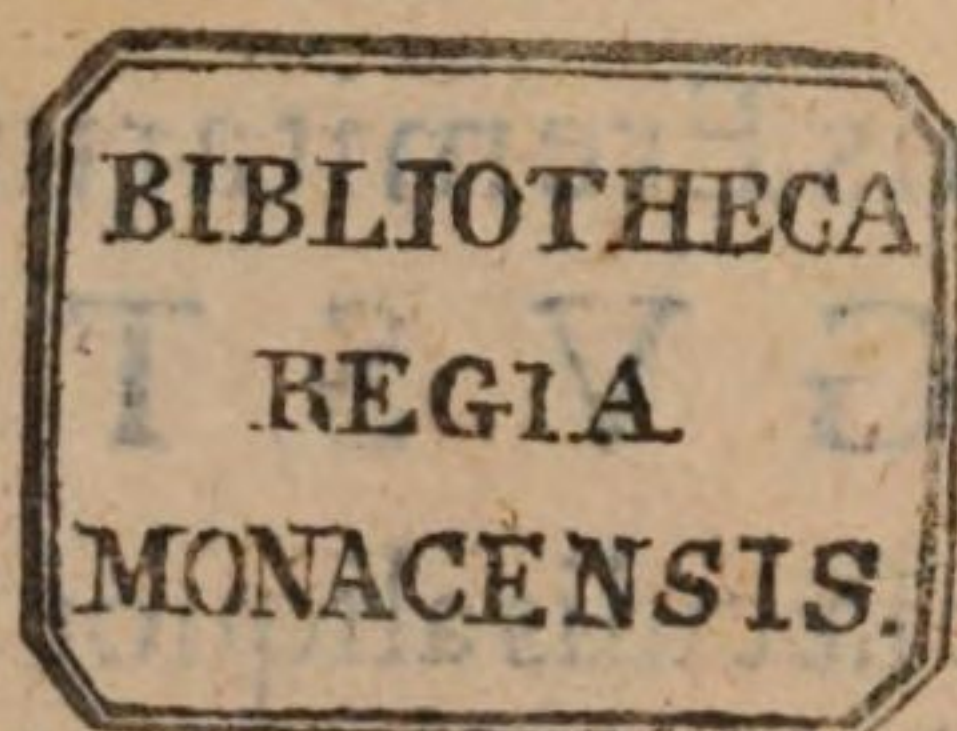


H. lit. P. 157

IN QVA

The Quaker.



35 BG

Nobiliss. atque Ampliss. viro

DOMINO

HENRICO VAN ETTEN

EQVITITORQVATO DYNASTÆ

BANDOVRAÑO, CONSILIARIO, ET

Commisario Financiarum Militaris annonæ in C. M. & SS. BelgI Principum exercitu Archipræfecto

S. P. D.



BLECTAVIT me non rarò, Nobilissime atque Ampliss. Domine, eorum pia diligensque industria, qui virorum illustrium pro Repub. Christianâ exantlatos labores, eosque potissimum chartis notatos, ab obliuionis (vt ita dicam), carie, succedaneo suo labore vindicarunt:

Instructus enim redditur animus in futuris, Cassiod. lib. 59. ep. 4. quando præteritorum commonetur exemplis.

Cterum indolui, nullum hætenus nostrum id animi incessisse, vt pari pietate, in lumina & columina sui Ordinis adfectus consimili solertiâ ad colligendum se accingeret, quod

sparsim pro suo quisque talento, diuino honori ampliando, Reipub. Christianæ iuandæ, animarum salutis procurandæ, euulgasset. Cupido igitur me inuasit firma atque constans hanc Spartam pro otij mei penuriâ suscipiendi, pro ingenij sterilitate exornandi. Suscepi; an & exornauerim, penes æquum Lectorem iudicium esto. Quamuis tamen non tam exornare viros doctrinæ virtutumque suarum iubare nimis quantum illustres, cōsiliū mihi fuerit (neque enim veteris Poëtæ versu

*crescit Phæbus face, Mundus arenâ,
Sæcula memento, nimbo mare, linea puncto)*
quàm nudâ simplici que recensione in apertam lucem trahere scripta eorum, quibus & se non vt ignaua terræ pondera in Cōuentuum suorum septis squaluisse, sed negotioso admodum otio suis se illuxisse, posteris præluxisse testati sunt. Absolutus iam erat hic foetus noster; at suæ teneritudinis sibi conscius lucem verebatur, nisi Mecænatem aut Hyperaspisten potius sibi prospexisset, cuius scuto à rigidioris iudicij arbitris liberum se fore speraret. Occurristi fortunâ tu statim bonâ, A. D. & sinum eminus pandere visus es partui tam imbecilli atque e-
lum-

lumbi : sed eo forsitan nomine grato , quod
eius Parens multis ab hinc annis (modeste
hoc dixero) tibi gratus ; Cuius rei iudicium
hactenus fecere tot in me vnum coaceruata
beneficia. Nullatenus enim , datâ iam occa-
sione tam largiter capillatâ , silentio tumu-
landum mihi est , ingens illud euergetema,
quo me , dum Anno humanæ salutis 1595.
templo Conuentus nostri Wefaliensis per
Illustr. Nuntium Apostolicum Coriolanum
Aussurensem Episc. pristinæ sanctitudini re-
secrato diuinoque ibidem officio , reuoca-
tis eo loci religiosis , restituto , visitatione or-
dinariâ perfectâ , Coloniam redux peterem ,
sed à militibus Batauis interceptus , Breuor-
diam abductus , in vincula coniectus esse in ,
maximo ære liberaſti. Illud verò cuius be-
neficentiæ est , quod non importunæ nostro-
rum preces , hanc à te liberalitatem , velut
inuito extorserint , sed quod vltro tunc
magno certoque animo aurum deprompse-
ris , ratus : *maximo vendere beneficium , qui pre-*
ces accipit. Euicit tandem & hunc atrum do-
loris nimbum Solis illud tui ardentissimum
iubar ad mentem reuocatum ; quo quon-
dam in tristissimâ illâ sinus Belgici tempe-
state , nouâ furiarum trigâ , Annona , fame ,

Mamert. in
Gratiarum
atl. pro Cōs.

Hæresi, effractis quasi Erebi, vbi genitæ, repagulis, Belgium miseriter depopulantibus, Ordinis nostri Religiosis

Om nibus exhaustis iam casibus, omnium egenis,
& assiduitate grauis annonæ in maciem planè decoctis, verè pater & pastor, re, pane, filigine subuenisti, aluisti, morte exemisti. Locuples præ ceteris benefici huius animi testimonium Conuentus noster Louanienſis perpetuæ memoriæ archiuo conſignatum habet. Vbi dum totius Prouinciæ tirones (ſpem gregis) animi ſtudijs formandi gratiâ ſelectos, ſed fatali malo, cum fame certantes fouiſti, totam in vno Conuentu prouinciam conſeruasti, imo ex fauillis propemodum, & cineribus excitasti. Vt planiſſimè fatendum ſit, niſi tu in caliginosâ iſtius ſæculi nocte, quaſi quoddam ſalutare Ordini Auguſtiniano ſidus exortus fuiſſes, rem proſectò noſtram, quæ pluſquam vergebat, ad triarios venturam fuiſſe. Quotidiana adhæc beneficia, quæ ab eo vique tempore quo in Principem hanc Urbem Bruxellenſem Coloniam deduximus, profundere non ceſſas, præterire me potius, & intra arcanaſ recordationis conſcientiam coërcere, ſcio modeſtiam tuam uelle, quàm ea iactabundè euulgare

euulgare. Hoc tamen vnum dicere & fateri
gratitudo me & humanitas iubent: Amplitu-
dini me tuæ, atque adeò Augustinianos o-
mnes multis esse nominibus deuinctos; quip-
pe quos (veteri quidem, sed vero verbo) librâ
& ære redemisti.

Abſit autem A. D. & iſtud Deus Opti-
mus Maximus omen auertat, vt tu à quo-
piam noſtrûm vicem exſpectes beneficio-
rum tuorum. Vt namque in cælo ſtellæ lu-
cent tantummodo vt luceant, nihil inde ho-
noris aut præmij deſiderantes; ſic tu naturâ
inclinatûque munificus es, ſine alio adſpe-
ctu, ſpeculâue mercedis, præterquam à Bra-
beutâ illo cæleſti, qui menſuram bonam, &
confertam, & coagitâtâ, & ſuper effluentem *Luc. 6.*
dabit in ſinum tuum. Verumtamen (quod
ſolum vel accipere ampla fortuna tua po-
teſt, vel à nobis opibus tuis tribui) immorta-
litate munerum tuorû colemus obſequijs
ſempiternis. Cuius quidem promiſſi obno-
xius addictusque teſtis ac velut obſes ſit hic
libellus, quem A. T. eo animo oblatum ve-
nio, quo hauſtam vtrâque volâ è profluente
aquam Perſarum regi inopioſus Sineta pro-
pinabat.

Librum ſi metiare, paruus eſt; ſi & ani-

num, reperies maximum. Itaque in re maioris esse ponderis libellum hunc, quàm in specie præseferat, beneuolus censor arbitrare. Vale.

Februarij 9. Anno à partu virgineo 1613.

Amplitudini T. addictissimus

Fr. Thomas Gratianus

Erem. S. Augustini in

Belgio

Prouincialis.

AD

AD PIOS , ET STUDIOSES
ORD. EREMIT. S. AUGUSTINI
Religiosos.

Hunc per diem, hunc per noctem diligentiam
Versate Tirones libellum candidi,
Quem singulari Gratianus gratiam
(Cui pro labore gratias grandes date)
Prenuper instar apiscæggit Attica.
Hic ora vestris docta, vultus vultibus
Viuos, imaginesque vestris iungite.
Hic indolem patrum nepotes discite,
Solertiam hinc præsentium dignoscite.
Hic ara prostat, cui litarunt, strenua.
Hic ardua virtutis intuemini
Sibi quisque gnauus quam parauit adorem,
Hic eruditionis intuemini
Sibi quisque gnauus quam parauit lauream.
Nam si quis acri perspicax indagine
Cunis ab ipsis Grammatum conscenderit
Graduque quodam disciplinas obierit
Seueriores, ad cacumen maxima
Sacerrimaque Theologum scientia,
Videbit is propè nil relictum, gnaritas
Et gnauitas quod nostra non libauerit.
Fama hinc decoris eminent iugalibus,
Palmæque laureæque dites plurimi

*Virtute passas calitum intrarunt fores
Magna quibus urna mundus est, calum domus.
Ast uniuersi altera superstes portio
Virtute, & eruditionis agemate
A Eternitatis inclytam sternit viam,
Poloque dignum sudat in terris opus.
Ita vos spei praeclarioris surculi
Novella vera sanctitatis semina,
Nigrens amictu turba, mente candidi,
Quos nobilis scientiarum vis mouet,
Diusque fomes pectore insertus viget,
Extraque mundi tesqua quos Ordo vocat,
Ite ite patrum tanta per vestigia,
Hac ipsa virtus vos in exemplum trahat.*

*Fr. Melchior Daelhemius
Eremit. August.*

Idem

*Nutrit Eupheme, populo credente, sorores
Aonias ingi sedula lacte nouem:
Nutrit & Thomas, populo plaudente, Camillos
Aonidum, & docta posteritatis auos.*

R. P. THOMÆ GRATIANO

illustrium Ordinis nostri scripto-
rum collectori.

*Tot flammilucis lauream gemmis, tui
Qui Patris effigias, tuæ quantam aurea
Hæc tanta gemmarum aggeret gemmam seges!
Dum gemmeatus inter has cælo clues!*

F. Seuerinus Schulæus
Eremit. August.

Ad eundem.

*Dum tua celiuagos distinguit charta pyropos,
Quos orbis vna lampas infixit polo:
Dextra palimpsesto tua te cur subtrahit vnum?
Lux non erit, lucere qui dat ignibus?
Lux eris: ecce tuis iam dispare iungeris igni,
In omnibus nam radius excurrit tuus.*

F. Cornelius Cortius
Eremit. August.

IN

IN ANASTASIN

eiusdem.

*Dicitur Iapetus luteas finxisse figuras
Phœbeâ potuit quas animare face:
Scripta Patrum cæcis iacuerè sepulta latebris,
Arte Prometheâ nunc animata vigent.*

F. Aug. Nauæus.

Eis

Εἰς τὴν τῷ αὐτῷ Ἀνάσασιν.

ΣΕ ΓΡΑΤΙΑΝΕ λέξω
Δαδῶχον ὄντα βίβλοις,
ΣΕ ΓΡΑΤΙΑΝ' αἰείσω
Τὰ τοῖς πάλαι γραφέντας
Ἀγρυπνίαισι δειναῖς
Εἰς σύλλαβον τιθέντας,
Καὶ εἰς τὸ Φῶς διδόντας.
Ἡ' ὑπερβιώσιν ἤδη
Τὴν συλλεγέστες ἔτοις
Ἑταιρίης ἄριστοι,
Περίκλυτοι γραφῆων,
Αἱ εἰκόνες θανόντων,
Αἱ εἰκόνες τε ζώντων,
Γηθῶσιν ὥς τε δέλτῳ
Ταύτῃ τὴν γραφείσῃ
Λαμπροὶ Πατέρες τοσῶτοι
Βίβ' ἄλλιν τυχόντες.
Σὺ γὰρ μακρὰν λαθῶσι,
Σχεδὸν τε μὴ ἔδωκας,
Ἐκ ληθέων τε χώρας,
Ἐκ σιλφῶν τ' ὁδόντων
Ἐτρώδεας παπύρους
Ἐλκων πόνοισι σείοι,
Λύθεις βιβλῶν ἔδωκας.
Καὶ γὰρ μὲν ἔν' ἐκείνοις

Συγχ.

Συγχαίρω οἷα καὶ νῦν
ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ λαβῶσι
Σάλπιγγα δὲ γραφῶν
ΣΕ ΓΡΑΤΙΑΝΕ λέξω.

Pangebat F. Nicasius Baxius
Augustin.

SVMMA

SVMMA PRIVILEGII.

ALBERTI ET ISABELLÆ CLARÆ EVGENIÆ
Infantis Hispaniarum, Archiducum Austria, Ducum
Burgundia, Brabantia, &c. Serenissimorum Belgij Princi-
pum, Privilegio cautum est: nequis Anastasin Augusti-
niam R.P.Fr.Thomæ Gratiani, eiusdem Ord.
in Prouinciâ Colonienfi Prioris Prouincialis,
Ex Ordine Fratrum Eremitarum D. Augustini,
præter voluntatem Hieronymi Verdußi, Typographi Antuer-
piensis, intra sexennium imprimat, aut alibi impressam in
Inferioris Germaniæ ditiones importet, venalemve ha-
beat. Qui secus faxit, confiscatione librorum & alia gra-
ui pœna mulcabitur: vti latius patet in litteris, datis Bru-
xella XX.Kal.Febr.M.DC.XIII.

Signat.

I. Buschere.

LECTORI BENEVOLO
S.

PLures equidem scripsisse, non est ut dubitem, maximè cum abhinc sæculis aliquot manifestum sit doctissimis abundasse viris Augustinianam familiam: atque etiamnum scribere complures in audio, qui omnes, ubi eorum ad me cognitio peruenerit, ut eis suus honos constet, efficiam. Interim etiam, atque etiam rogo meos Sodales, & quotquot Augustinianos scriptores penes se habent, ut ne grauentur certio rem me redde eorum quæ isti scripsere, quò saltem altera editione, se obliuionis campo, atque ingratis tenebris queant expedire. Vale, ac fruerè.

SCRIPTO.

2
ANASTASIS AVGVSTINIANA

in qua censentur

SCRIPTORES

Ordinis Eremitarum

S. AVGVSTINI

qui abhinc sæculis aliquot
vixerunt.

Scriptorum ordinem felici ducat at-
spicio Ecclesiæ Catholicæ lumen &
Archidoctor

AVRELIVS AVGVSTINVS AFER.

Isnascitur Tagastæ, anno partus virgi-
nei CCC.LV.

Baptizatur ætatis anno xxxiii.

Religionem Eremitarum instituit an-
no Domini ccc.xc.

Sacerdotio initiatur à Valerio Episco-
po, cum natus esset annos xxxvi.

B

Episco-

Episcopatus honore insignitur ætatis
anno xli.

Moritur anno Domini cccc. xxx. suæ
verò ætatis Lxxvi.

Libros scripsit amplius mille & trigin-
ta, qui omnes, quoniam in clarissima lu-
ce sunt, nolui γλαῦκας εἰς ἀθλῶας.

Hæretici me fulmen habent; Ecclesia flumen:

Hos peto, quò pereant; hanc rigo, ne pereat.



AEGIDIUS COLUMNIVS, qui
& Romanus appellatur, nobili ge-
nere Columnensium oriundus,
Augustinianæ familiæ Generalis
creatur Anno 1292. Qui ob do-
ctrinæ constantiam, quâ sui per o-
mnia fuit similis, Fundatissimū
cognomen est adeptus. Fuit hic propter singularem
vitæ sanctitatem, atque doctrinam in primis carus
Philippo Pulcro Gallorum Regi, quo iubente li-
bros de regimine Principum scripsit, & coram quo
à Rhemensibus sacris regresso, luculentam oratio-
nem habuit. cum Bonifacius Pont. Max. Archiepi-
scopum Bituricensem, & Aquitaniæ primatem cre-
avit. Card. S. R. E. cœtui postmodum adscriptus
est, sed antè obiit quàm euulgaretur. Hunc eundem
Hieronimus Seripandus Cardinalis vir doctissimus
& ipse Augustinianus, Proram & puppim Theolo-
gorum vocavit, cuius doctrinam plerique illustres
viri

Viri sunt secuti. Nec omittenda singularis eius modestia (quæ doctorum hominum laus est vnica) cum enim esset tanto ingenio, tenacisque memoriæ, vnâ cum generis claritate demissionem animi sic coniunxit, nihil vt in alienis opinionibus refutandis appareat eo temperatius.

Scripsit in gratiam Bonifacii octauî ob contro- uersiam renuntiationis Pontificatus Cælestini.

De Renuntiatione Papa lib. 1. incipit, Non ei placebit recordia sua.

De Regimine Principum lib. 3. ex Regiâ ac sanctissimâ profapiâ.

Hoc libro moralem omnem Philosophiam est complexus.

Hexameron siue de mundo sex diebus condito lib. 2. Quoniam de operibus sex dierum impendimus librum.

Super Canticum Canticorum vnde uiginti lectiones. Sonet vox tua.

Super epistolam Pauli ad Rom. Lectiones 13. Henoch placuit Deo.

Super epistolam ad Corinth. lib. 2.

In omnes epistolas Pauli eum scripsisse tradit Ioannes Tritemius

In Epist. Canonicas incepta commentaria citat Ambrosius Coranus.

In Euang. Ioannis lib. 2.

In totum Canonem Bibliorum, & sufficientiam librorum sacra Scriptura lib. 2.

In Boëthium de Philosophica consolatione exp. sit.

De laudibus diuinæ sapientie lib. 1. Inter multas & varias occupationes nostras

In illud Canonica Ioannis, Omne quod est in mundo &c. lib. 1.

Contra Expositionem Petri Ioannis de Narbona super Apocalyp. iubente Bonifacio Papa: lib. 1. Scriptit item

In ius Canonicum. De summa Trinitate, & fide Catholica Cap. Firmiter &c. Damnamus.

Et super decretalem. Cum Marthæ. De celebratione Missarum lib. 2.

De Excellentia summi Pontific. emptos 110. 1.

Contra ex-

De gratiarum actione ad Bonif. octau lib. 1.

Defensorium contra impugnantes Diuum Tho. Aquinatem.

Contra hæreticos librū quē Terrens fulmen appellauit.

De Erroribus Philosoph lib. 1.

Quomodo reges & Principes possunt possessiones ac bona regni peculiaria Ecclesijs elargiri. lib. 1. Verte batur in dubium cum communiter.

De defectu & deuiatione malorum culpa & peccatorum à verbo lib. 1. Placuit nobis proponere.

De diuinâ influentia in Beatos lib. 1. Dignatus est venerabilis pater.

De Corpore Christi Theoremata 50. Quia inter cetera Ecclesiæ sacramenta.

De Characterē lib. 1. Occasione cuiusdam Clerici minus.

De Prædestinatione præscientia, Paradiso & Inferno lib. 1. Post distinctionem.

De Prædestinatione librum alium, notat Tritemius. Nobili militi Domino.

De Rationibus seminalibus lib. 1.

De peccato Originali lib. 1. Ego cum sim puluis.

De distinctione articulorum fidei lib. 1. Quæfuitis de articuli fidei.

Isagogen siue Introductionē Christianæ fidei ad Regem Armenia iubente Bonifac. Papa.

De Arca Noë lib. 1. Quoniam in decretali.

De gradibus formarum accidentalium lib. 1. Dilecto sibi in Christo.

De Intensionibus in medio lib. 1. Vtrum lux sit realiter in medio.

De differentia Ethica, Politica, & Rhetorica, ad fratrem Oliuerium.

De medio demonstrationis lib. 1. Queritur quid sit medium in etc.

Questiones septem Parisijs disput. de resurrectione mortuorum. Vtrum sit possibilis resurrectio mortuorum.

Questiones 13. De Esse & Essentia, de primo principio. Vtrum sit dare plura principia simpliciter prima.

Questiones de cognitione Angelorum. Vtrum Angelus intelligat seipsum.

Questiones de mensura Angelorum. Questio est de mensura Angelorum & primo.

Questiones de Compositione Angelorum. Vtrum Angeli sint compositi ex.

Questiones de motu Angelor. Vtrum Angeli moucant corpora superiora.

Questiones de loco Angelorum.

De Subiecto Theologia lib. 1. Quærendo & disputando inuestigare intendimus.

De Materia cali contra Auerroëm lib. 1. Quæstio est vtrum in cælo sit materia.

De Purificatione intellectus possibilis lib. 1. Quia etiam sunt nonnulli.

De gradibus formarum lib. 3. Dixisti Domine Iesu Christi, Dei virtus.

De Esse, & Essentia Theoremata 22. Omne esse vel est purum per se.

Super librum de bona fortuna Comment. Quidam ordinavit.

Super lib. de causis Comment: Sereno animo feriosè compatiens.

De formatione humani corporis in utero matris lib. 1. Quia ex cognitione, &c.

In lib. Aristotelis de Physiognomia Comment.

In Artem veterem. In libros Priorum Aristotelis Comment. Ut asserit Ambrosius Coranus.

In Topica Aristotelis Comment. In lib. Elenchorum Comment.

In lib. Posteriorum Aristotelis Comment.

In lib. Rhetoricorum Aristotelis Comment. Qualis est unusquisque

Super octo lib. Physicorum Aristotelis Expositio. Naturalis scientia est.

Super lib. de generat. & corrupt. Aristotelis, Comment.

Super lib. de Anima Comment. In libros Ethicorum Comment.

In parva Naturalia Aristotelis. In lib. Oeconomicorum Comment.

In lib. Politicorum Comment. In lib. 12. Metaphysicorum Comment.

In eisdem lib. metaphysicorum quaestiones.

In primum sententiarum lib. 1. Candor est enim lucis aeternae.

In secundum sententiarum lib. 2. Petente Roberto Siciliae Rege.

In tertium sententiarum lib. 1. Tit. de Incarnatione verbi.

In quartum sententiarum.

Quodlibeta 6. Ut quaestiones propositae in nostro.

Sermones solennes ad Clerum.

Sermones alios & Epist.

Compendium Theologica veritatis.

Oratio in die coronationis Philippi Regis. E templis & quasi.

Obijt ÆGIDIUS ROMANVS Avinione vndecimo Calendas Ianuarij anno ætatis suæ 69. Cuius corpus Parisios deportatum, ibidem in Ecclesia ordinis sepultum fuit : vbi in circuitu monumenti exstant hæc verba;

HIC IACET AVLA MORVM, VITÆ
MVNDITIA, ARCHIPHILOSO-
PHIÆ ARISTOTELIS PERSPICA-
CISSIMVS COMMENTATOR, CLA-
VISET DOCTOR THEOLOGIÆ,
LVX IN LVCEM REDVCENS DVBIA,
FR. ÆGIDIVS DE ROMA ORD. FR.
EREM. S. AVGVSTINI ARCHIEPI-
SCOPVS BITVRICENSIS. QVI O-
BIIT ANNO DOMINI M. CCC. XVI.
DIE XXII. MENSIS DECEMBRIS.

Sabellicus, Tomo secundo Enneadis 7. lib. 9.

ÆGIDIUS ROMANVS, quo post Aurelium Augu-
stinum neque plura quispiam in diuinis scripsit, ne-
que accuratius.

Ægidius magni magnum Ordinis Incrementum

Romanus, columnen virtutis nobile, libris

Doctrinâ grauidis, vigili que labore Parentem

Insequitur, Mitra que pares sortitur honores.

ADAMVS MONTALTVS patriâ Genuensis fuit, humanis litteris perpolitus, ac versificandi laude inprimis celebris. Is Tyrtaum imitatus, animos & martia corda, in feralem Christiani nominis hostem Turcum, Christianis ducibus accendit, & Poëma celeusmaticum Romæ coram Xysto quarto Pont. Maximo, nec non purpuratorum Patrum collegio, ingenti gratulatione recitavit. Exstat eiusdem in orthographiam Ioannis Aretini disertum procemium, Philippo Arelatensi Archiepiscopo dicatum.

*Ducere quæ potuit horrentia Martis ad arma
Vox est innumeris fortior illa viris.*

ADAMAS FLORENTINVS, vir humanissimus, Græcis litteris & Latinis & Hebraicis eruditus, Geographia, item Mathesi alijsque artibus exornatus, claruit in Conc. Trident. ubi habuit Orationem nomine Oratoris septem pagorum Helueticorum Catholicorum. Is cum Romæ iubente Gregorio XIII. Pont. Max. emendaret Thalmud Hebræorum, eiusque glossæ annotationes & interpretationes omnes Obijt die xvii. Ianuarij 1581. in templo S. Augustini sepultus.

*Inchyra quàm pulchro gaudet Florentia Flore,
Cuius & in nostro tempore spirat odor!*

ADEODATVS patria Senensis diuinarum rerum peritissimus, quas multis annis in publico Senensi Gymnasio magno applausu professus est, edidit Orationes duas.

Vnam quam habuit Tridenti in die Cinerum coram Patribus Concilij, Pontificatu Iulij III.

Alteram Titulo de reformandis, instaurandis & conservandis

is Cœnobij in Germania, quam habuit Vienna in aula Regia
oram Ferdinando Romanorum Rege.

*Dum tonat Augusti tua concio Regis ad aures,
Religio simul est tollere visa caput.*

ÆGIDIUS GRAVATIVS Rocchenfis Doctor
Theol. *Summam de Exemplis, & rerum Similitudinibus Ioan-*
nis à sancto Geminiano Ord: Prædicat. ab innumeris pæne
erroribus castigavit & auxit, ac omnium librorum,
capitulorum *Epitomen* adiunxit, ac *Indicem* copiosissi-
mum omnium eorum, quæ in toto opere scitu di-
gna habentur, apposuit.

ÆGIDIUS à PRÆSENTATIONE natione Lusit-
anus, in celebri Conimbricensium Academia Sa-
cræ Theol. Vesperarius professor edidit *Disputationes*
de Anima & Corporis Beatitudine In tres Tomos distri-
butas.

Scripsit etiam *Apologiam, siue defensorium sui Ord. &*
quædam alia.

ÆGIDIUS VITERBIENSIS totius Ord. Prior
Generalis, Vir præter vitæ sanctimoniam, diuina-
rum rerum peritissimus, à Leone decimo Pōt. Max.
S. E. R. Cardinalis creatus est, Edidit *annotationes in*
tria priora capita Geneseos. Comment. in quosdam Psalm. ad
Leonem X.

Libellum de Ecclesiæ Incremento, de quo etiam memi-
nit Pontifex Iulius in diplomate, quod *Bullæ Auræ*
Declaratorium inscribitur.

Orationem, quam in principio Concilij Lateranē-
sis habuit, eamque ornatissimam, quam citat Nico-
laus Sanderus libr. VII. de *visibili Monarchia Eccle-*
sia.

Librum Dialogorum. incipit. En ad te Princeps.

Librum Epist.

Odas in Aegidij Iouiani laudes. obiit an. 1532. die XII. Nouembris.

Aegide Virtutis, Doctrinae, Religionis

Nec non purpurea clarus honore toga

Aegidius, validè Christidum reppulit hostem

Quae meruit caelo premia, victor adit.

ALBERTINVS à MANTVA sacrarum litterarum
Interpres edidit eruditione refertum

Tractatum de Corpore Christi lib. I.

Item lectiones Scripturarum lib. I.

Claruit anno 1400.

ALBERTVS BOSTETENVS natione Teutonicus,
vir insigni eruditione ornatus, & in antiquitatibus
versatissimus. Scripsit vtriusque Pannoniae (quam ho-
die Austriam & Stiriam vocant) historiam, eamque
Imperatori Cæsari Maximiliano dicauit. claruit
Anno 1520.

ALBERTVS PATAVINVS Theol. singularis, Aegidij Romani alumnus, Parisiis vbi libros sacros summâ discipulorum frequentiam exposuit, annos 46. natus mortem obiit, ibidemque in Ecclesia sancti Augustini sepultus est. Is à iuuentute diuinarum litterarum studiosissimus, insigniterque eruditus, scripsit multa præclara volumina quibus se & præsentibus tunc vtilem, & posteris memorabilem effecit, è quibus ista feruntur:

In Genesin librum I.

In Leuit. lib. I.

In Deuteron. lib. I.

In Epistolas Pauli. libr.

XIV.

In Exod. lib. I.

In Numeros lib. I.

In quatuor Euangelistas.
lib. IV.

In Magistrum sentent. li. IV.

Scr-

Sermones Dominicales,
lib. i.

Sermones de Sanctis lib. i.

Sermones ad Clerum lib. i.

Sermone de tempore. li. i.

Sermones per quadrag.

lib. i.

& alia quædam.

A Senatu Patavino ob doctrinæ præstantiâ mar-
moreâ statuâ, quæ ad hunc usque diem exstat, dona-
tus fuit, hoc elogio aureis literis insculpto:

SV PRA

ALBERTO EREMITARVM PATRI
SINGVLARISSIMO, VITÆ CONTI-
NENTISSIMÆ, PATRIA PATAVINO
STVDIORVM COLUMNAE, ET REI-
PVBlicAE CHRISTIANAE SVM-
MO SPLENDORI.

INFRA.

ALBERTVS LIBERALIVM AR-
TIVM, AC VRBIS NOSTRAE
SPLENDOR, IN ORDINE EREMI-
TARVM REGVLAM PROFESSVS,
CONTINENTISSIMAE VITAE
FVIT. IS CLARVIT INGENIO
SVB CELEBERRIMO AEGIDIO
ROMANO EIVSDEM ORDINIS,
SACRIS LITERIS APPRIME IM-
BVTVS, SVMPTA PARISIIS IN-

FVLA

FVLA MAGISTRALI TAM CLARVS
 EVASIT, VT PAVLVM APOSTO-
 LVM, MOYSEN, EVANGELIA, ACLI-
 BRVM SENTENTIARVM EXPOSI-
 TIONE SPLENDIDISSIMA RESE-
 RAVERIT, IDEMQVE ANTE OM-
 NES SVAE AETATIS VIROS FA-
 CVNDISSIMVS PRAEDICATOR
 IMMORTALIMEMORIAE HICO-
 TIMO IVRE DATVR. EXCESSITE
 VITA ANNO DOMINI CIO. CCC.
 XXXIII.

Virtutes Alberte tuas signante colosso

Laureolam celo prendis, & aureolam.

ALBERTVS alius PATAVINVS cognomine No-
 VELLVS, antea Hebræus, deinde Christianus, atque
 Hebræorum seuerissimus reprehensor, aduersus
 eosdem de *Messia aduentu* multa scripsit, quæ M. SS. in
 Patauina Bibliothecâ custodiuntur.

Iudæum vixisse, potest prodesse videri:

Si non; odissem forsitan ipse minùs.

ALBERTVS è SAXONIA Theol. Philosophiâ Per-
 ripateticâ, & Mathesi admodum eruditus, reliquit
Comment. super tabulas Alphonsi Regis ad iudicia Astro-
nomiæ. Incipiunt: Tempus est mensura motus. Ex-
 emplare eius manu conscriptum anno Domini 1331
 asseruatur Bononiæ in Bibliothecâ sancti Domini-
 ci. Scripsit item *questiones in lib. Aristotelis de physico au-*
ditu, de Gen: & corrup: & de Aninâ quæ exstant Bononiæ
 in Bibliotheca nostrâ sancti Iacobi.

Ingenio

*Ingenio nimis est tellus angusta capaci,
Astra poloſq̄. e mihi peruolare lubet.*

ALDEBRANDINVS CAVALCANTES Florentinus Theol. vt posteros ad spem adipiscendæ beatitudinis hortaretur, *Conciones* multas composuit, quas *sermones quadragesimales* appellat. Constat autem aliarum rerum multos tractatus composuisse (quamuis temporum vitio interierint) cum in fine sermonum istorum dicat hæc verba. *Si vñ plus loqui de Epistolâ aut de Euangelio, quare inter sermones Dominicales: require etiã de hac materia inter sermones Historiales.*

Composuit insuper *sermones Festiuos*, quorum primus sic incipit: Venite post me faciam vos &c. clauit anno 1385.

Ardet amore Dei: mirum si sermo vicissim

Ardeat? à viuâ mortua pruna flagrat.

ALEXANDER OLIVA SAXOFERRATENSIS, cum puer esset trium annorum, casu in altum quendam fontem cecidit, inde ad clamorem sororis eius paruulæ, accurrit quædam pia mulier vicina, puerulumque, qui iam ferè omnem sensum amiserat extractum è fonte, in caput, vt hausta aqua per os exiret, suspendit. Eò cum exanimata cucurrisset mater, dulcissimumque filiolum exanimem conspexisset, se supplicem abiicit, beatissimæque Virginis *MARIÆ* nomen implorauit, si viuum sibi paruulum redderet, eundem in perpetuum diuino cultui dicatum, in familiam virorum Religiosorum se tradituram. Non fuit huiusce piæ mulieris vana imploratio atque petitio, propterea quòd cum quasi mortuus aliquot horas puer iacuisset, cœpit magna cum admiratione eorum, qui ob casus acerbicatem conuenerant, aperire oculos, ac matrem inuocare, sicque

que paulatim pristinam valetudinem recuperavit. Paulò post non immemor mater tanti beneficij, volens beatæ Virgini facere satis, vnà cum marito puerum in familiam & disciplinam Patrum Eremit. sancti AVGVSTINI Saxoferrati tradiderunt. In qua quidem familia & disciplina, ita diligentem & assiduam, ita strenuam nauavit operam in omni deinceps genere scientiarum, vt in Principibus Theologorum ætatis suæ numeraretur. Quare simul & Perusiæ Philosophiam publicè docuit, & multa cognitu digna conscripsit. Et sanè tam morum, ac vitæ approbatione, quàm doctrinæ, & scientiarum commendatione claruit. Demum ob præclaras virtutes, & summam vitæ integritatem, vniuerso Ordini Eremit. Augustini præfectus est, nec multò post à Pio II. Pontif. Max. in Cardinalium collegium cooptatus.

Scripsit orationes elegantes lib. I.

De Christi ortu Sermones centum.

De cæna cum Apostolis facta.

De peccato in Spiritum sanctum. & alia.

Obiit Tibure, & Romam delatus in templo sancti Augustini, iuxta sacellum, sancti Nicola in sepulcro marmoreo conditus fuit, sequenti Epitaphio & tetrasticho.

ALEXANDRO OLIVÆ SAXOFERRA-
TENSIS THEO. CLARISSIMO EREMIT.
SANCTI AVGVSTINI AB INFANTIA
SPEI MAXIMÆ ALVMNO. QUI CVM ES-
SET SVI ORDINIS GENERALIS
OB SINGVLAREM DOCTRINAM, ET VI-
TÆ SANCTIMONIAM CARDINALIS A

PIO II. IGNORANS CREATUS EST. VI-
XIT ANNIS QUINQUAGINTA QVIN-
QVE. OBIIT ANNO SALVTIS M.CCCC.
LXXII.

*Occiderat prope tam placidè nascentis oliuæ
Gloria Naiadum semisepulta vado:
Vidit, & occurrit Superûm Regina cadenti,
Posset vt hinc fructu luxuriare nouo.*

ALEXANDER È SANCTO ELPIDIO quod oppi-
dum est in Vmbria, Archiepiscopus Rauennæ crea-
tus, diuinis & humanis litteris imbutus, scripsit iu-
uente Ioanne XXII. Pont. Max. opus duobus libris
distinctum.

De Iurisdictione Imperij

Et Auctoritate Summi Pontificis.

Item de paupertate Euangelica lib. I.

De Ecclesiastica unitate lib. I.

De potestate Ecclesiastica ad Ioannem Papam.

In lib. Priorum Aristotelis Comment.

*In libros Topicorum Aristotelis Comment: & alia multa
Claruit anno 1330,*

Praesule tam docto præclara Rauenna superbit,

Cui sacra diuinas indidit Elpis opes.

ALEXIVS MENEZIVS ex illustri familia MENE-
ZES in Lusitania natus Archiepiscopus Goanus, &
totius Indiæ Orientalis primas, vir est omni laude
maior, æternâ memoriâ dignus, & cuius paucos pa-
res Ordo Augustinianus tulit, Doctrinâ, Prudentiâ,
Gubernandi peritiâ, vitæ sanctitate spectabilis, ra-
tione agendi cum infidelibus, schismaticis, Barbaris,
ad miraculum prudens. cuius quidem egregium
specimen dedit, præter cetera in visitatione Archie-
piscopatus Angamalensis. De eodem, ex Ioan. Hay
Societ.

Societ. Iesu, libro de rebus Iaponicis visum fuit hæc adiungere.

Archiepiscopus Goæ Alexius Menesius, Archiepiscopatum Angamalensem visitare decrevit eo fine, ut sedem illam ad suscipiendum Prælatum de manu Summi Pontificis paratiorem redderet. At hostis humani generis, cum hoc vnum præcipuum his tot incommodis remedium esse perspiceret, varijs technis Archiepiscopo profectionem intercludere conatus est, dehortantibus hinc religiosis, illinc secularibus, usque non infima sortis hominibus. dicebant enim hæc visitatione non solum honorem, personam & vitam Archiepiscopi, verumetiam Rempub. ipsam in periculum non dubium vocari. Hæc illi tantâ pertinaciâ inculcabant, atque urgebant, ut opt. prælatus ad me scriberet, calum & terram in ipsum coniurasse. Verumtamen omni terriculamento contempto, visitationem singulari constantiâ cum providentiâ coniunctâ, præsentè diuini numinis auxilio incæpit, promouit, perfecit. Archidiaconus post multas tergiuersationes & versutias, ita ut parum absuerit, quin à communionem fidelium eijceretur, tandem ad cor rediens se sub Apostolica sedis obedientia visiturum pollicitus est. Multa in hac visitatione præstitit Archiepiscopus, quæ magnum ad animarum salutem momentum attulisse compertum est. Primum Sacramenta, ut valide conferrentur, effecit: deinde libros Nestorianos quorum maximus erat numerus, à sexcentis erroribus, & sententijs Catholica fide repugnantibus, expurgandos curauit: quidquid Summi Pontificis supremæ auctoritatem impugnabat, deleri fecit. Postremò parochos idoneos, qui nullibi pene reperiiebantur, diligenter conquisitos, Ecclesijs præfecit. Media quæ Archiepiscopum ad hunc finem consequendum, maximè iuuerunt, hæc ferè fuerunt. Ipse per se Ecclesias visitauit, octoginta paræcias instituit, Synodum Diocesaram indixit, ad quam Ecclesiasticos illius Archiepiscopatus & nostros Sacerdotes solummodo iuxta antiquam consuetudinem, conuocauit, assistente præfecto Cocinensi Antonio Noronia, & primarijs

rijs ciuitatis, qui Regis Lusitania nomine horum Christianorum
tutelam in se susceperunt. Quæ res quanto regia Maiestati emo-
lumento sit futura, norunt, qui non ignorant, quanti sit momen-
ti, gentem in tota India lectissimam, à temporibus B. Thomæ
Christiano cultui deditam, tamque numerosam & potentem,
ut armatos ad triginta millia in promptu habeat, cum Lusita-
nis vnire, ad Ecclesiæ Romanæ obedientiam reuocare, & in fidē
ditionēque Regis Catholici accipere. Magno etiam fuit adiu-
mento, animarum zelus & vitæ exemplum, quo opt. ille Praela-
tus nouem mensium spatio plus (ut nostri affirmant) in animarū
salute promouenda profecit, quam quotquot à B. Thomæ ad hæc
vsque tempora illam sedem tenuerunt.

C

ALEXIO

ALEXIO MENESIO

ARCHIEPISCOPO GOÆ IN IN-

DIA ORDINIS EREMITARVM

Sancti Augustini.

ANAGRAMMA

ALEXIVS MENESIVS

EN AXE EMISSVS LVI.

FErues ubi tellus vitiorum disita cultu,
 Pectus in humanum serpit & atra lues,
 Tantos vrna mouet populos, astate coloni
 Falce coloratas quot secuere comas:
 Tristia lassantur rumpentes stamina Parca,
 Vixque Charon conto brachia lassa refert.
 O stragem! quot mœsta animas in tartara trusst!
 Inferno cecidit victima quanta Deo!
 Non curasset eam sacris Epidaurius herbis,
 Talibus occumbit iam medicina malis.
 En, Deus hanc blandè quando miseratus, Alexi
 E supero tantemissus es axe lui.
 Diuini Prasul componis pharmaca verbi:
 Vulnere sunt illis, est diaplasmata tibi.

Faciebat Henricus Carolus Dongelbergus
 studiosus in Gymnasio Augustiniano
 Bruxellæ.

Plenius

Plenius autem hæc & copiosius describit, linguâ Portugallensi R.P.F. *Antonius Gouea*, quam historiam in idioma gallicum transtulit R. P. I. *Baptista à Glano* Augustinianus.

Scipsit doctissimus, piissimusque Pater (ut testatur *Antonius à Gouea* Ord. nostri Episcopus Binen- sis) librum *Sanctorum sui Ordinis* Prouinciæ Lusita- niæ.

ALEXIVS STRADELLA natione Hetruscus, pa- tria Fiuizanensis, dictus à Genua, vbi Ordinem professus est, inter Italicos concionatores suo tem- pore præcipuus, nonnulla ad Posteror suorum li- brorum monumenta transmisit, è quibus excusa sunt.

Conciones duobus voluminibus distinctæ.

Dialogi tres, vnus de miseria humana.

Alter de diuino Amore.

Et tertius de Gloria Paradisi.

Hic à Gregorio XIII. Pont. Max. Episcopus Ne- pesus Sutrinus constitutus est, cum Ordinis Pro- curator existeret. Deinde ab eodem Pont. legatus ad Carolum Archiducem Austriæ, cum eò se con- ferret, in itinere febris correptus è vita apud suos de- cessit die 27. Augusti 1580.

In medio rapuit STRADELLAM limine Par- ca,

Legati tamen est sic morientis honos.

ALIPHATVS ANGLVS Gregorij Ariminensis au- ditor, & discipulus, edidit *super primum sententiarum* librum egregium, qui existit Parisijs in bibliotheca Ordinis.

ALIPPIVS CARMANIOLA Taurinensis, Vir doctus, & in habendis ad populum sermonibus suo tempore nemini cedens. Scripsit duo volumina

Super Euangelia & Epist. quæ toto anno in Ecclesia recitantur. Claruit anno 1460.

ALPHONSVS à CORDVBA Hispaniæ Beticæ vrbe, Vir liberaliter doctus, cum Parisijs sui studij titulos reportasset, Salamanticam veniens, viam nominalium introduxit, ibique multis annis docens rexit cathedram Gregorij Ariminensis doctrinæ celebritate ibidem institutam, Scripsit tractatus quosdam in logicam.

Comment. edidit in libros Aristotelis Ethicorum, Oeconomicorum, & Politicorum. Decessit tandem in ciuitate Abulensi anno Domini 1544.

Mantua Virgilio, gaudet Verona Catullo:

ALPHONSO gaudet Corduba clara suo.

ALPHONSVS GONZALES MENDOZA Hispanus Sacræ Theologiæ Doctor, in Academia Salmant. Scoti Cathedræ Præfectus, Edidit *controuersias Theologicas.*

Item *relectionem de regno & Dominio Christi.* Quæ edita in Hispaniis, recusa sunt Colonia Agrippinæ in officina Birckmannica, anno 1603. Legat studiosus *epistolam* eius vberem *dedicatoriam*, quâ librum inscribit Garfiæ Louysæ Philippi III. Hispaniarum Principis magistro.

ALPHONSVS AB OROSCO Hispanus eloquentiâ, variarumque scientiarum cognitione clarissimus, antea CAROLI V. Cæsaris, post verò etiam Philippi II. Hispaniarum Regis concionator: Madritenses omnes ob pietatem in sui amorem & reuerentiam concitauit. Scripsit librum Orthodoxis omnibus peru-

pe utile n, & maximè religiosi viris, qui *Bonum certamen* appellatur, Salamantica & alibi impressum. Scripsit quoque in *Cantica Canticorum*.

Item Hispano sermone *examen conscientia*, in quo tres partes pœnitentiæ elucidantur. Quibus *directorium Confessariorum, Pœnitentium, & communicare volentium annexum est lib. 1.*

Hortum orationis & montem meditationis in quo ad Christi imitationem orare docemur, huic quatuor meditationum gradus adiunxit lib. 1.

Memoriale sancti Amoris, in quo ostenditur, quomodo Amoris debito, quo Deo obstringimur, possumus satisfacere. Et insuper singulis diebus septimanæ, *proprium exercitium* attribuit, præsertim diei Veneris, cui passionem dominicam præfixit. lib. 1.

Institutionem vitæ Christianæ certis documentis cōplectitur, quomodo scilicet quilibet Christianus vitam agere debeat, fini *Exercitii spiritualis palestra* adiecta est. lib. 1.

Directorium animæ, quod demonstrat, quâ ratione Evangelium exequi Christiano conveniat; quare Instructionem Christianam super fidei Articulis, & Decalogo comprehendit. lib. 1.

Desponsatio spiritualis, de Votis Religionis tractans.

Soliloquium in fine adhæret, in quo passio Dominica tota exprimitur lib. vno. Prædicta opuscula excusa sunt Vallisoleti anno 1554. per Sebastianum Martinez. Postea variis locis Latino & Gallico sermone donata, recusa sunt.

Edidit præterea *conciones de Solemnitatibus B. Mariæ Virg.* lib. 1.

Tractatum de Rosario B. Virg. quæ duodecim priui-

legijs reliquos sanctos superauit, vt reuelatum fuit S. Iohanni Euangelistæ.

Edidit præterea *duodecim orationes ad B. Virg.* vt pro nobis duodecim virtutes apud filium impetret. Madridi anno CIO. IO. LXXXVIII.

Scripsit quoque sermone patrio quandam *no-
stri Ord. historiam*, in qua recensentur multa de beato Patre Augustino, de sancta Monica, de S. Nicolao, de quæ alijs pluribus, qui nõ solum Augustinianam familiam, verumetiam Christianum nomen admodum decorarunt.

Exstant eius & alia plurima Hispanicè.

Ædificauit Talauerę in Carpetanis, opido agri Toletani cœnobium suis religiosi. anno CIO. IO. LXVI.

Cesaris est aliquid Regis quæ fauoribus uti:

Sed laus est ingens te placuisse Deo.

ALPHONSVS GVIERREZ à VERA CRUCE Sacrae Theolog. Doctor in inclyta Mexicana Academia, quæ est in India solis occiden. primaria Cathedræ Moderator, Vir scientia, & sanctitate clarus, ipse & XXI. alij Fratres eiusdem Ordinis, ex Hispanijs selecti, Regis iussu, eiusque Regio Indorum consilio, ad Insulas Moluccas deuenierunt; vbi primi Barbaris illis gentibus verę fidei complectendæ institutores fuere. Ordinem nostrum ad hoc munus illis in locis obeundum elegit Rex Philippus II. Alphonsus apud Indos Prouincialis Magistri dignitate claruit, & annos concionatus 30. Sacrasque literas in Mexico professus, reliquit ingenii monumeta

Speculum coniugatorum, quo nodos omnes in Matrimonij ac Pœnitentiæ Sacramentis difficiles, subti-

subtiliter expediuit. Opus vtile ijs, qui peccata confidentibus aures dare consueuerunt.

Scripsit quoque *in Logicam, & Physicam Aristotelis*, præclara comment.

Episcopatum Nicaraguse Indorum detraxit, Claruit anno Domini **CIO. IO. LXXV.**

*Quantus eras verbo populi sensere Molucci,
At cùm Fidei ianua passa fuit.*

ALPHONSVS VARGAS Toletanus incomparabilis vir ingenii, primò Episcopus Vssamanus, deinde Archiepiscopus Hispalensis, Parisiis magno auditorum plausu, cum Philosophiam, tum Theologiam propè decem annis est professus, edidit *Comment. in primum Sent. lib. IV.*

Et in lib. *Aristotelis de anima* multa eruditione referta Venetiis, & alibi impressa. Decessit Hispali, anno salutis **CIO. IO. LIX.** Sepultusque est in sua Ecclesia.

*Inclutus Alphonsus terrâ Polyistor Iberâ
Se probat ingenio, moribus, ore, libris.*

ALVYSIVS MARSILIVS Italus, librum *sermonum* reliquit. *Commentariorum variorum* lib. I.

Claruit Florentiæ anno **CIO. CCC. LXXX.** D. Antonius in *Chronicis*.

AMBROSIVS BELTRAMVS Venetus S. T. professor, edidit *Tractatus de voto paupertatis in Religione*, Venetijs **CIO. IO. LXXXI.** apud Muschium.

AMBROSIVS CALEPINVS Bergomensis diuinarum & humanarum literarum indagator studiosissimus, opus pergrande sua industria, magno labore ex innumeris prope auctoribus collectum de VOCABULORVM notitia, ac præpositionum Interpretatione Græca, & Latina, cum auctorum testimonijs

obis commune fecit. Videtur & alia quædam scripsisse. nam vbi Venetiarum mentionem facit ; De huius(inquit) Ciuitatis laude, quoniam apud Iacobum Philippum *Chronicon* à nobis latè cōgestum est, duximus omittendum. Obiit Bergomi valdè senex anno *MD. LX.* & in Ecclesia S. Augustini sepultus iacet.

*Condus hic est CALEPINVS opum, promusque bonarum
Gracia quas tellus, quasque Latina parit.*

AMBROSIVS CORANVS, SEV CORIOLANVS,
Prior generalis, vir in Scripturis sanctis, & bonis artibus apprime versatus, edidit

- | | |
|--|--|
| D E Regimine Reipublicæ
lib. 1. | De immortalitate anime
lib. 1. |
| De Inuentione Artium
lib. 1. | De modo orandi lib. 1. |
| De Sphæra virginis. lib. 1. | De veritate fidei Christianæ lib. 1. |
| De Idea lib. 1. | De scientia, & sapientia
Christi lib. 1. |
| De Proprietatibus Angelo-
rum lib. 1 1. | De Conceptione Virginis
Mariæ lib. 1. |
| De Essentia Dei lib. 1. | De Circuncisione Christi
lib. 1. |
| De ineffabili verbo Dei
lib. 1. | De viris illustribus S. Au-
gustini lib. 1. |
| De Vita & laudibus diui
Augustini lib. 1. | Defensorium Ord. S. Augu-
stini |
| De vita beata Christina de
Spoleto. | Super libros Posteriorum
Aristotelis. |
| Super primum sent. | Super tractatū de Sphæra. |
| Super Artem veterem. | De Laudibus Urbis Romæ. |
| Orationes lib. 1. | |
| De dignitate Sacerdotij
lib. 1. | |

Sermonum volumina duo diuersi argumenti, quos coram Pont. Max. sacroque Cardinalium cœtu perorauit. Claruit anno Domini c10. cccc. lxx.

Ambrosia verbi, lanâ virtutis, optimis.

Doctrinaque coris affluit Ambrosius.

AMBROSIVS FLORENTINVS ab insigni pietate, Homo Dei cognominatus, edidit valde vtilis sermones quadragesimales. sunt Florentiæ in bibliotheca nostra sancti Spiritus.

AMBROSIVS FIGERIVS è Bassiano celebri oppido tractus Vicentini. Vir sanè optimis moribus, & laudabilis vitæ, humanis diuinisq̃ litteris perdoctus, edidit Hetruscâ linguâ *vitam gloriosam, & miracula illustria* S. Nicolai è Tolentino nostri Ord. Iacobo Sabello Cardinali Amplissimo dicata, iconibus summo artificio vniuersam historiam exhibentibus. VIXIT C10. 10, LXXVIII.

AMBROSIVS NEAPOLITANVS, ingenij acumine præstâtissimus, Episcopus Samosensis, & Mantuanæ Ecclesiæ præsul, litteris Latinis, Græcis & Hebraicis eruditus, nec non Theol. & Concionator egregius, Philosophiæque & præsertim Academicæ valde gnarus: scripsit

Annotationes in Platonis Alcibiadem, siue de natura hominis, & de voto: Ad Comitem Planellæ Iacobum cognomento Probum. *Præcellens tua virtus.*

Commentaria in Parmenidem. vel de vno omnium Principio, & *de Ideis*, ad Fredericum Gonzagam Marchionem Busoli. *Si qui ab ineunte ætate.*

De mundi geniturâ, vbi sex dierum opera explanantur. *Gestiens ego vermiculus.*

Annotationes, in Tomos distinctæ, in librum de *Causis*, Ad Urbini Ducem.

De Fato contra Petrum Pomponatium pro Alexādro Aphrodisæo, ad Papam Clementem VII. Quod meas ad te Litteras.

Contra assertores mortalitatis animæ, ad Sigismundum Gonzagam Sacræ S.R.E. Cardinalem. Cum omnis opera, ac studium.

De vera & Catholica fide, Conflictationes contra Luther. ad Ioannem Matthæum Gibertum Episcopum Veronensem: Si hæctenus ad tuas litteras.

Quod non sit abroganda missa secundum ritum. S. R. E. ordinata, contra Lutherum. Quam me iuuit ista deambulatione.

Quadragesimale, quod vulgò, Gentilis nominatur. Sermones per Adventum vsque ad Epiphaniam, ad Fredericum Gonzagam:

Qui triumphales arcus aut columnas.

Conciones super Salutationem Angelicam, & Canticum Mariae

Duo mihi creditores.

De tribus Magdalenis, & vnica Magdalena. Claruit anno CIO. IO. XXIV.

Quam retulit laudem triplici catus Ennius ore,

Hanc, & maiorem rettulit Ambrosius.

AMBROSIVS QVISTELLVS Patauinus, Ord. Procurator, diuinâ humanâq; sapiētiâ fuit clarissimus, idēque diuini verbi Præco eximius. Absenti Seripando P. Generali, vicariam ei præstitit operam in Italia. Explicauit in Episcopatu Patauino, magnâ Auditorum frequentia, primū diui Pauli Epist. deinde Euang. secundum Ioannem, tantâ quidem suauitate sermonis, tanta facundia, vt nemo audientium non vehementer obstupesceret; hinc ad publicum Gymnasium adscitus, honores amplissimos affecutus

tus est. Romæ demum, cum apud Nicolaum Rodolphum Florentinum Cardinalem amplissimum Præceptoris ac Doctoris fungeretur munere, podagræ doloribus excruciatuſ obijt, anno CIO. IO. XLVIII.

Edidit opus *aduersus Philosophos*, eos qui afferunt diuinam scripturam nequaquam posse percipi, nisi ab his qui bonam vitæ partem in Aristotelis, & aliorum Philosophorum lectione contriuerint: quod Francisco Pisano Cardinali & Episcopo Patauino dicauit.

Insuper scripsit libellum *de modo predicandi Euangelium*.

Item *Tractatum de Controuersia inter Doctores & Ecclesiasticos*.

De Vnica, siue Tribus Marijs.

Composuit quoque *quatuor libros Comment. super Magistrum Sent.*

Item *lectiones, in omnes diui Pauli Epist.*

Item *Sermones varios.*

Edidit præterea in lib: *Aristotelis de Generatione & Corruption.* docta quædam *Comment.* Claruit anno CIO. IO. XLV.

Dum vigil ac pernox chartis Quistellus inerrat,

Facundo magnum dum crepat ore sophos,

Non potuit fauces angina, manûsue chiragra

Corripere, inuasit dira podagra pedes.

Ambrosius Taibanus patria Tarentinus Italus edidit *templum Eremitanum*, duobus tomis distinctum: in quo agit de Antiquitate Ord. nostri, & de Sanctis, ac Beatis eiusdem.

Andreas Bilius, patria Mediolanensis, foetibus ingenij varijs perillustis, Philosophus, Historicus & Theol. celeberrimus, ac in vniuersa Italia non solum

lum eruditione, sed & probitate & gravitate morum admirabilis, cum Latinam, Græcam atque Hebraicam linguam calleret, ad multorum eruditionem quamplurima conscripsit opera. Incipiens autem ab ipsa *Grammatica*, omnibus liberalibus disciplinis, atque in Theol. & Philosophia Tractatus plurimos, non solum doctos, sed & elegantes conscripsit, qui quanti fuerint, absque nostro testimonio ipsi perpulchrè ostendunt. Ambrosius Coriolanus ait, quod *in Arte Oratoria alter Cicero, in Philosophia alter Aristoteles, in Theolog. P. Augustini pedissequus perfectus erat.*

Edidit exordia super practica Rhetorices lib. 1.

Orationum, & Epist. lib. 2.

Grammatices, siue de Octo Partibus Oratonis lib. 8.

De Arte dicendi lib. 3.

Exposit. super Vniuersalia Porphyrij.

Exposit. super Perihermenias Aristotelis.

Historiarum Longobard. lib. 1.

Querela pacis lib. 1. incipit: Etiam iamne me ex omnibus terris.

De pace cum Philippo Duce Mediolanensium componenda, ad Alphonsum Regem Arragonum lib. 1. Si ut plerisque hac præsertim hominum ætate.

Pro suscipienda in Bohemos expeditione, Iordano Ursino Cardinali lib. 1. Nihil puto inane pro hac mea cura.

Panischolaria ad Alphonsum Regem Aragonum aduersus schisma Benedicti (Petri de Luna) lib. 1. Nullo pacto adduci possum.

De Concordia, & meritis Ordinum super generali indulto Alexandri Papæ V. ad Reginaldum Remensem

sem Archiepiscopum lib. 2. Multum honoratissime.

De disciplina Ord. admonitio habita in Capitulo Bononiensi lib. 1. Neminem puto.

Admonitio ad fratrem Manfredum Vercellensem Ord. Fratrum Prædicat. lib. 1. Nolo aut tu, aut quisquam.

Ad Barcinonenses de littera H. in nomine IHS. Omnes ut existimo.

De Concessione, & Translatione Beatæ Monica Matris sanctissimi Aug. Sermo. Gaudium mihi quoque.

De Ord. nostri propagatione ad fratrem Ludouicum lib. 1. Non sane.

De Pace ac Victoria Rom. Ecclesiæ ad Nicolaum Bononiensem ex Cisterciensi Ordine, Romanæ Ecclesiæ Cardinalem lib. 3. Non possum pater optime.

Commentarij Historici de detrimento fidei Orientis, siue de Origine Turcarum ad Ioannem Cardinalem & Episcopum Rhotomagensem. Fractus sum per hos dies.

De Amore & Magnitudine Crucis ad Nicolaum Bononiensem Cardinalem, Vbi te inueniam Deus meus.

De non necessario mortis metu lib. 1.

Historiarum Mediolanensium lib. 1.

De Institutis discipulis ex doctrina fratris Bernardini de Senis Ord. minorum lib. 2. Forfan quidem ego nequaquam.

Super primum cent. Quoniam in hoc procemio.

Expositionis in quatuor Euang. lib. 4.

Hexameron siue de mundo sex diebus condito. Principium hoc immensi.

Com-

Comment. super lib. Aristotelis de Anima lib. 3.

Commentaria in lib. de Caelo & mundo, lib. 4.

Quæstiones in lib. De Anima, lib. 3.

Quæstiones in lib. Physicorum, lib. 8. Omnis hic labor meus.

Quæstiones Metaphysicorum, lib. 12. Auctoritas sane plurima est Arist.

Sermonum diuersarum materiatarum, lib. 3.

Dominicale, & Festiuum, lib. 2.

Annotationes in Euang. Quadragesima. Quantum sim hoc opere perfecturus. Vertit Latine Arist. lib. 8. Physicorum. lib. 2. de Anima. lib. 10. Ethicorum!

Ferunt hunc adeo tenacis memoriæ fuisse, ut quodquid bis aut ter legisset, statim memoriæ mandaret.

Qui tandem cum Christi Ecclesiam, suumque Ordinem, & scriptis, & Prædicatione, & Exemplo plurimum illustrasset, Senis vrbe Hetruriæ senio confectus beato fine quieuit, & in æde S. Augustini est sepultus. floruit anno Domini 1430.

Ingenio similes fuerint, & acumine plures:

Dum cupias omnes vincere μνησθευη.

ANDREAS NVNNEZ AB ANDRADA natione Hispanus, edidit hortum Diuinarum scripturarum, in multas partes distributum.

ANGELVS CAMERTINVS Italus scripsit præclaras expositiones in Euang. lib. 4.

In Epist. Pauli lib. 14.

Lecturas in Magistrum Sent. Senis & Bononiæ habitas.

Sermones ad Populum.

In Dialecticam, & utramque Philosophiam plura edidit.

Scripsit

Scripsit etiam in lib. *Perihermenias & Prædicamentorum Aristotelis*, quæ manu scripta asseruantur in *bibliotheca Angelica Romæ* in ædibus S. August. locata à *Fratre Angelo Rocca Camerte*, Episcopo Tagastensi & Apostolici sacrarij Præfecto.

ANGELVS FERVS Venetus, Vir tam secularibus quàm diuinis litteris ornatissimus, singulari facundia præditus, & officio Euangelicæ prædicationis egregiè gratus, in Euang. quæ toto anno in Ecclesia, in Quadragesima & Dominicis diebus proponi solent, *Conciones* Antiquorum & Catholicorum Patrû sententiis refertas conscripsit. Claruit etiam in Conc. Trident. Pio III. Pont. Max. coram quo habuit Dominica tertia Quadragesimæ, *Orationem Doctissimam*. Decessit Barii in Apulia Præfectus Provincialis.

ANGELVS ingenio, virtute lepore, suada

Se probat: antiphrasi scilicet ipse FERVS.

Non FERVS vt noceat; dulci: quia vulnera lingua

Curat, & est agris mentibus vna salus.

ANGELVS MEDIOLANENSIS, cognomento BELLABVCCVS, edidit *Viridarium Sacrae scripturae*, Venetiis & alibi impressum.

ANGELVS ROCCA à CAMERINO Italus S. T. Doctor, ac Hebraicè & Chaldaicè peritissimus, antiquitatis perscrutator acutissimus, idemque encyclopædiâ (si mortalium quispiam) præditus, Apostolici Palatii Præfectus, ac Tagastensis Episcopus, Edidit

In Bibliothecam Apostolicam Vaticanam Comment. I. variarum artium, ac scientiarum argumentis difficillimis, scituq; dignis refertissima.

Conscripsit quoque *Bibliothecam ex præcipuis tantis quibusdam*

quibusdam & grauioribus Theologis, (quos scripturales vocant) *compilatam*, editam Romę, anno CIO. CCCCC. LXXXIV.

Prodiit & *Augustini Triumphus in Canticum Deiparae Virg. Mariae, Comment.* ab ipsomet Angelo Roccha e tenebris erutus & illustratus liber. Romę. 1590.

Item eiusdem *Augustini Triumphus in Salutationem & Annunciationem Angelicam Deiparae praestitam Commentarius*, ab eodem Angelo Roccha à Camerino de tenebris erutus, auctus & illustratus, Romę 1592.

Item multa praestitit, in *Summa eiusdem Augustini Triumphus de Ecclesiastica potestate*, quam ab erroribus librariorum & Typographorum expurgauit. Deinde huiusce editionis Typographicam praestitit correctionem, *Scholys item marginalibus* multum auctis, etiam *citationibus* locorum, nec non *explicationibus* omnium articulorum, & *indiculis auctorum*, qui articulos alios aliqua ex parte tractabant, illustrauit.

De Canonizatione Sanctorum Comment. hoc est, de Definitione, Auctoritate, & Antiquitate, deque Causis, & Ordine iudiciario canonizandi Sanctos: de miraculis item, ac de rebus quae veram declarant sanctitatem, nec non de honoribus qui sanctis debentur, deque infallibili Ecclesiae Catholicae certitudine ad Canonizationem pertinente, additis ceremonijs in ea obseruari consuetis, Sanctorumque qui inter diuos sunt relati, catalogo subiuncto. Romę apud Guilielmum Facciotum anno 1601.

Cornelij Ianssenij homilias in Euang. dominicalia, ex quatuor Commentariorum in concordiam Euangelicam libris à Domino Georgio Braun collectas, idem Angelus Roccha ab innumeris mendis vindicauit. Venetijs anno CIO. CCCCC. LXXVII. & Coloniae CIO. CCCCC. LXXVII. & plurima alia.

ROCCHA

*ROCCA quis, exquiris? meritis hic carmina vincit:
Post cineres ipsum fama loquetur anus.*

ANGELVS SENENSIS Italus, edidit vitam & miracula Sanctæ Clare à Montefalco Ord. nostri, linguâ Hetruscâ, Senis per Lucam Bonettum anno c15.ccccc. XCVII.

ANSELMVS HETRUSCVS natus in oppido Montis Falconij, vir sanè memorandus, idemque doctissimus, moribus & sanctimoniâ præclarus: qui disputando ac docendo magnâ nostram Religionem gloriâ cumulauit, ac quædam monumenta memoratu dignissima scripto mandauit, quæ dum viueret, ob superbix notam, in lucem prodire noluit. Quæ quidem post edita opuscula, magnam hominis eruditionem præseferunt. Demum anno Domini c15.cccc. LXXXV. ad supremam Ordinis dignitatem suscipiendam coactus, annos nouem illam administrauit.

*Quid premis illustres tenebris ANSELME libellos?
Non poterit viuax flamma latere diu.*

ANSELMVS VINCENTINVS, vir omni disciplina Iuris Ciuilis, & Pontificij eruditissimus. In Lutherum vehementius exardens, iuxta scholæ consuetudinem, librum edidit De Indulgentijs, alijsque Christianis conclusionibus aduersus Hæresim Martinianam, Venetijs impressum. Vixit anno 1530.

*Quid Martine furis? tibi nascitur Antilutherus,
Vecordes animos comprimet ille tuos.*

ANTONIVS ASTENSIS Theol. insignis scripsit in primum Sent. volumen grande, quod Mediolani in Bibliotheca nostra S. Marci custoditur, cum multis nostri Ordinis auctoribus.

D

ANTO-

ANTONIUS AB AZENEDO Hispanus, Prior, Babilitanus edidit *Catechismum perutilem* lingua Hispanica.

Item *mariale* & quædam alia.

ANTONIUS DULCIATUS Florentinus, vir acutissimi ingenij scripsit,

Computum Solis & Lune, cum ea quæ ad Clericos spectat Astronomia ratione, quod opus Ægidio Viterbiensi Priori Generali dicauit. Huic *Dulciato*, opus suum de *Computatione annorum Domini* dedicat *Ioannes Maria Lucidus Dominicanus*. Vixit anno 1510.

Ardus ingentem supereminet æthera pennis

Ingenij: frustra tollere conor humo.

ANTONIUS GOVEA Lusitanus Professor S. Theologiæ in Conuentu nostro Goano in India, Illustrissimi ac Reuerendissimi Archiepiscopi Goani Alexij Menezij nostri Ordinis, in visitatione Ecclesiarum Malabaricarum Comes, postea Legatus missus à Rege Hispaniarum Philippo secundo ad Regem Persarum, etiamnum regnantem, nunc Episcopus Cinenfis in Persia, anno CIO. MCC. XII. Vlyssipone postridie Natiuitatis Christi consecratus, & à Romano Pontifice in Persiam remissus cum potestate Legati à Latere. Scripsit Linguâ Lusitanâ *Diarium siue Comment. rerum gestarum ab eodem Illustrissimo Archiepiscopo Goano, & alia quædam*, quæ *Comment. Franciscus Munoz* transtulit in linguam Castellanam, post Ioannes Baptista à Glano in Gallicam, ut postea latius dicetur.

Quis tentet modico te GOVEA dicere versu?

Non patet in laudes India sola tuas.

ANTONIUS KERBEECHIVS natione Belga, patriâ

triâ Louanienſis, Prouinciæ Rhæni & Sueuiæ Vicarius Generalis, edidit,

Colloquium habitum in via Spirenſi cum quodam Caluiſtiſta, impreſſum Moguntia per Albinum anno c. 1510. II.

Tranſtulit ex lingua Hetruſca in Latinam *conciōnes quadrageſimales Franciſci Panigarola Minorita*,
Vitam etiam B. Mariæ Tereſæ.

ANTONIUS MELIUS Cremonenſis Doctor Pariſienſis ſcripſit librum perutilem, cui nomen eſt *Scala Paradifi*.

Edidit quoque Tractatum de *Vero & Legitimo Intellectu Priuilegiorum*.

Et alium librum, titulo *Lectionis prima, & Breuis Introductio, quaſi prima elementa præbens iuuenibus, qui Iuri Canonico ſtudere incipiunt*. Deceſſit Cremonæ, & in templo ſancti Patris noſtri Auguſtini eſt ſepultus. Vixit anno Domini 1517.

Hoc MELIO melius grefſu ſuperabis Olympum:

Scandere ſi dubitas, en tibi ſcala datur.

ANTONIUS DE NOMIS MARCIALA Thuſcus Theol. è libris S. P. Auguſtini quædam capita, omnem ferè litterarum diuinarum tractationem continentia in vnum collegit, librumque inſcripſit *Flores Doctoris S. P. Aug.*

Deceſſit Florentiæ anno Domini 1438. & in Periſtylio monaſterij noſtri ſancti Spiritus ſepultus eſt. Hac monumenti inſcriptione;

DIVINI ELOQVII CVLTOR PIVS MAGISTER ANTONIVS DE NOMIS DE

MARCIALA, hoc gelido ſub marmore membra reliquit,

Cuius in æthereo mens alma triumphat Olympo.

D 2

ANTO

ANTONIUS OSORIVS à SANCTO ROMANO Hispanus, Prior in Cuenca, Confiliarius sacrae Inquisitionis Hispalensis, inscripsit suo idiomate Librum: *Solamen pœnitentium, seu Mensa libera spiritualium ferculorum* in duas distincta partes.

Prior continet *quotidianas meditationes, & exercitia*, Posterior *opuscula quedam pia*, Item *vitas & res gestas novem Religiosorum, trium Augustinianorum, trium Franciscanorum, triumque Dominicanorum, ex eis qui primi fidem in Indiam Occident. inuexerunt*. Eorum facile præcipui numerantur.

Ordinis Eremit. S. Aug.	{ Ioannes de Moya, aliàs Ioannes Baptista. Antonius de Roa. Franciscus à Cruce.
-------------------------	--

Ord. S. Francisci	{ Martinus de Valencia. Andreas de Olmos. Ioannes à S. Francisco.
-------------------	---

Ord. S. Dominici	{ Christophorus à Cruce. Dominicus de Betanzos. Thomas de Rosario.
------------------	--

ANTONIUS PADILLANVS Hispanus, vir probitate & eruditione insignis, Neapoli in Monasterio nostro S. Ioannis à Carbonaria, vbi diutissimè vixit, primas disciplinas edocuit Hieronymum Scripandum, iam tum puerum altæ diuinæque indolis, deinceps Ordinis Priorem Generalem, Archiepiscopum Salernitanum S. R. E. Cardinalem, & in Tridentina Synodo legatum. Fuit Antonius vir planè litteris & diuinis meditationibus addictus, cuius opera vita & eruditio supplet.

Non opus huic tribuant numerosa volumina laudem:

Est etiam scriptis, plus ubi vita valet.

ANTONIUS à RAMPEGOLIS Genuensis, scripturæ sanctæ & Iuris tam Pōtificij, quàm Cæsarei, peritus, ingenio præstans, & clarus eloquio. In Conc. Constantiensi, sua non vulgari prudentia, ac eruditione nomen ingens comparauit. Fuit præterea inter concionatores sui sæculi principes vnus. Eius autem plurima *Sermonum opuscula* existant, quibus concionatores plurimum iuuari consueuerunt. Edidit præterea *compendium figurarum Bibliorum secundum ordinem Alphabeti*, quod misit religiosis fratribus, qui Neapoli litteris operam dabant, quorum ipse fuerat Doctor, ac moderator. Claruit anno c10, cccc.x.

Cetera ne referam, quæ sit vis ignea mentis

Anton I; Synodus dicere sola potest.

ANTONIUS SICVLVS, vide MELIDONIVS CORIOLANVS.

ARNOLDVS RVFVS Tolosanus Theologus apprime eruditus, voce, & scriptis valens, rerumque gerendarum prudentia: scripsit *Annotationes in Diuum Patrem Augustinum, de Ciuitate Dei.* & quædam super alios eiusdem tractatus. Vixit anno 1410.

ARNOLDVS SAVCIVS Tolosanus, non solum Theologiam, sed etiam leges, & decreta diligenter perlustrauit, & in his feliciter versatus.

Scripsit super Sent. lib. 4.

De generibus vsura lib. 1.

De restitutione lib. 1.

De præscriptionibus lib. 1.

Vixit anno c10. cccc. xc.

AVGVSTINVS TRIVMPHVS Anconitanus, ordinis Augustiniani, cū anno Domini 1243. Innocentio IIII. Pont. Max. natus, ac deinceps liberalibus disciplinis eruditus, mūdo valedixisset, in Eremitanorū S. Augustini familiam fuit cooptatus. Hic vnā cum Ægidio Columna Romano eiuldem ordinis, Lute-
tiam Parisiorum ad audiendos DD. Thomam Aquinatem, & Bonauenturam Balneoregiensem missus, ad veræ doctrinæ, pietatisque apicem peruenit. Quamobrem & patriam, & genus suum nobilitate clarum, & Augustinianorum Ordinem, atque Ecclesiam illustrauit; Carolo autem secundo Neapolitanorum Regi, & eius filio Roberto percarus, & à consilijs cum fuisset, cœnobia ordinis sui non pauca eorum auctoritate, in magnā Graciā, hoc est in Calabriā, excitauit: Denique cum totam vitam pietati, scriptioniq; librorum dedisset, octogesimo quinto ætatis suæ anno, sanctè decessit ex hac vitā, ut etiam beatum plerique illum appellauerint. Iurisperiti autem, atque Theologi honorificam eius scriptorum facientes mentionem ostendunt, quo in loco habendus sit, Ioannes Andreæ, S. Antonius, Turrecremata, Felinus, Decius, & alij. Quin etiam qui hoc sæculo elapso florere, Martinus Nauarrus, Didacus Couarruias, Melchior Canus, ac reliqui huiusmodi: cū Ioannes Tritemius, Raphaël Volaterranus, Sixt. Senensis, Hieronymus Seripandus, Iosephus Pamphilus Episcopus Signinus, & ceteri, eiusdem, aut operum, aut pietatis memoriam reliquerint. Porro quæ exstant opera, vel edita, vel manuscripta in Bibliotheca Vaticana, siue alibi, hæc sunt.

In Ezechielem.

In Matthæum.

In Marcum.

In Ioannem. *In acta Apostolorum.* *Item in acta*
Apostolorum Catenarum. *In omnes Epistolas Pau-*
li. lib. 14. *Item in omnes Epistolas Pauli Catena.*
In Apocalypsim. *In primum caput Lucae super Missus*
est. *& super Ave Maria, & super Canticum Ma-*
gnificat *De introitu terra promissionis.* *De*
Cantico spirituali, siue de decem chordis. *De consolatio-*
ne animarum beatarum. *De potestate Ecclesiastica.*
De potestate Collegij mortuo Papâ. *De potesta-*
te Prælatorum. *De thesauro Ecclesiæ.* *Quod-*
libet a Parisijs disputata. *Contra diuinatores, & Somnia-*
tores. *Tabula, siue Index in Moralia S. Gregorij, cum a-*
lijs libris, & Tractatibus. Qui sunt Mediolani in Bibli-
othec. Augustinianorum S. Marci. *De ortu*
Romani imperij.

Sermones Dominicales ad Clerum, & ad eundem.
Sermones de Sanctis. Hi autem sermones omnes

extant Romæ MSS. in Bibliotheca D. Augustini

Milleloquium è scriptis D. Augustini, quod super-
ueniente morte reliquit inchoatum, quodque dein-
ceps Bartholomæus Episcopus Urbinas perfecit, &
huic ascriptum est. *In quatuor libros Sent.*

De amore Spiritus sancti. *De Spiritu sancto contra*
Græcos. *De Prædestinatione, & præscientia.*

De libero arbitrio. *De resurrectione mortuorum.*

De Sacerdotio, & regno ac de donatione Constantini.

Super facto Templariorum. *De predicatione generis*
& speciei. *Destructio totius arboris Porphyrij.*

De cognitione, & potentijs animæ. *Expositio & Quæst.*
in lib. Priorum Arist. *Commentatio in libros Posterio-*

rum. *Commentatio super duodecim libros Metaphysi-*
corum. *Eiusdem Summa de potestate Ecclesiasticâ*

edita, an. Dom. 1584. Romæ.

Deinde & in *Canticum Deiparæ Virginis Mariæ commentarius*, ab Angelo Rocca Augustiniano emissus est in lucem Romæ, an. 1592. vide supra *AVGVST. ROCCA*.

Præterea in *Salutationem, & Annuntiationem Angelicam Deiparæ* commentarius ab eodem Angelo Rocca Camerte, Romæ, anno Domini 1592. editus.

Omnia vero Augustini Triumphii opera ciuium Anconitanorum sumptibus ex Archetypis descripta, in magnis, & pulcherrimis voluminibus, Romæ in Bibliotheca Vaticanâ : Bononiæ item fermè omnia in Bibliothecâ S. Dominici asseruantur.

*Aur patris Augusti subyt mens aurea pectus,
Pythagoræ sensu, Magne, Triumphe, tuum:
Aur tibi postremâ quondam moriturus in horâ,
Et genium liquit, ingeniumque suum.*

AVGVSTINVS ANTOLINES Hispanus, Salamantici Sacræ Theol. Primarius Professor, Prouincie Castellæ quartum Præses Prouincialis; vir in quo doctrina cum pietate contendit

Edidit *vitam Beati Ioannis Saguntini* nostri Ordinis, sermone Hispanico.

Item *Beate Clare de Montefalco*.

*De Tyriâ dici solitum Carthagine quondam,
Dum fileo, tantum sat memorabo virum.*

AVGVSTINVS ASCVLANVS, Doctor præstantissimus, & in concionibus maximè carus populo, Scripsit lectu dignissima Comment.

Super lib. Sent.

Super lib. Ethicorum.

Item *moralia quadam super Genesin.*

In vniuersam scripturam lectiones plures. Super Euang. Dominic.

*Felix, qui potuit, sermonis melle disertus,
Dispare nec vitâ, flectere corda virum.*

AUGUSTINVS SEBIELLA Theol. scripsit librum, titulo, *Exempla virtutum & vitiorum*: qui hodie sine auctoris nomine circumfertur. Claruit anno 1490.

AUGUSTINVS CAVALLVCVS Italus scripsit *vitam B. Ritæ de Cassia* Ordinis nostri, impressam Senis apud Matthæum Florini anno 1610.

AUGUSTINVS FIVIZANIVS Apostolici Palatii sacrorum custos, summis Pontific. Greg. XIII, & Clementi VIII. à Secretis Confessionibus, ac totius Ordinis nostri Vicarius Generalis Apostolicus, atque Administrator Romæ Xenodochij sancti Spiritus

Collegit *vitam S. Patris Augustini* ex lib. Confessionum eiusdem.

Scripsit *de Translatione Corporis S. Monicæ* ab Ostiâ Tyberinâ Romam.

Item *de Sanctissima Cruce* Summo Pont. præfenda.

Librum quoque *Beati Iordani de Saxonia* (qui dicitur *vitæ Fratrum*) notis illustravit.

*Est tibi cum magno nomen commune parente,
Nec te degenerem pagina docta probat.*

AUGUSTINVS FIVIZANENSIS Hetruscus, Doctor Parisinus, ac vir singularis ingenij, tantæ auctoritatis & gratiæ apud Ægidium Viterbiensem Generalem exstitit, vt eidem negotia Ord. in Gallia præcipuè difficillima commiserit. Aiunt eum aliqua digna immortalitate edita à se commendasse, sed præter

Sermones varios sapientissimis sententijs ornatos nihil vidi.

AVGVSTINVS FOGIADENVVS Cremonensis, Vir non minus omni virtute, quàm scientia S. litterarum præstans, scripsit doctas *expositiones in Orationem Dominicam.*

Item in Angelicam Salutationem.

Et in Symbolum Apostolorum. Vixit anno 1330.

AVGVSTINVS LEO, siue LEONISSA edidit *Sermones L. super orationem dominicam. Item & super Angelicam salutationem XXVI I.*

AVGVSTINVS MORESCHINVS natione Hetruscus, patriâ Montalcinus, florentissimorum Gymnasiorum moderator & concionator eximius, congestit ex diui P. Aug. operibus aduersus nostri temporis Hæreticos *Tractatus aliquot de Purgatorio.*

De Cultu & inuocatione Sanctorum, & de eorum reliquijs, & Imaginibus venerandis.

De Orationibus, Eleemosynis & Sacrificijs pro defunctis. Scripsit quoque de Patientia lib. 1.

De Itineribus ad Aeternitatem lib. 1. Quæ omnia sunt Neapoli excusa. Vixit anno 1568.

Quas Patris Aurelii plenis è fontibus hausit,

Versus in hæreticos ei aculatur aquas.

AVGVSTINVS MUSÆVS, tum diuinis tum humanis disciplinis expolitus, & Ecclesiastes egregius, edidit *tractatum de distinctionibus iuxta intentionem Ægidij Romani Doctoris fundatissimi, Gabrieli Veneto Generali dicatum.*

Scripsit præterea elegantissimam *Apologiam* in sui defensionem; nam falsò obiecta nonnulla, de doctrina ei fuerant. Vixit anno 1550.

A Musis si nomen habes, id nescio, Musa

A te MVSÆO nomen habere queunt.

AUGUSTINVS ROMANVS, Romanâ dignus indole, agendo, & patiendo fortia, totius Ord. Generalis, Episcopus Nazianzenus & Cæsennensis anno 1443. ex hac vita decessit, reliquitque non pauca illustria, & gloriosa suæ sanctitatis argumenta. Innumerapene & ipse (vt S. August.) edidit opera, è quibus exstant *Super primum Sent.* volumen grande, Quod deinde in *compendium* redegit Guilielmus Becchius Florentinus. In *omnes D. Pauli Epist.* lib. 14.

In Epist. Cano. lib. 7.

De Libero Arbitrio lib. 1.

In Apocal. Ioannis lib. 1.

De peccato Originali lib. 1.

De Sacramento vnitatis Christi & Ecclesie lib. 1.

De Charitate Christi erga electos lib. 1.

De Principatu Christi secundum naturam assumptâ li. 1.

De Principatu Papæ lib. 1.

De perfecta Iustitia militantis Ecclesie lib. 1,

De meritis Christi lib. 1.

De Sacerdotio Christi, & Electorum lib. 1.

De Potestate Principum in collatione bonorum suorum Ecclesijs lib. 1.

Super lib. Ethicorum Aristotelis Comment. & alia multa.

Sedulitate studes, librorum pondere, vitâ,

Et lato similis filius esse Patri.

AUGUSTINVS SATURNIVS è Valle Canonica Brixienfis fama clarus, ac insignis suo tempore Grammaticus, ad faciliorem iuuentutis institutionem, ea in arte multis laboribus pleraq; illustrauit. Nam cum ingentem Grammaticorum numerum collegisset, adgressus est loquendi regulas, ex eorû dictis

dictis concinnare, tandemque eas, ut essent ceteris, qui hanc artem profitentur, communes, excudendas tradidit, titulo *Mercurij Maioris, siue Institutionum Grammaticalium lib. 4.* Cui hoc quondam Tetraſticho accinuit Ioannes Antonius Melliteus.

SATURNI, viues dum sidera paſcet Olympus,
Dum tellus fruges, dum mare fundet aquas.
Dant tibi perpetuum nomen, famamque perennem
Mercurius Maior, Mercuriusque Minor.

Obijt Brixia in Aede S. Barnabæ ſepultus. Claruit an. 1530. Auctor hic plerumque circumfertur ſine titulo Ordinis, præſertim Baſilæ anno 1531. impreſſus.

AVGVSTINVS à TRINITATE Luſitanus, S. Theologiæ Doctor, & in Academia Tolofana Rector ac Profeſſor, copioſiſſimos in *Diuum Thomam & Magiſtrum Sent.* edidit *Comment.*

AVRELIVS BRANDOLINVS, cognomento LIPPVS Florentinus, vir certè erudiſſimus, eloquentiſſimus, atque multarum diſciplinarum notitiam aſſectus, ſuo tempore mirum in modum claruit. Is à Matthia Coruino Hungarorum Rege euocatus, Budæ ac Strigoniæ multis annis publico munere, magnâ cum laude inſtitutiones Oratorias docuit, Inde Florentiam reuerſus noſtro Ordini in Monafterio S. Spiritus ſeculo valedicens, adiungi voluit, atque haud multo poſt ob ingenij & eruditionis præſtantiam ſacerdotio initiatus, etiam pro concione populum cum laude docuit, & in aperiendis ſacrarum litterarum arcanis, peritiſſimus fuit, ſic ut parem habere neminem videretur. Scripſit tum verſu, tum oratione ſolutâ, plurima opuscula.

Paradoxa Chriſtiana libris duobus.

De humana Vita conditione , & toleranda corporis aegritudine , ad Matthiam Coruinum Hungariæ Regem dialogum.

De Ratione scribendi lib. 3.

De legibus lib. 1.

Carmina de Morte Platina , quæ in fine operum Platinae leguntur.

Historias Sanctorum multas composuit.

Historias omnes veteris Testamenti elegantiore stylo congeffit.

Liber in quo carminibus heroicis, nouum & vetus Testamentum complexus est.

Super omnes Epist. Pauli pulcherrima edidit Comment.

Orationes permultas elegantissimas & doctas præfertim de Passione Domini nostri Iesu Christi , ad Alexand. VI. Pont. Max. quæ summo Pont. vsque adeo placuit (teste Manutio) vt eam auctor iterum atque iterum repetere cogeretur. Plura in eius laudem videre est in præfatione Aldi Manutij ad hanc Orationem. Et alia multa scripsit. Romæ diem suum clausit anno Domini 1498. Fuit adeo facilis in cudendis versibus cuiuscumque generis, vt quidquid dicere vellet, id versus esset. Exstant in ipsum quædam Poggi Epist. in eius laudem.

A. Manutius de eodem in Præfat. Orat. de Passione Dominica , ait : Magnus sanè vir fuit Lippus magnisque viris acceptus; summis, medijs, infimis, apprimè charus; præcipuèque Pontificibus, Imperatoribus, Regibus: at quibus Regibus? ijs nempe, quorum memoria inter Reges omnes Regia erit semper. Litteratis hominibus, ijsque inter summos summis, Hermolao Barbaro, Poggio, & vniuersis sui aui.

AVRELIVS FILVCCVS è PESARO Italus scripsit Conciones super Euangelia , & Festa totius anni.

anni. Venetijs apud Antonium Bertanum c15. 15.
LXXXVII.

BASILIVS PONCEDELEON S. T. Doctor in Academia Salmanticensi Cathedræ Scoti Professor celeberrimus atque Concionator disertissimus, scripsit Hispanico sermone *Concionum duo volumina*, vnū quodque in duos tomos distinctum, quorum vnum Euang. totius Quadrag. Aliud Euang. totius anni cōplectitur. Audio & tertium edidisse de Sanctis. Scripsit quoque de Agno typico, & alia.

*O nisi te viuos inter numerare necesse,
Iret vt in laudes nostra Thalia tuas.*

BANCHINVS LONDINENSIS, Oxonij olim primarius Theol. Professor, ac diuini verbi præco celebris, reliquit ingenij foetus, *Librum contra positiones VVicleffi. Alterum librum variarum determinationum. Sermones ad populum lib. 1.*

Tu quoque, sed quondam par visa Britannia cælo,

BANCHINO partum non leue nomen habes.

BAPTISTA ALOVISIANVS Ratiennas, excellens diuinarum Professor litterarum, edidit quemadmodum narrat Antonius Sabellicus (quo cum familiarissimè & amicissimè vixit) *de Aurelij Aug. rebus Comment. accuratissimè conscriptos. In quibus commemorat Ord. nostrim posteriorum per id tempus fuisse circiter duomillia. Initiatorum ad triginta millia Virginum loca trecenta. Sanctos & Beatos octoginta quinque. Viros Theologica eruditione claros, qui pie multa & accurate ad Orthodoxæ fidei momentum scripsere, quam plurimos. Claruit anno 1490.*

BAPTISTA POGIVS Genuensis doctrinâ & exemplo quam plurimos ad bene beatèque viuendum feliciter adhortatus, effecit, vt bonorum virorum

Congre-

Congregatio. quā S. Maria de Consolatione vocāt, institueretur. De quo fit honorabilis mentio apud August. Iustinianū Episcopū Nebiēsem libro Annalium Genuæ. Eo tempore (scilicet 1470. floruit admodum Venerabilis Pater Frater Baptista Poggius Genuensis Ord. Diui Augustini de obseruantia, religiosus quidem, & vitæ integritate, & congruenti eruditione decoratus, vt ex multis dignis operibus perspicuè intelligi potest, quandoquidem vt percupidè religiosa & reformatæ vitæ, sub titulo S. Mariae Consolationis instituit & fundauit dignam Congregationem Fratrum de Obseruantia S. Augustini, soccos ligneos gestantium, maiori abstinentiâ, & paupertate quàm alia multe Congregationes, &c. Parum post addit. Induit præterea multos viros probos habitum, ad suam Religionem allectos, bono suæ sanctitatis odore, Erat valde humilis, suoque in sermone iucundus, & in Italia admodum salutifer in explicando Verbo Dei, & in suis actionibus singulari refertus charitate. Hæc ille.

Scriptit quædam pia & docta quæ ab eruditis desiderantur.

*Quisquis ad extrema virtutis culmina tendit,
Is demum finem Religionis amat.*

BARTHOLOMÆVS VRBINAS Augustini Anconitani alumnus, suæque vrbis dignissimus Præsul, publicis in scholis, Parisijs præsertim, Bononiæque viris nostri Ordinis eruditus est vsus, cuius illa in primis admiranda est atque profectò stupenda viri industria, quâ tam D. Patris Aug. mare, quàm Ambrosij supernatauit flumen, vtriusque enim Doctoris, singula dicta, magnâ planè diligentia in Alphabetum redegit, & opus in vnum collectum, nominavit.

Milleloquium Augustini. Milleloquium Ambrosij. Scripsit item opus aliud, titulo, de Bello Spirituali. Redegit præter-

præterea in compendium librum de regimine Principum
ab Ægidio Romano editum.

*Euangelia quoque Quadragesima egregiè interpre-
tatus est.*

Item Tractatum cōposuit de quatuor nouissimis.

Item Tractatum cōtra errores qui inuenti fuerunt tem-
pore Ludouici quondam ducis Bauaria. Incipit. Domine labia
mea aperies, & os meum detestetur mendacium. Claruit an-
no 1410.

Nunquam cecis squallet in vmbis

Incluta virtus labor infractus

Iter ad claros sternit honores,

Quos sibi peperit Bartholomæus.

BARTHOLOMÆVS VSINGEN Germanus, diuina-
rum litterarum doctus, ac in concionando eloquen-
tiâ, & ardenti motu insignis : propter Lutheranam
hæresim, in quam vehementer exarsit, volumen e-
uulgauit.

*De falsis Prophetis, tam in persona, quàm in doctrina vi-
tandis à fidelibus.*

*De Prædicatione Euangelij, quibus scilicet conformiter de-
beat Euangelium prædicari. Erphurdia 1575.*

*De Calibatu Sacerdotum nouæ legis. Respondit ad
Sermonē Langij de Matrimonio Sacerdotali, quem fecit Er-
phurdie 1576. in nuptiis Culsameri Sacerdotis.*

Item de merito bonorum operum Erphurdia 1575.

*Item confutationem Ægidij Mechlerij Erphurdia
1575.*

*Item de tribus necessarijs ad vitam Christianam, scili-
cet de Gratia, fide, & operibus. Herbipoli 1526. Floruit
eodem tempore.*

Fama Bartholomæus æterna,

Ipsa delicia nouem Sororum,

*Cui de lacteolis suis papillis
Succos ingenij beatioris,
Et linguae mera mella perdisertae
Fuderunt Charites benigniores.*

BASILIVS è Ripà Brixienfis, rari vigilantisque ingenij ab ipsâ pueritiâ bonarum artium studia impense est complexus. Ætate suâ fuit Theol. & Orator verbi diuini, vt in paucis fuerit dignus censerî. Composuit librum *de vitâ priuatâ* ad Reuerend. Patrem Fr. Benignum de Ianuâ.

Item *tractatum* cui titulus est. *Publica descriptio ficulneae cucurbitaeque.*

Scripsit quoque *vitam* B. Fr. Bartholomaei de Palaz-zolo.

Item *libellum in Ius Canonicum.*

Item *Orationes non paucas.*

Conciones vero sacras quas gratissimas habuerat, summa cum industria in vnum collegit volumen. duobus lib. distinctum. Quorum vnum nominauit *Aduentuarium.*

Alterum *Quadragesimale.*

In *Aduentuario* tractat de laudibus Sacrae Scripturae, de miraculis, de Spe, de Verbo incarnato, de laudibus S. Ioannis Euangelistae, de Educatione filiorum, de Adoratione magorum.

In *Quadragesimali*, de dignitate Verbi Dei, de Charitate, de Conuersione hominis, de Virtute Pœnitentiae, de Iuste viuendo, de Iudicio vniuersali, de Confessione, de Abstinencia, de Cognitione peccatorum, de Conscientia, de Iudicio temerario, de lingua venenata, de Laudibus viduitatis, de Tribulationibus, de Defectibus fidei, de Infelicitate mundana, de Sacramento altaris, de Passione Christi, de

E

Resur.

Resurrectione, de Prudentia, & de Pace. Vixit anno Domini 1504.

*Ripâ phaselum duc age prosperè
O RIPA, & alto crede ratem mari,
Ne vortices timeſce, namque
Fluctibus exilies subactis.*

BELLINVS PATAVINVS (ſiue vt vocant DE PAVA) Theol. pius ac doctus, cum in lectionibus probatorum Auctorum, qui de Sanctorum vita ac Martyrio ſcripsere plurimus eſſet, multâ curâ diligentiâq; contendit. vt *Martyrologium*, quod in Eccleſijs communiter legi ſolet, fideliffimè imprimeretur, Citatur à Ioanne Molano in lib. *Natalium Sanctorum Belgij*.

Scripſit quoque *librum de Laudibus Martyrum*. Claruit anno 1530.

BENEDICTVS ICENVS Episcopus Cardicenſis, diſertæ linguæ beneficio ac variâ ſcientiarum inſtructus ſuppellectile, multos ſui temporis Theologos Theologus & ipſe antecelluit : eiufque ad populum Conciones tam arriferunt Antonio id temporis Episcopo Nordouicenſi, vt illum præ omnibus ſuffraganeum, ac ſuæ functionis participem elegerit. Reliquit poſteris

Alphabetum Ariſtotelis libro vno, Homo noſce tuam vitam.

Sermones per annum lib. 1.

Epistolæ Hortatorias lib. 1. atque alia quædam.

Claruit anno Domini 1350. Nordouici ſepultus.

Mouit Amphion lapides canendo.

Credat hoc quiſquam, cui laua mamma

Exſilic

*Exsilit? saxis magè dura corda
Nabliodocti Benedictus olim
Molliore.*

BENEDICTVS LVSITANVS Vlyssipone natus, vir moribus & litteris illustris, & Vlyssipone Philosoph. ac Theol. Professor publicus, scripsit *libros aliquot*, qui vnà cum lectionibus & tractatibus Roderici S. Crucis, & Ioannis Magdalenæ Vlyssipone in Bibliotheca nostri Conuentus custodiuntur.

BERNARDVS, quem Angeoleriorum gentem illustrasse ferunt, in Eremit. D. August. familia Florentiæ tantum profecit, vt tanquam virtutum exemplar ab omnibus per id tempus quo vixit, coleretur. Non enim sola vitæ integritas illum commendabat, sed diuinarum litterarum rara quædam scientia. Is non satis esse arbitratus publicis concionibus, & priuatis sermonibus legem Domini populos erudire, librum planè vtilissimum omnibus composuit, cuius inscriptio est

*Speculum Charitatis. Incipit. Nihil dignius, quam
vt Creator ametur à Creaturâ.*

*Dum speculum scribit sacri Bernardus amoris,
Virtutum speculum se probat esse simul.*

BERNARDVS ANDREAS, patriâ Tolosanus, homo eruditus, & Poëta per eam tempestatem excellens, artes ferè omnes, quas liberales vocant, auidè didicit: Qui Tolosâ discedens, Londinum in Angliam peruenit, & ab Henrico Octauo Anglorum Rege tunc Catholico, in aulam adscitus, ac Regij Poëtæ nomine statim insignitus est. Qui vt pleniori obsequio, tunc tanti regis demereretur animum,

mum, diuersi generis carmina edidit, eiſque dedi-
cauit

Hymnos ſacros per totum annum lib. 3.

Vitam D. Andreae Apoſtoli lib. 1. atque alia multa.

Dum Phæbo Bernarde ſitim querereris anhelam,

Hic Aganippæus fons, ait, inde bibe:

Oſtenditque ſimul Regis tibi geſta Britanni,

Qui poſt Archilochi carmine dignus erat.

BERNARDVS È MARTELINIS Florentinus,
Theologiæ, ac Philoſophiæ ſcientiâ claruit, ſacrif-
que litteris egregiè inſtructus, Episcopus Cæſenæ
factus, quædã ſcripta reliquit, quamvis nihil eorum
ad meam notitiam peruenerit. Claruit anno Do-
mini 1440.

BERNARDVS OLIVERIUS, ſiue Oliuarius Va-
lentinus, vir acris iudicii, Theol. fuit Pariſienſis ce-
leberrimus, denique Episcopus Darcuſenſis, qui
propter doctrinæ præſtantiam ſummis omniũ lau-
dibus eſt celebratus. Scripſit

In MAGISTRVM Sent. lib. 4.

Super Cap. cum Martha de celeb. miſſ. lib. 1.

Quæſtiones Quodlibet. lib. 1.

De diuinis officijs lib. 1, & alia quædam.

Quàm ſophiæ dulci fragrant tibi tempora Nardo!

Omnis olet nardum Sequana terra tuam.

BERNARDVS PVGALIS Tolofanus, vir intellectu
profundo, perſcrutatus non pauca ad Philoſophiam
tum cœleſtem, tum humanam excolendam. Poſte-
ris reliquit.

Super primum Sent. lib. 1.

Super ſecundum Sent. lib. 1.

Super

Super Paulum ad Rom. lib. 1.

Tractatum de usuris lib. 1.

De intensione & remissione formarum lib. 1.

BERNARDVS SAVONENSIS Theol. scripsit in omnes diui Pauli Epistolas egregia comment. quę Ferrarię cū eius quibusdam sermonibus in Bibliothecā nostrā S. Andreę custodiuntur.

BERTOLDVS RATISPONENSIS insignis Philosophus & Theologus, & Academiarum Ordinis nostri, per Germaniam Rector inclytus, Scripsit in *Magistrum Sent. & in lib. Aristotelis de Anima Quaestiones.*

BERTRANDVS PARAYTE Tolosanus in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, scripsit *Super Actus Apostolorum lib. 1.*

In Epistolas Canonicas duplicem Expositionē libris quatuordecim.

In Apoc. Ioannis lib. 1.

Milleloquium veritatis incepit, sed nō perfecit morte præuentus. Claruit anno Domini 1370.

Bertrandus Pastoris Tolosanus scripsit,

In priora Aristotelis libros duos.

In Topica eiusdem lib. 4.

De Triplici bono Ecclesię lib. 3. Claruit anno Domini 1390.

BONAVENTURA PERAGINVS Patauinus totius Ord. Generalis, ac sanctę E. R. Cardinalis. Vir magno consilio, animique constantiā: Qui cum pro tuenda Ecclesię libertate Francisco Seniori Carrariensi Patauinę ciuitatis Principi sese opponeret, & iniquis illius postulationibus, quantā pote-

rat animi constantiâ, & vi rationis, obsisteret. Car-
rariensis vehementer commotus procuravit per
occultos sicarios, vt Bonauentura tantæ præstantiæ
Vir Romæ impiè ac nefariè occideretur. Is enim sa-
gitta ex occulto per pontem S. Angeli missa, imma-
niter transfixus occubuit. Scripsit egregia, & valde
vtilia volumina,

*In libros Sent. Petri Lombardi Comment. quatuor tomis
distincta.*

*Vitam Christi, vel Meditationes valdè pias in vitam
Christi.*

*Speculum Mariæ editum Augustæ 1476. Vitæ San-
ctorum.*

In Canonicam S. Iacobi Apostoli Comment.

In Canonicas Ioannis Commen.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Sermones ad Clerum varijs argumentis.

*Item scripsit Ternarium seu trinum bonum de Regimi-
ne conscientie.*

*Item Breuiloquium, vbi procedit subtilissimo mo-
do Theol. à prima causa ad suos effectus, sicut con-
trà philosophica deductio progreditur ab effectibus
ad Deum. Parisijs operâ litteris dedit, vbi nō solum
doctoratus insignia suscepit, verumetiam propè
decem annis Theol. publicè professus est. Hic Fran-
cisco Petrachæ fuit peramicus. eidem iam Cardina-
li nonnullas doctas & pias virgo Seraphica B. Ca-
tharina Senensis Epistolas misit. Martyrio corona-
tus est anno salutis 1396. Romæ sepultus ad S. Au-
gustinum.*

Quæ BONA tam cupidè celo VENTURA rogabas,

In te, liuoris, missa Sagitta, dedit.

BONVS.

BONVSBLANS siue BONSEMBLANTES Patauinus
Theol. insignis, Bonauenturae Prioris Generalis
Frater vterinus, Vir acutissimi ingenij, & magnae li-
teraturae, scripsit, Iordano de Saxonia refe-
rente

Vtile opus studentibus.

Item multos Sermones ad Clerum.

*Etiam diuersas Quaestiones tam philosophicas, quàm
Theol.*

Scripsit etiam Lecturas in 1. 2. & 3. Sent.

Venetijs obiit Iuuenis religiosissimè: nam post
oblationem sacri Mysterij, statim, vt diuus Hiero-
nymus de Blefilla ait: Subitâ morte Dauidicos Psal-
mos anhelans subtractus est. De quo tanquam viro
suo tempore multum singulari Franciscus Petrar-
cha Epist. lib. 11. mentionem honorificam facit. Cla-
ruit anno Domini 1378.

*Quae BONA spes auido VENTURA sponsonderat orbi
Post BONSEMBLANTES funere restituit.*

At (sors infelix!) fratri quod liuor ademit,

Hoc BONSEMBLANTI praecoce Parca nece.

BONVSSTVPA Comensis solâ Iacobi Bergo-
mensis auctoritate mihi cognitus, nonnulla scripsit
(vt ipse testatur) in diuinis.

CAROLVS VIARDOY Burgundus edidit Libel-
lum Gallico idiomate hac epigraphe: *Discursus de Co-
meta, seu Stella caudata apparitione, supplicia humano generi,
nî vitæ studeant emendationi, intentantis.* Eidem adiunxit.
Tractatum de Vita salutari Lugduni impressum anno
1611.

CHRISTOPHORVS, FONSECA quem A. Posse-

uinus Christianum vocat, Hispanus, Sacrae Theol. Doctor, Prouinciæ Castellæ visitator, scripsit linguâ Hispanicâ

De Amore Dei, siue de Arte amandi Deum lib. 1.

Edidit Vitam Christi in tres tomos, siue partes diuisam.

In prima fusè describit *vitam Christi*, quam dedicauit Illustrissimo Domino Ioanni Mendoza Guimano Comiti ab Orgas.

In secunda agit de *Miraculis Christi* dedicatam Reuerend. ac Illustrissimo Domino D. Bernard. Roxas Archiepiscopo Toletano, & sanctæ R. E. Cardinali.

In tertia agit de *Parabolis Christi*, inscriptam Reuerend. Domino D. Henrico Enriquez Episcopo Osmano Ord. Eremit. sancti Augu. Excusæ sunt hæ tres partes Madriti anno Domini 1603. & 1605. In Prologo libri de Arte amandi Deum, promittit in lucem emittere varios tractatus diuersis argumentis.

CHRISTOPHORVS PATAVINVS, Prior Generalis, Vir magni iudicij, Theol. & Philosophus insignis, ac vitæ innocentia & morum sanctimonia clarissimus, qui cum extremè morbo laboraret, (prius extrema Vnctione petitâ) Christum in cruce fixum assiduè manibus ferebat, illumque amplexabatur, & osculabatur, hæcque verba grandi, & clara voce, intrepidoque corde proferebat. *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*. Quibus verbis tertiâ vice prolatis ex hac vitâ anno salutis 1569. emigravit. Et antea non semel hortabatur fratres qui circumastabant, vt solum de rebus diuinis loquerentur, & sepiissime ad imaginem Christi conuersus dice-

dicebat *Traheme post te, Traheme post te, curremus, &c.* Et vniuersum Ord. Christo ardentissimis verbis atque lacrymis vehementissime commendabat.

Scripsit de Sacrosancto Eucharistiae Sacramento.

De Sacrificio Missae.

De Pœnitentia.

De Extrema Vnctione.

De Voto solenni.

De Episcoporum residentia.

Eius etiam extant *Orationes, & Sermones complures*, quos coram Papa & Cardinalibus Ordinis Procurator existens, & ad fratres Prior Generalis habuit.

Dum cruce pendentis frueretur imagine Christi

Christophorus, magnâ talia voce refert:

Me trahere Christe, precor, traheme, curramus ut ambo:

Quid tardas? traheme, me trahere, Christe, trahere.

Dixit, & effectus voti mox compos, obiuit:

Quis putet hunc morbo, non & amore mori?

CHRISTOPHORVS PISAVRENSIS Theol. & Iuris Pontificij peritiâ clarus *Librum Definitionum* composuit, in quo breui explicatione propriam cuiusq; rei vim declarat.

Tractatus in super duos edidit, utiles admodum.

Vnum de Simonia.

Alterum, quo declarat *arborem gradus affinitatis, & consanguinitatis.*

Scripsit præterea pulcherrimam in *Orationem Dominicam* explanationem. Claruit anno 1460.

CHRISTOPHORVS SANCTOTITIVS Hispanus Sacrae Theol. Doctor, ad vtriusque Iuris, & reliqua-

rum disciplinarum accuratam scientiam diuinas coniungens litteras, ea raræ doctrinæ specimina reliquit, quæ Ordini perpetuo ornamento sunt futura. Fuit idem Concionator celeberrimus, & in Belgio R. Patris Generalis vicarius. Scripsit.

Comment. in quatuor Euangelistas. Super vniuersa Euangelia Dominicalia, quæ Dominicis diebus in Ecclesia leguntur, in folio, vt aiunt, impressa duobus Tomis Burgis apud Ioannem Varesium anno 1607.

Theatrum Sanctorum Patrum ex decret.

De verâ Hæreticorum Origine agnoscendâ.

Scrutinium D. Scripturarum D. Pauli à sanctâ Mariâ Episcopi Burgensis, recognitum, ac restitutum operâ eiusdem.

Vitam eiusdem D. Pauli à sanctâ Mariâ.

Habuit quoque in Concil. Trident. Orationem doctissimam Dominicâ III. Quadra. anno 1563. de signis veræ Ecclesiæ.

Sine catum pectus, seu doctæ flumina linguae

Intueor, ratio laudis vtriusque datur.

CLEMENS MERCATORIS Tolosanus, paucis quidem, sed solidis operibus specimen suæ doctrinæ reliquit. Scripsit

De anima quæstiones lib. 1.

Item de potentijs Animæ lib. 1. Claruit anno c15. CCC. LX.

CONRADVS È MONTE PVELLARVM Teutonicus, Ratisponensis Ecclesiæ antea Canonicus, in Gymnasio Erphordienfi rudimentis liberalium artium imbutus, se Parisios contulit, vbi Philosophiâ & sacris litteris eruditus, doctoris insignia consecutus est. Fuit hic indefessi laboris summæque industriæ

dustriæ. Scripsit ad Lupoldum Episcopum Bamber-
gensensem grande, & nobile opus, quod præno-
tauit

Oeconomicam lib. 3. Omnis moralis Philosophia.

Monasticam ad ducem Austriæ lib. 1.

Politica quoque lib. 1.

Quæstiones varias lib. 1. & alia multa.

HIC CONRADVS annis maturus, & iam pridem
Magisterii, insignibus decoratus, sæculum valere iu-
bens, Religioni nostræ Ratisponæ se dedit. Claruit
anno Domini 1390.

Hoc demum sapere est: gelidâ properante senectâ

Sectari tutum religionis iter.

Imbutus mentem Sophia, CONRADE sapisti,

Ne te precipitem multa senectâ daret.

CONRADVS TREGARIUS Heluetius per superi-
orem Germaniam Præses Prouincialis, Theol. insi-
gnis, doctrinam Catholicam in Germaniâ fortissi-
mè defendit

Paradoxis centum, de Ecclesiæ consiliorumq; auctoritate
Reuerendo, ac Illustri Principi Fabiano e Montefal-
cone Episcopo Lausanensi dicata, & Argentinæ im-
pressa.

Cùm apud Bernates Heluetios, anno 1527. de-
creta fuisset disputatio Catholicorum cum Zuin-
glianis, solus è Catholicis Doctoribus (vt etiam in
suo Comment. annotat Laurentius Surius) hic vnus
CONRADVS Tregarius Augustinianus in arenâ cum
aduersariis descendit, palmamque victor repor-
tauit.

Sublicium pontem defendit Horatius vnus,

Historiciisque modum laudis abundè tulit.

Palma

*Palma tamen maior quam fert Conradus ab hoste
Cum quo de Christi Corpore pugna fuit.
Hetruscas acies hic reppulit vrbe Quirini:
Tartaream nostris mentibus iste luem.*

CONSTANTINVS à MONTE S. SAVINI, Episcopus primùm ciuitatis Scalæ (quæ à Melphi, vbi ossa S. Andreae condita sunt non longè distat) deinde per Gregor. XIII. Pont. Max. Ecclesiæ Cortonenſi in Thuſciâ Præfectus, operibus scriptis rē Christianam auxit, dignis illis quidem lectu, vt fertur, at quæ nondum mihi contigit videre.

CORNELIVS LANGELOTVS Mechlinienſis, S. T. D. edidit *Nectar & Antidotum*, confectum ex medulla Operum S. Augustini, digestum ordine alphabeticō, contra quosuis sectarios.

Item *Pancarpium Augustinianum* continens vitam S. Augustini, Monicę, Nicolai Tollentinatis. B. V. M. Encomium, & Sodalitatis corrigiatæ della Consolazione, priuilegia, cum *Tractatu de Indulgentiis*, & quibuldam parergis.

DESIDERIVS PARODIVS Genuenſis Theologiæ, & Iuris Pontificij scientiâ celebris duos edidit *Tractatus*.

Alterum de *Paghis*, vt vocant, hoc est, de solutionibus quæ fiunt in Monte S. Gregorij Genuenſis.

Alterum quo docetur, quonam modo homo cum Deo viuere possit.

Primus incipit. *Non possum non dolere.*

Secundus. *Omnis homo, qui illam ineffabilem vitam.*

Hi libri vnà cum *Tractatu de Cambiis* Ioannis Baptistæ Signorii Genuenſis, in gratiam suorum ciuium

ciuium conscripti, Genuæ in Cœnobio S. Augustini
asseruantur. Ioseph Pamphil.

Est Desiderius cognominis vnus, & alter:

O quantum cœlo dignus hic, ille salo.

DIDACVS à STVNICA Hispanus Salmanticensis
diuinis scripturis fuit eruditissimus, ac Hebraica-
rum, & Græcarum & Chaldaicarum literarum pe-
ritissimus.

Edidit tres libros de vera Religione.

Item Comment. in Zachariam Prophetam.

Comment. quoque in Iob, quibus eius triplex edi-
tio vulgata, Latina, Hebræa, & Græca septuaginta
Interpretum, nec non & Chaldæa explicatur.

Quid mirum? ficti tria corporis vnus ora?

Rarus an iste triplex vnus ore sonus?

DIDACVS, siue IACOBVS PEREZ Hispanus à Va-
lencia Episcopus Christopolitanus, & doctrinâ &
sanctitate præclarus, in omnem ætatem perpetuum
sibi nomen acquisiuit. Is ille est qui in omnes psalmos
Dauidicos magna edidit Cōmēt. allegoricis & anagogicis sen-
sibus referta, & multis variarum scientiarum digressionibus
plena.

Exstant ipsius quoque luculentæ expositiones in
Cantica officialia nempe Benedictus, Magnificat, Nunc di-
mittis, Gloria in excelsis. Te Deum laudamus, & Quicumque
vult saluus esse.

Accessit ad hæc Tractatus contra Iudeos.

Eiusdem item Expositio in Cantica Canticorum.

*Item Questionis finalis discussio: Vtrum solus Chri-
stus sit metrum, & mensura, & largitor omnium
bonorum & reparator humanæ Naturæ.*

Hæc

Hæc omnia impressa sunt Parisijs & Lugduni.
Claruit anno Domini 1468.

*Terram Terra tegit: pars nescia mortis, olympo
Redditur: in mundo splendida fama volat.*

DIMALDVTVS FOROLIVÆNSIS, Vir tam divi-
nis, quam secularibus litteris imbutus, scripsit in-
signe Volumen

De Resurrectione mortuorum Bartholomeo Capuano
Regis Siciliae Primicerio dicatum, incipit. Nolumus
vos ignorare de dormientibus.

Scripsit quoque *Tractatum de septem Sacramentis Ec-
clesiae.*

Item *Sermones super Evangelia dominicalia totius an-
ni.* Virgam virtutis tuæ.

Sermones super Epistolas Dominicarum totius anni. Fili su-
scipe sententiam patris.

Sermones Quadragesimales super Epist. & Evangelia.

Sermones de festis totius anni. Corde creditur ad iusti-
tiam.

Sermones ad Clerum. Ille arguet mundum de pec-
cato.

Hæc omnia asseruantur Bononiæ in Biblioth.
nostra S. Iacobi.

Mentis opus tantum quid docta Bononia condis?

Ignota nil dant utilitatis opes.

DIONYSIVS È BURGO SANCTI SEPVLCRÏ, na-
tione Hetruscus, ob doctrinæ præstantiam, quam in-
signi cum pietate copulauerat, summo in honore
habitus, ac præsertim propter artes, Oratoriam,
Poëticam, historicam, quas humanissimè alios edo-
cebat, carus omnibus fuit: huius sunt Comment.
& elegantes.

In Valerium Maximum.

In libros Metamorphoseon Ovidij.

In Virgilium.

In Tragædias Senecæ, atque adeò in libros Politicorum & Rhetoricorum, & in Poeticam Aristotelis.

Edidit *Postillam in Epist. Pauli ad Rom.* quæ Florentiæ exstat in Biblioth. S. Spiritus.

Neapoli verò, ubi fuit Roberto Regi acceptissimus, obiit.

Quem magnopere laudavit Franciscus Petrar-
cha carmine ad eum misso, quod incipit: *Si nihil aue-*
gelidifacies.

Et *Epistola* ad Robertum Siciliae Regem, de obitu
Dionysij.

Pleraque verò huius opera Mediolani in Bibli-
oth. S. Marci apud Augustinianos asseruabantur.

In tumulo nascor, sacraq; renascor eremo,

In gremio morior Parthenopeia tuo.

Non omnis morior, post funera viuis inerreo,

Et mea scripta volant docta per ora virum.

DIONYSIVS COLLENSIS natione Hetruscus,
pietate, & litteris exornatus, Edidit

Librum de arte Sermocinandi.

Item *tractatum de Morte*, in cuius fermè omnibus
capitibus incipit: *Omnes morimur, & quasi aqua dilabi-*
mur.

Scripsit etiam *libellum de pulchritudine pacis*: incipit
Distinguit Beatus Augustinus. Claruit anno salutis cico.
cccc.lxx.

DIONYSIVS FLORENTINVS qui in Academia
Bononiensi Philosophiam Aristotelicam longo tē-
pore professus est, scripsit in *Aristotelis libros, qui Parua*

Natu-

Naturalia nominantur, Commentarios, qui custodiuntur Pisauri in monasterio Ordinis.

DIONYSIVS È MVRCIA Archiepiscopus Messanæ Siciliæ Urbis, qui in Academia Parisiensi, vbi Doctoris suscepit insignia, Theologiam prope annos decem professus est, edidit

In libros Sent. doctissima Comment. Scripsit quoque notabiles Sermones.

DIONYSIVS À SIGILLO, quod oppidum est in agro Perusino, Theologiæ illius, quam Ægidius Romanus methodo tradidit interpres ac imitator præcipuus, annos complures in Academijs nostræ religionis propalam docuit: è cuius disciplina perinsignes discipuli prodire, scripsit

In Ægidij opera doctas, & accuratas annotationes, eiusdem Ægidij doctrinæ sequacibus impensè gratas. Obijt Perusæ an. Domini 1575. in Ecclesia S. Patris Augustini sepultus.

DIONYSIVS VASQUEZ TOLETANVS Sacræ Theologiæ Magister, in Hispania, & in Italia, Romæ præsertim mirificè claruit. Is summo ingenio, & prudentiâ præditus, inque sacrarum litterarum studijs atque optimis artibus longo vsu exercitatus, ea quæ sciri sine summâ difficultate à multis non possunt, verbis adeò appositis construebat, plana que atque euidentia reddebat, vt imperita quoque plebes eius à Concionibus, non tantum piè affecta, sed etiam docta discederet. Hic quadam die Romæ cum perorasset coram Leone X. Pont. Max. & Cardinalibus, pedesque Pontificis (vt mos est) oscularetur, Pont. ad Cardinales & ad alios proceres conuersus quâdam admiratione dixit; *Putabam Dionysium esse in*
cælo,

cælo, & nihilominus vidi illum hodie in terra. Complutensem Academiam in Regno Toletano multis annis rexit, ibique sacras litteras explanavit.

Scripsit in Euang. secundum Ioannem.

Et Beati Pauli ad Rom. Epistolam. Obijt Toleti anno Domini 1539.

De eodem in hæc verba Antonius Possuinus è Societate Iesu.

Dionysius Vazquez à Toletò , in Hispania, Italia, & præsertim Romæ celebris. Quem Leo X. Pont. Max. Cæsari Carolo V. volens gratificari, misit, hac in litteris præfatione orsus: *Mittimus tibi alterum Eliam*: Quare ab eo tempore Pontificius & Cæsareus Concionator fuit appellatus. Cur verò Euāgelij Ioannis enarratio, & alia ipsius monumenta, quæ à viris doctissimis inter pretiosa Bibliothecarum suarum volumina manuscripta asseruantur, typis hucusque excusa non sint, hanc affert causam Ioseph Pamphilus, quòd cum Hispanis Diuinam Scripturam exponeret, linguâ Hispanicâ quamplurima pronuntiabat, & tantâ venustate atque eloquentia Latino idiomati eam intermiscebat, nemo ut fuerit ausus aut totum Latinè opus, aut totum Hispanicè pro dignitate reddere. Erat enim ille in utrâque linguâ facundus, & Græci Sermonis non imperitus. Multæ eius conciones Hispanico idiomate circumferuntur viris doctis vtilis. Obijt Toleti anno Domini 1539. die ipsâ Sancti Timæ Trinitatis, quam diem multò antea vitæ suæ fore extremam plerisque prædixerat. Oraculum Summi Pontificis.

Cernua Pontificis Dionysius oscula plantis

F

Cum

*Cum daret: admirans rettulit ore Leo:
Hactenus est nobis celo Dionysius esse
Creditus, in terris hunc tamen intueor.*

DONATVS MARRA è Beneuento Theol. laude præstans *Enarrationes* scripsit optimas in Hymnos omnes qui cantantur in Ecclesia secundum morem sanctæ Rom. Ecclesiæ, & secundum ordinem Breuiarii Tridentini, nec non Religiosorum Ordinum SS. Augustini, Benedicti, Dominici, Francisci, & Carmelitarum. Neapoli apud Horatium Saluianum impressas, & Thadæo Perusino Priori Generali dedicatas. Edidit quoq; nonnulla egregia *Pœmata*. Vixit anno 1575.

EVANGELISTA BOSSIUS Patauinus Vir cum paucis eruditus edidit *Theologica Theoremata*, & alia quedam.

EVANGELISTA QVATTRANVS Eugubinus edidit

*Librum contra Alchimystas.
Item & Librum de Peste.*

EVGENIVS PISAVRENSIS Theologus, & Concionator egregius, Claruit in Tridentina Synodo, vbi Dominica III. Aduentus Domini, habuit Orationem ad Synodum, & in frequenti Concilio, sanctæ Quadragesimæ tempore, Conciones celeberrimas, ac gratissimas. Hunc præ alijs multis elegit Guido Ferrerius Vercellensis Cardinalis amplissimus, vt sibi esset à conscientia colloquiis, sueque domui Theologiæ Doctor & Lector. Creatus deinde Smyrnenfis Episcopus, & Veliternorum Proprius, consumptis Velitris quinque & amplius annis,

vixit

vita decessit die 21. mensis Iunii 1580. Et in Ecclesia cathedrali sancto Clementi dicata sepultus iacet.

*Donec erit magnæ Synodi prælustis in vrbe
Gloria, cum synodo tu quoq; clarus eris.*

FABIANVS CLAVARIUS Genuensis Ord. Procurator, ac S. Matthæi Genuæ Abbas, Vir admodum Religiosus, & Theologicis & secularibus disciplinis impense doctus, scripsit sermone scholastico

Librum de Cambijs utilem & necessarium iis, qui rectè numerariam siue Campsoriā artem cupiunt exercere. Vixit anno 1558.

FACINVS ASTENSIS, cognomento LONGOBARDVS, laudatur, quod in Magistrum Sentent. & libros Aristotelis doctas *questiones* ediderit: quæ exstant Mediolani in Biblioth. S. Marci. *Questiones* autem ipsius in libros physicorum fratribus eius Bononiæ dicatæ, non vno in loco asseruantur. Bononiæ præsertim in Bibliotheca D. Dominici. Viuebat anno 1400.

FELIX PRATENSIS genere Hebræus, in paucis Rabbinus præstantissimus, postq; conuersionem Romę Diui Aug. Ordinem amplexus, tantum in nostro instituto promouit, vt inter omnes Doctores Theologos, similem suo tempore habuerit neminem.

Psalterium ex Hebraica Veritate, in Latinum transtulit Venetiis primum, deinde Basileæ excusum anno 1524. Cum Argumentis in singulos Psalmos, & piis aliquot canticis. Quam versionem posterius vt veriore suam sæpe in lucubrationibus citant, præsertim Matthæus Aurogallus in libro de

Hebraicis nominibus, & Franciscus Titelmannus
in Expositione psalmorum.

Transtulit quoque *Librum Iob.*

Romæ prope centenarius mortuus est die V.
Nouembris an. 1539. & in templo S. August. sepultus
iacet.

*O felix nimium! qui dura lupata perosus,
Non dubitas Christi nobile ferre iugum.*

FERDINANDVS ZARATTE Sacræ Theol. Doctor
in Academia Oxoniensi Cathedraticus, ac sacrarum
litterarum Professor.

Edidit librum *de Patientia Christiana.*

FRANCISCVS à CHRISTO, Lusitanus, Sacræ
Theol. Doctor eximius, eiusdemque publicus in
clarissima Conimbricensi Academia Professor,
linguarum variarum peritus, ingenio præstans, ac
dilectus eloquio, in lucem misit *Prælectionem* siue *e-*
narrationē admirabilis divini Verbi Incarnationis libros sex
Henrico Portugaliæ Infanti, ac S. R. E. Cardinali di-
catos, & Conimbricæ in officina Ioannis Aluarez
Typographi Regii impressos. In quibus omnia quæ
à Theologis, de hoc abditissimo mysterio subtilius
tertio Sent. libro differuntur, accuratissimè tractantur,
& lucidissimè explicantur. Claruit anno Domini
1568.

*A Christo Franciscus habet; mirūmne disertū
Si resonent linguā pulpita, claustra, via?*

FRANCISCVS è NERLI florentinus Theolog.
scripsit

Summam de rebus diuinis.

Item librum de Virtutibus & vitijs.

Hic Nerlius primus omnium Theol. auctori-
tate

tate Collegii Florentini, Doctorum Insignia, cum totius Senatus ac populi applausu in Divæ Reparatae ædibus est adeptus. Claruit anno Domini M. CCCC. XL.

FRANCISCUS PISANVS, Vir summo ingenio, & in Sacra Theol. aliisque optimis artibus exercitissimus, quas Pisis in publico Gymnasio professus est, quamplurimis scriptis Ecclesiam Cath. illustrasse fertur : quæ tamen typis nondum commissa tuere.

FRANCISCUS RICHARDOTVS natione Burgundus Augustinianus, Vir ab ingenio, à doctrinâ, à pietate & mirifica dicendi docendique facultate maxime commendatus, Parisiis primum, postea Bisanti, demum primus omnium Duaci Academia indidem aperta, Theologiam summo fructu, & applausu interpretatus est. Ob raram eloquentiam, ad augusta pulpita, & ad augustiores suggestus, & ad publica rerum bene gerendarum munia passim fuit euocatus. Idem plurimos devios, & præ ceteris, insignem quendam Ministrum Duaci à nefaria hæreseos lue, ad gremium S. Ecclesiæ reduxit. Tandem ad Episcopatum Atrebatensem euectus, bene de diœcesi meritus, eam ab hæreticis vindicans & Concionibus frequentibus confirmans, forma gregis factus fuit.

Habuit *Orationem* in Synodo Cameracensi anno 1565.

Edidit *Sermones de Sanctissimo Sacramento altaris.*

Et de *Imaginibus*, Louanij anno 1567. typis editos.

Instructionem Pastorum typis excusam anno 1567.

Tractatum de Controuersijs Louan 1568.

In Concilio Trid. doctam habuit elegantemque *Orationem* Louanij excusam.

Item orationem funebrem habitam Gandaui
in exsequijs Henrici II. Gallorum Regis.

Extat & huius *Oratio funebris* in Caroli V. Imperatoris obitum. Laudauit & alios Procures complures diuersis locis.

Eiusdem *Oratio in* inauguratione Academiae Duacensis.

Sex sermones super Orationem Dominicam.

Et quatuor *de incarnatione verbi Dei*, super Missus est.

Richardote tuum meritò caput infula vestit,

Richardote tui forma decora gregis.

Gallica Musa audis, audis quoque Belgica Musa;

Nosque iuuat de te dicere, noster erat.

Alius

Diuitis ingenij Franciscus dote celebris,

Prima Duaceni conscendit rostra Lycei,

Eloquio clarus, doctrinā nobilis, alma

Vt Fidei vindex, sic mastix hæreticorum.

S. FVLGENTIVS natione Afer patriâ Carthaginiensis Ord. S. Augustini (vt est apud Baronium lib. 6. anno 504. n. 34.) qui non tam ob generis nobilitatem, quàm eruditionem, & vitæ sanctitatem refulget, Ruspensis in Africâ Episcopus, idemque Theol. eloquentissimus, tam Græco quàm Latino instructus eloquio: Cum in Arianorum gratiam Vandali per totam Africam Catholicos cadibus & exilijs affligerent, illorumque templa clauderent, ipse quoque in Sardiniam, cum reliqua Episcoporum turba, à Trasimundo exulatum missus, nihil prætermisit eorum, quæ ad veram Christi fidem pertinent docendo, prædicando, & monendo. Edidit,

De

De Spiritu sancto interroganti presbytero Arbargilæ, *plura testimonia*. Sed & e Sardinia Insulâ ad quam Trasimundo urgente, redijt, scripsit Carthaginensibus *Epistolam* sublimis argumenti, qua dolos aperuit, quibus infelices animæ seducebantur vsque ad mortem. Ceterum & sunt ipsius

De remissione peccatorum consulenti Euthymio duo libelli, quem docuit cupientem noscere *prædestinationis, & gratiæ differentiam*.

Familiares, sed Spirituales Epistolæ Romanis præcipuè Senatoribus, viduisque ac virginibus.

Ad Probam virginem, *de Ieiunio, & Oratione* libelli duo desiderantur. Sed exstant Fulgentij ad eandem *Epistolæ* duæ; quarum primâ inscribitur

De virginitate atque humilitate.

Secunda, *de Oratione, & compunctione cordis.*

In varios Diuinæ Scripturæ locos nobile *sermonum volumen*, è quibus duo habentur in Homiliario Albini.

De libero arbitrio, & gratiâ Dei, libri septem.

De veritate item prædestinationis alius. Sed & habuimus ex eo altercationem cum Trasimundo Rege; ac de duplici prædestinatione ad Monimum libros tres, de quibus supra.

In cuius operis præfatione conqueritur de calumniatore, qui erat apud Carthaginem, quem licet ille nominare noluit, eius tamen discipulus in vita ipsius Fabianus appellat. Porro etiam scripsit,

De Continentiâ coniugali.

De pœnitentia ad Venantium.

De fide ad Donatum.

De Sacramento Incarnationis.

De abstrusis Sermonibus.

De immensitate filij Dei.

De Sanctâ Trinitate.

Ad felicem Directum Notarium.

Aduersus Hæreses, Arianam, & Pelagianam.

De Mystério mediatoris.

Ad Ferdinandum quoque Ecclesiæ Carthaginensis Diaconum, de interrogatis Quæstionibus libellum misit.

At in libro de Incarnatione verbi, & gratiâ, & libero arbitrio, pulcherrima illa sententia est. Duorum magnorum luminarium, Petri scilicet, Paulique verbis tanquam splendentibus radijs illustrata, eorumque decorata corporibus Romana, quæ mundi caput est, tenet & docet Ecclesia, totusque cum eâ Christianus Orbis, & ad Iustitiam nihil hæsitans credit, & ad salutem non dubitat confiteri.

At Sigebertus in Catalogo inquit: Ne videar humana miscere Diuinis, non commemorabo Sacris memorabile huius viri opus, qui totum opus Virgilij ad Physicam rationem referens, in luteâ quodammodo massa, auri metallum quæsiuit, & repertum excoxit.

Quod autem eius operibus Basileæ anno Domini 1566. simul editis adtextus sit liber Mythologiarum, is non Fulgentij Afri Ruspensis Episcopi, sed alterius Fulgentij esse videtur, cum materies illa, & stylus Fulgentij, de quo loquimur, grauitatem non sapiat. Obijt primâ die mensis, & anni 529. Qui dum vixit, Ruspa eius ciuitas fuit incolumis, quoniam vita eius murus fuit ciuibus, quamuis tractus Ruspensis circumquaque à Mauris vastaretur. Vide eius acta apud Laurentium Surium, ad diem primam Ianuarij, quæ ipsius contubernalis posteris reliquit.

Ab Exilio euocatus, cum Ruspensem viginti
sex

sex annis rexisset Ecclesiam, abiectâ curâ Ecclesiasticâ in Circinnâ Insula diem feliciter clausit. Clauit anno Domini 500.

*Si nomen specto, fulges; si scripta reluces,
Si famam, splendes, si bona summa, micas.*

*Insigni pietate, sanctitate,
Vitâ, moribus, eruditione,
Virtutum radys, in orbe postquam
Clarè fulserat, vt Smaragdus inter
Lapillos, superâ repostus arce
Iam FVLGENTIVS inter astra fulget.*

GABRIEL DVRA TELLVS ANCONITANVS, vir diuinis litteris, & Philosophia tam Academicâ, quàm Peripateticâ egregie instructus; easdem in nostri Ord. Academicis publicè docuit. Edidit

In septem psalmos pœnitentie comment. sermone claro & ornato.

Item elaborauit multum, in conciliatione locorum Platonis & Aristotelis, tandemque librum conscripsit, cui titulus est. *Præcipuarum Controuersiarum Aristotelis, & Platonis conciliatio*, Venetijs impressum. Clauit anno Domini 1560.

GABRIEL GAROFOLVS SPOLETINVS, Italus natione, Theol. egregius ac diuinarum litterarum scientissimus, inque adhortando è superiore loco populum eloquentiâ pollens singulari, scripsit

Aduersus Hæreses libros tum vtilis, tum necessarios.

Aduersus quoque Fraticellorum sectam pestiferam.

Pro Ecclesia Catholica scripsit Tractatus plurimos & celeberrimos.

Item sermones in Euangelia, quæ in ferijs quadrag. Dominicis alijsque festis recitantur.

Vixit anno Domini 1430. Spoleti in templo nostro S. Nicolai sepultus iacet.

*Sensu non satis vno, & orthodoxo,
Dogma nescio quod graue, ac pudendum
Ructabant, mala turba, Fraticelli,
Molestè id Gabriel Spoletus audit,
Et cellis, modicisque Fraticellos
Cancellis rationis intus arctat
Vetans longius ire Fraticellos.*

GALFRIDVS GRANDEFELT Anglus, tempestate qua vixit, famâ clarus fuit. is (vt narrat Thomas Colbius) Northamptensis Cœnobij in Mediterraneâ Insulæ Regione alumnus, Cantabrigiæ Theologorum albo adscriptus, Romam veniens, à Benedicto XII. Pont. Max. Episcopus creatus, in Angliam remissus, scripsit,

Sermones Dominicales lib. I.

Lecturas Theologiæ lib. I.

Determinationes lib. I.

Epistolas ad diuersos lib. I.

Northampton obijt. Floruit anno 1370.

Semina disseuit tua quondam industria, grandi

Fœnore diuinus quæ dare sœuit ager:

Collegit quæ tuam letata Britannia messem,

Angelus vt fieres, qui prius Anglus eras.

GALFRIDVS HARDEBVS Anglus Doctor S. Theol. ac Religionis suæ defensor acerrimus (Thomâ Golbio teste) Philosophicis disciplinis apprimè excultus, in Academiâ Oxoniensi Theol. & vtriusq; testamēti libros publicè magnâ cū laude est interpretatus, habitus.

bitusque fuit inter doctissimos illius Academia: quam famam auxit Prouincialis dignitas; quodque Edwardo Anglorum Regi, id nominis III, non ab auriculari confessione solum, verumetiam à consiliis esset. Æternitati hosce partus mentis suæ consecrauit,

De Vita Evangelica lib. I. Vbi in fine duas quæstiones ad nostrum Ord. pertinentes tractat, & determinat.

Alteram num Ordo Eremit. S. Aug. sit per Rom. Ecclesiam confirmatus.

Secundam, num Diuus Aug. dicti Ord. Eremit. S. Augustini fuerit pater atque frater.

Item scripsit de *Perfectione Evangelicæ Paupertatis* Libros duos contra Armacanum, qui dicebat Turpe esse Christianis, sua sponte mendicos esse.

Præterea *Quodlibeta Oxonientia* lib. I. Memorabilia Philosophorum studia.

Ordinarias Quæstiones lib. I. Vtrum ad vniendam.

Determinationes lib. I. Propter vtilitatem scientiarum

Lecturas in Vetus Testamentum libris pluribus.

Lecturas in Nouum Testamentum lib. plur.

Postillas scripturarum lib. I.

Sermones de Tempore lib. I.

Sermones de gestis lib. I.

Londini demum in Ecclesia Ord. sancti Augustini, sepultus iacet. Claruit an. Domini 1370.

GASPAR AMMONIUS Theol. Doctor, Prouincialis Præses Augustinianæ familiæ quæ est in Prouinciâ Sueuiæ, multarum linguarum, præsertim peritiâ linguæ Hebraicæ celeberrimus: quo etiam in Ger-

Germania complures, qui ab eadem lingua famam acceperunt, vñ sunt Præceptore, Scripsit

Grammaticam Hebraicam in quinque libros distinctam.

De litteris Syllabis, & Punctis omnibus.

De Nomine prima Parte Orationis cum Pronomine,

De Verbo & Participio secunda Parte Orationis,

De Consignificatio Quadruplici tertia Parte Orationis,

Et omnium inter se trium partium constructione & Regimine.

De Prosodia, id est de triplici Accentu, & Carmine componendo.

Singulis libris sua capita cum argumentis præponuntur. Claruit anno 1517.

Sueua peregrinos mirari terra suēuit

Fundere quos solitus Gaspar ab ore sonos:

Atque ait: Aut linguam genius tibi flexit Hebræus,

Aut natura graui victa labore fuit.

GASPAR CASALIVS Lusitanus Episcopus Leiriensis, postea Conimbricensis, atque antea Ioannis III. Lusitaniæ, & Algarbiorum Regi à Consiliis, eidemque à secretis confessionibus, & Regij Senatus (de Conscientia, vt vocant,) Præfectus, vir præter morum integritatem, ingenii præstantiâ, diuinarum atque humanarum cognitione supra morem excultus, Edidit

De Cæna & Calice Domini quoad laicos & clericos non celebrantes, libros tres ad Pium IV. Pont. Max.

Item de Vsu calicis lib. 3.

Axiomata Christiana lib. 3.

Conscripsit præterea lib. vñdecim, *Quadripartita Iustitia* nuncupatos, tomis quatuor admodum distinctos.

In quibus omnium Theologorum conquiritis, excussis, probeque digestis sententijs, Orthodoxa de Iustificatione nostra fides asseritur & Hereticorum errores eliduntur. Hæc omnia fuerunt Venetijs, & alibi impressa.

Fertur priusquam esset Episcopus egregiè scripsisse *in Prædicamenta & libros Topicorum Aristotelis.*

Claruit in sacra & OEcumenica Synodo Tridēntina, quæ eum Christianè doctæque differentem, saluberrima in medium consilia afferentem, & medicamenta, quæ subortas quasdam animorum pestes amoliri possent, commonstrantem, non semel audiuit, meritisque laudibus est profecuta.

Hinc honor, hinc pietas, rapit inde scientia mentem:

Hæc tria mirari mens sativua nequit.

GASPAR MELIVS natione Hispanus, primarius inter suos Professor, cū diuinarum litterarum, tum Aristotelicæ doctrinæ peritissimus, ingenio summo, & ad differendum quavis de re mirè prompto, se vixisse ostendit

Commentarijs in 4. Evangelistas.

Commentarijs in Apocalypsin.

GEORGIVS MAIGRETIVS Belga Bullonensis S. T. Doctor Louanienfis edidit patrio idiomate.

Nouitiatum siue Perpendiculum Vitæ monasticæ pro novitiorum instructione.

Thesaurum seu Toreuma honoris Christi, & SS. in quo declaratur institutio Confraternitatis Centuriatorum sancti Patris Augustini.

Item Radiolum siue Atomum Vitæ monasticæ, in quo exponuntur fructus & utilitates, quas percipiunt fideles in religiosorum in vrbes & oppida aduentu.

Item Surculos sacros pullullantes è palma Priorum sancti

sancti Aug. Martyrum. In quibus continetur Epitome posteriorum dicti Ord. Martyrum cum Iconibus.

Item *Vitam B. Ioannis Saguntini* Ord. S. Patris Augustini Alia plura, vitâ comite, scripta in lucem dabit.

GERARDVS BERGOMENSIS Vir immortalis laude dignus, cum litterarum stadium decurrisset, ad maiores disciplinas animum appulit, quas optime consecutus est: sed præsertim Canonici iuris doctissimus euasit. Mox Parisiis Doctoris insignibus acceptis, inde Cathedram Theologicam tenuit, ac Magistrum Sentent. explicauit. Post hæc, Clemente VIII. regente Ecclesiam, Saanenensis urbis creatus est Episcopus: quæ in urbe, boni Pastoris functus officio, ac prodesse magis quam præesse quærens, cum pestilitas longè lateque grasseretur, ingenti caritate populo S. Sacramenta ministravit. Idemque Cœnobium Augustinianum quod extra muros erat urbis, intra mœnia recepit, doctrinæ suæ monumenta reliquit

In sextum Decretarium de Relig. domi. lib. 1.

Super libros Sent. lib. 4.

In Cantica Cant. lib. 1.

In Epistolam ad Hebræos. lib. 1.

Concordantias Epist. Paulicæ cum Salomone.

Concordantias noui cum veteri Testamento.

Quodlibeta duo lib. 1. & alia

Mortuus denique non sine magno sanctitatis nomine, Bergomi in Ecclesia Ord. iuxta altare maius sepulchro à se exstructo sepelitur, ubi etiam (Volaterrano teste) beatorum honoribus colitur. Claruit anno Domini 1340.

Fertilis

Fertilis hic laudum seges est: quid semina quero?

Ampla seges laudum sit mihi sola LVES,

Quam cum despiceret, toties occumbere certus,

Hi modò ne pereant, nos moriamur, ait.

GERARDVS SENENSIS Ægidij Romani doctrinam est secutus, eamque methodo tradidit. In vtroque iure plurimum viâ longo excelluit, ac sacris litteris non vulgariter fuit doctus. eum Ioannes Andreas Bononiensis eius æqualis propter eruditionem valde suspexit, deque eo magnificè sæpenu-mero fuit locutus. eius est

Lectura in primum Sent. lib. vno, opera Patrifflantis Ariminensis Rectoris Collegij nostri Patauiensis in lucem edita est, & Illustrissimo ac Reuerendissi. Domino Ludouico Madruccio Principi Tridentino S. R. E. Cardinali dicata anno 1598. Patauii apud Pet. Paulum Tozzium.

Lectura in 2. Sent. lib. I.

Lectura in 3. Sent. lib. I.

Lectura in 4. Sent. lib. I.

De Contractibus & Vsuris lib. I.

De Montibus Florentinorum lib. I.

De Restitutione lib. I.

Quæstiones ad Episcopos Generaliter pertinentes lib. I.

ad Episcopum Serensem.

De Præscriptionibus lib. I.

De Vscaptionibus lib. I.

Clementina de hæreticis

De Begardorum Erroribus

Quæstiones Quodlibeticæ

Tractatus de Principio Individuationis ad mentem Ægidii

Quæstiones de Intellectu agente. Hæc duo Patauii fer.

seruantur. Claruit anno Domini 1340.

Virtuti doctrina comes tibi docte Gerarde

Ad famam, & superos per breue strauit iter.

GREGORIUS ALEXANDRINUS Theol. tantum in Sacris concionibus, famæ sibi peperit, vt ALTER APOSTOLVS diceretur. Qui inter cetera doctrinæ suæ monumenta *Sermones* elegantes atque copiosos reliquit, suntque *Conciones in Quadr. & Festa totius anni* duobus voluminibus distinctæ. Claruit 1440.

Alter ab eloquio, qui fertur Apostolus esse,

An satis, vt raceam cetera, laudis habet?

GOTSCALCVS aliàs GODESCALCVS HOLLEM Germanus, Vir multum religiosus, ac in omni facultate promptus, sacriq̃ue eloquij præco celeberrimus

In decem Præcepta longos scripsit Comment. qui Præceptorium diuinæ legis inscribuntur

Item Sermones Dominicales. Claruit anno Domini 1500.

Mox tibi constabit proprio doctrina nitore,

Et faciam, quò te seculatèrsalegant.

GREGORIUS ARIMINENSIS vniuersæ Augustinianæ Religionis Antistes Generalis, ad diuinarum litterarum insignem cognitionem, etiam Philosophiæ Scholasticæ vberem scientiam adiunxit, miri- que ingenij & eloquentiæ præconia in almâ Parisiensi Academia ab vniuersis reportauit. Eum posteritati notio- rem fecerunt hæc eius scripta

Super primum Sent. lib. 1.

Super secundum Sent. lib. 1.

Super tertium Sent lib. 1.

Super quartum Sent. lib. 1.

Super

Super omnes diui Pauli Epistolas lib. 14.

In Epistolam Iacobi Comment.

Sermones de Tempore.

Sermones de Sanctis.

Tractatus de Vsuris.

Tractatus de Intensione, & Remissione Formarum.

Tractatus de moribus Venetorum.

Tractatus de Conditionibus Florentinorum.

Decessit Viennæ Austriæ anno Dom. 1358. In lapide tumuli extat sequens distichon.

*Quisquis ades qui morte cares, sta, perlege plura,
Sum quod eris, quod es, ipse fui, pro me precor ora.*

GREGORIUS NVNNIVS CORONEL. genere Lusitanus Theol. nobilis sacrisque litteris apprime excultus, quem Clemens VIII. Pont. Max. albo Theologorum suorum adscripsit, & Congregationi quæ de Auxilijs Romæ dicta est, interesse vt Censorem, & sententiarum exceptorem voluit, quique hoc Pontifice vita functo, etiam Paulo V. Pont. Max. est percarus, elucubrauit libros decem de vera Christi Ecclesia

Item de optimo Reipub. statu.

Item Apologeticum de traditionibus.

Lumen es & columnen fidei, rectiq; Magister,

Firma nec exigua nixa columna basi.

Consulus in medium, Responsaque sana ministras:

Nempe facis, per te crescat vt Urbis honos.

GREGORIUS PATAVINVS, ita cum Sacre Theol. studijs sciëtiarum reliquarum supellectilem, & eloquentiæ ornamenta coniunxit, vt Romæ, vbi plures coram sanctissimo Senatu habuit Orationes, ingentem sibi sapientiæ & eloquentiæ gloriam comparauerit. Clarus fuit in Concilio Trident. sub Pont. Max.

Max. Paulo tertio. Romæ in Academia quam (Sapientiam vocant) diuinas litteras docuit. Scripsit *Orationes aliquot* Romæ & alibi habitas. Decessit Romæ die 27. Augusti 1555. in templo sancti Aug. sepultus.

GREGORIUS DAINEFVS Leodius *Epitomen Historiam vite monasticæ S. Augustini, vnâ cum institutione eiusdem familie antiquitatis, & continuatione eiusdem, à Ioanne Gonzalez de Critana factam ; latinitate donauit.* Antuerpiæ M. D. C. XI. apud Hier. Verdusium.

GUALTERVS ANGLVS cognomento INCLVSVS, cum à pueritia bonis artibus animum excoluisset, grauiores disciplinas quæ ad Deum spectant, est aggressus, in quibus fructus adeò vberes fecit, vt maximo fuerit vsui atque emolumento discipulis, qui ex eius disciplina complures excellentes doctrina, ac spectabiles euasere. Scripsit iam ab hominum societate remotior, atque anachoreticæ vitæ cultor effectus

De mundi Contemptu lib. 1.

De Vita solitaria lib. 2.

Meditationum lib. 1. & alia.

Huius quædam scripta redegit in compendium Richardus Lauinham Carmelita, vir eruditus. Eiusdem Gualteri precibus concessit Honorius III. Pont. Max. vt monasterium Augustinianum Parisijs loco magis opportuno, quàm fuerat antea, nobis exstrueretur.

Quare, licet, latebras, & densa repagula quare;

Exsiliet septis prodita fama tuis.

GVICHARDVS à LESSARD Patricius Lugdunensis, Episcopus Hierapolitanus Philosophus & Theolog. fuit insignis, cuius extant nonnullæ in genere
Lau-

Laudatiuo Epistolæ, quas Symphoriano Camperio Lugdunensi, Medico, & Philosopho celeberrimo scripsit. Vixit anno 1510.

GVILIELMVS ALATZHEN Colonienſis, vir in primis doctrinâ ac eloquentia clarus, Prouinciali conſilio quod Colonia ab Adulpho Archiepiſcopo celebratum fuit, multum profuit auctoritate, conſilio, ac prudentiâ. Libros aliquos ſcripſiſſe fertur: at, vt eſt multarum rerum ignorantia, & temporum iniuria, aut periſſe, aut deliteſcere credendum.

GVILIELMVS ANGLVS (qui vulgo, de Angliâ dicitur) vir pietate, ac doctrinâ iuxta exornatus, *librum* ſcripſit, *qui futura Anglorum mala complectitur*. vixit an. ſalutis 1370.

GVILIELMVS ANCONITANVS, qui propter ſanctitatis, ac doctrinæ opinionem percarus fuit Hugoni Dominicano S. R. E. Cardinali. Edidit *librum de Pœnitentia*, cuius etiam meminit Ioannes Bunderius in Compendio Lutheranæ concertationis, vbi agit de contritione. Viuebat an. 1275.

GVILIELMVS BECCHIVS Florentinus Theol. inſignis, anno Domini 1470. à Paulo II. Feſulanus Episcopopus creatus eſt. Is Guiliclmus Familia Becchia præclarâ Florentiæ fuit oriundus, & ea conſcripſit quibus memoriam ſui apud poſteros æternam fecit.

Comment. in decem Ethic. Ariſtotelis libros. incipiunt: Moralem Philoſophiam tripartitam.

Comment. in libros Oeconomicorum Ariſtotelis.

Ad Regem Neap. Poſtquam Ariſt. Ethicorum.

Comment. in libros Politicorum Ariſtotelis. Quemadmodum in prioribus comment.

Interpretatio ſuper primum Sent.

Abbreviatio Primi Sent. Magistri Aug. de Roma Cum doctoris clarissimi de Roma.

Liber de Potestate Ecclesiastica per modum dubitationis.

Quaestiones itinerariae, habitae dum esset Generalis Prior Religionemque inuiseret.

Quaestiones super tres libros Aristotelis de Anima.

De Lege Mahometana lib. 1.

Apologia pro nostro Ordine lib. 1.

Sermones ad Clerum lib.

Item Sermones ad Populum lib. Florentiae obiit an. 1495. ætate decrepita, & in Æde S. Spirit. conditus est.

Laus non ima Viro clara propagine nasci,

Si modo sit Virtus stemmatis ipsa comes.

Ille licet calo geminis se surrigat alis,

Qui decus hoc gemina nobilitatis habet.

GVILIELMVS CREMONENSIS cum Ord. sui totius gubernacula annis 17. prudenter tenuisset, à Clemente VI. anno salutis 1343. Nouariensis Episcopus est renuntiatus. Fuit in eo viro præter singularem iuris cognitionem, eloquentia admirabilis, & in disputationibus acrimonia. Patris sui Augustini reliquijs Sanctissimis Cardinalitiam postposuit dignitatem. Is enim impetrauit, vt quia non poterat caput corpori, saltem corpus capiti, id est, Augustiniani fratres S. Augustino vnirentur: impetrata iuxta locum, in quo reliquiae sanctiss. asseruabantur, Papiæ scilicet vrbe Italiae fratribus Eremitanis Ecclesiam ædificandi potestate. Reliquit iudicia doctrinæ Ioanne XXII. Pont. Max. sic præcipiente.

De Auctoritate Apostolica librum vnum, cuius titulus Reprobatio sex errorum.

Item

Item Expositiones super 4. Euang. lib. 4.

Comment super 4. lib. Sent. lib. 4.

Item Orationes elegantes lib. 1.

Item Sermones lib. 1.

GVILIELMVS EGVMEDE Anglus Theol. Episcopus Pissinenfis, ac Lincolnienfi Præfuli Henrico Belfortio à suffragijs, tum famâ, tum doctrinâ fuit illustris, ut in suis Collectaneis Thomas Colbius scribit, qui inter cetera congeffit,

Replicationes Scholasticas lib. 1.

Sermones ad Plebem lib. 1. Claruit anno Domini 1370.

GVILIELMVS FLETE, quem ab Angliâ cognominant, quâ pietate, quâ doctrina Familiam Augustinianam nobilitauit. Scripsit ex Italiâ ad sui instituti Collegas in Angliâ Epistolas tres Christianâ eruditione plenas.

Ad Prouincialem eorum Epistolam vnam. Obsecro in Domino Iesu quatenus.

Ad Doctores Prouinciæ Epistolam vnam. Cum timore Dei.

Ad fratres in communi Epistolam vnam. Ait Apostolus spectaculum &c.

Predicationes ad Anglos lib. 1.

Epistolas ad Diuersos lib. 1. Habuit donum Prophetiæ. Claruit an. 1380.

Epitaphium.

Hilermi tumulum tristes ne flete Britanni

Nobiliore sui parte superstes obit.

GVILIELMVS GALION Anglus in Nordouolgiæ Comitatu ortus, & in Lymnensi nostro cœno-

bio litteris humanioribus imbutus, ac deinceps Oxonij Philos. & Theologiæ curriculo feliciter decurso Doctoris est insignia consecutus: tandemque totius Augustinianæ familiæ, quæ tum erat in Insula Britannia, Rector Prouincialis est constitutus, tantaque prudentia, pietate, clementiâ Prouinciam sustinuit, vt certatim eum omnes laudarent & mirarentur. Scripsit vir præstanti ingenio, ac pietate

Conciones per annum lib. 2.

Lecturam Theologiæ lib. 1.

Disputationes varias lib. 1.

Claruit anno 1480.

Est aliquid placuisse quibus mandare negatur:

Laus est imperio posse placere suis.

GVILIELMVS FONTANVS natione Anglus Scripsit in 7. Psalmos pœnit.

GVILIELMVS IUNCONVS natione Gallus, patria Tolosa, monasterium suum animi magnitudine, singulari vitæ innocentia, ac doctrinæ fama nobilitauit. Hic inter Theologos recensitus, re ipsa Theologum non vulgarem præstitit. Scripsit

In Euangelia totius anni lib. 2.

De Festiuitatibus Sanctorum lib. 1.

Sermones quinquaginta lib. 1. & alia

Claruit anno 1410.

Quantus es, è scriptis nobis Iuncone probatur,

Fortis vt extremo noscitur vngue leo.

GVILIELMVS SAVONTIVS Tolosanus à puero litteris operam dedit, ac maioribus postmodum disciplinis excultus fuit. Hic in adhortando populum, pro concione magnâ præditus fuit eloquentiâ, eoq; gratior

gratior habita est populo eius Oratio, quod insignē eruditionem venerāda morum grauitas exornaret. Scripsit

Super Sentent. lib. 4.

De Trino & Vno lib. 1.

De Idiomatum differentiâ lib. 1.

De diuersitate rerum lib. 1. & alia Claruit an. Domini 1350.

GVILIELMVS SENGHAMVS, vir omni doctrina politissimus, quam cum egregia vitæ innocentia coniunctam habuit, à Lanfranco Mediolanensi in Britanniam ex Italia missus pro concione Theologicos libros cum laude est interpretatus. eius feruntur opera

De fide & legibus lib. 1.

De claustro animæ lib. 1.

De professione nouitiorum lib. 1.

De tentationum remedijs lib. 1.

Annotationum scripturarum lib. 1. Vixit an. Domini 1280.

Anglia me genuit, formauit Roma, recepit

Anglia, quò caperet, quæ mihi Roma dedit.

GVILIELMVS VERCELLENSIS, Vir eruditus, & egregius Theologus, creatus Episcopus Nicomedie, quædam edidit quæ desiderantur.

GVILIELMVS VINCENTINVS edidit *Controuersias scholasticas* inter diuum Thom. & Ægidium Romanum.

GVILIELMVS VVELLIS, aliàs FONTANVS, natione Anglus Prouinciæ suæ præfuit, inque Cœnobio nostro Lymnensi famâ celebris existit, Hic indefesso

fesso studio litterario ceteris ad diligentiam exemplum se statuit. Quod si cōtentioni huic summæ par facundia respondisset, ne ille apud nonnullos maiore loco fuisset. Verum enimvero id seculi ipsius impolitiei tribuendum est, quo scientiæ, quàm sermonis homines studiosiores fuere. Scripsit

Distinctiones in Psalm. lib. 1. Per abyssum scriptura

Actus Cursorios lib. 1.

Postillationes Euangeliorum lib. 1.

Declamationes vulgares lib. 1.

Vilhelmi calamus, linguâ felicior: iste

Promptius eloquitur, quàm queat ista loqui.

Vixit anno salutis 1421. Lymnæ verò, qua in vrbe fuit celebris, decessit

H

HENRICVS BITVRICENSIS, Theol. & Concionator numerandus in paucis: edidit

Sermones Quadrag. Lugduni impressos. viuebat anno 1410.

HENRICVS BVDERICVS, siue de BVRII vulgò dictus, natione Anglus, vir acutissimi ingenij, qui-que concionibus ad pietatem inflammare populum solitus fuit, seculo spreto, in Clarensi Monasterio nostris aggregari voluit; apud quos cum litteris & pietati operam nauasset (Colobio teste) varia gentis suæ perlustrauit Gymnasia, ac sapientissimos homines imitatus, ad peregrinas etiam nationes, amore sciendi, adire statuit: tandemque Parisijs est doctoris insignibus ab Academia donatus: Reuersus autē in

in Angliam, Prouinciæ suæ gubernacula cum laude administravit. Scripsit

Lecturam Sent. lib. 4.

Quæstiones Theologicas lib. 1.

Sermones de B. Virg. lib. 1.

Sermones per annum lib. 1.

Claruit anno 1570.

Pythagoræ sectatus iter, magniq; Platonis

Fers peregrinè, nescis quæ reperire domi.

HENRICVS GAUDANVS Batauus, Theol. Diuinis litteris insigniter eruditus: & differendo de scholasticis (vt aiunt) quæstionibus, longe acutissimus; in Gymnasio Heidelbergensi consensu omnium palmam tenuit. Scripsit

In Primum Sent. Fons hortorum puteus.

De celebratione Missarum lib. 1.

Orationes varias lib. 1.

Quæstiones disputatas lib. 1.

Claruit an. Domini 1440.

HENRICVS LANCELOTVS natione Belga, patria Mechlinianus S. T. Doctor, Religionis suæ zelo succensus, edidit

Pseudoministerium Pseudoreformantium, hoc est de illegitimâ, & prætenfa & subreptitia missione seu vocatione ministrorum pseudoreformatæ Ecclesiæ Lutheranorum, Zuinglianorum, Caluinistarum, & Anabaptistarum.

Edidit quoque *Exegesim Theologicam, Catholicam, & moralem, Epistolæ Canonice D. Iudæ Apostoli.*

Promisit etiam daturum libellum Titulo *Hæreticum Quare*. in quo ad interrogationē Hæretici pres-

se, solidè, ac clarè Catholicus etiam rudis respon-
debit.

HENRICVS HIVÆVS S.T. D. Tolosanus natione
Belga, Cœnobij Brux.alūnus, permisit euulgari *Ora-
tionem Panegyricam*, quā habuit in Ecclesia Cathedra-
li Carcassonenſi, dum Ludouicus XIII. Rex Gallo-
rum inauguraretur. Item libellum pium, quem in-
ſcripſit, *iacula anima* Poëmata eius ſparſim ſunte-
dita.

*Fac porro HIVÆE vir future maximus,
Virtute & eruditione compare
Plenis ad alta paſſibus laudis vola.
Vixiſſe te teſtare non inglorium,
Vixiſſe non tibi, Rei ſed publicæ.*

HENRICVS IAVPENVS natione Leodiſenſis, pa-
triâ Haſſelenſis, vir de Religione vniuerſâ optimè
meritus, diſertas conciones à ſe elaboratas Mechli-
niæ reliquit, quæ in lucem, vti ſpero, prodibunt.

HENRICVS LANGENSTEYN, vulgò dictus de
Haſſia natione Germanus, vir fuit apprimè tum ſa-
cris, tum profanis litteris eruditus, præſtantiaque in-
genij paucis æquandus. Is annos plures in explica-
tione libri Genefios cum hæſiſſet, & abſolutiſſimi
interpretis munere functus eſſet, vix ad caput quar-
tum libri perueniens, totidem volumina compleuit:
quod quidem ſagaciſſimi eius ingenij fuit contem-
plationi dandum. Fuit hic priùs VVormaciſenſis
Eccleſiæ Canonicus, quàm Ordinem Auguſtinia-
num profiteretur; plurimumque claruit in Acade-
miâ Pariſienſi, quæ eum propter doctrinam laureâ
doctōris exornauit: deinde in Auſtriam miſſus,
quod in eâ Vienneniſis Academię tum primum fun-
damentum

damenta iaciebantur, tam docendo, quàm scribendo summam gloriam sibi suisque comparavit. Ab obliuione vindicant hæc eum scripta

Super Sent. lib. 4.

In Genesin, & Prologum lib. 5.

De Antichristo & Schismate lib. 1.

De Eruditione Sacerdotum lib. 1.

De Contemplatione & Anima contemplatiua lib. 1.

Speculum Animæ lib. 1.

De Horis canonicis lib. 1.

Contra Astrologos lib. 1. Multi Principes.

Super Orat. Dominicam & Salut. Angel. lib. 2.

Super Symbolo Apostolorum lib. 1.

De Contemptu Mundi lib. 1.

Contra Fratrem Telephorum lib. 1.

Contra quendam VViclefficum lib. 1.

Ad Canonicos Regulares lib. 1.

De Proprietate Monachorum lib. 1.

Sermones de Tempore lib. 1.

Sermones de Sanctis lib. 1.

In Cantica Canticorum lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Questiones varie.

Claruit anno Domini 1400.

Tolle manum tabulâ quid docta volumina limas?

Omnis Aristarchus iam tibi mutus erit.

HENRICVS DE VRIMARIA natione Germanus Sãctitate iuxta ac doctrina claruit. eius viri laudes, quia præter institutum est eas hic recensere, paucis attingam. Ab ineunte ætate discendi studio impensè deditus fuit, otij, & eorum qui comitantur istud inanum sermonum inimicus præcipuus: at in oratione assiduus, nisi cum res necessaria auocassent. Eius

ius autem frequens hoc velut prouerbium, *inter orandum Deo se loqui: inter studendum, Deum sibi*. Humanitate & beneuolentia in ægrotos fuit maxima, ijsque ministrare ipsemet pro more habuit, ac portiones amariore & huiusmodi ad quæ isti solent nauscare, primus, vt fiduciam faceret, libare solitus. Sacrarum litterarum idem fuit à puero studiosissimus, & Philosophicis disciplinis nulli per id tempus cessit: eū Parisiensis Academia multis annis sanctitate & doctrina florentem est complexa. Prodedit quamplurima ingenij sui monumenta, quorum hæc circumferuntur.

In libros Sententiarum lib. 4.

In Cantica Canticorum lib. 1.

In decem præcepta lib. 1. Audi Israë.

Flores de collatione Sanctorum Patrum lib. 24. Quia multa prædicabilia.

De perfectione hominis lib. 1.

De Incarnatione verbi lib. 1.

De exemptione lib. 1.

De Expositione Decretalis, Cum Martha.

De celebratione missarum lib. 1.

De quadruplici instinctu lib. 1. Semen aliud cecidit in terram bonam. exstat Venetiis anno 1498. impressus.

Super orationem Dominicam lib. 2.

Super Ave Maria lib. 1.

De quatuor sensibus Scripturæ lib. 1.

De quatuor virtutibus lib. 1.

Manuale Sacerdotum lib. 1.

De vitijs capitalibus lib. 1.

De origine Ordinis Fratrum Eremit. S. Augustini.

Quodlibet a duo.

Sermones de tempore.

Sermones de Sanctis.

In libros Ethicorum Aristotelis copiosissima Commentaria, Anibaldo Canonico Atrebatensi dicata.

Additiones eius in libros Sententiarum, cum Ægidii Romani in eosdem Commentarius, impressa sunt Colonia anno 1513. Item Sermones de sanctis in oppido Germaniæ Hannoviæ, cum hac inscriptione, Opus sermonum exactissimorum de sanctis per excellentem, ac verè Seraphicum Doctorem Henricum ab Urimaria Ord. Erem. D. Augustini compilatum.

Huic, ut est apud Iordanum Saxonē priusquā è vita decederet contigit grauissimis renum, vesicæ, calculi quoque ac stranguriæ doloribus à Deo paternè castigari, quæ omnia vir sanctus tormenta inuicto plane & constanti animo tolerauit. Qui cum ad extrema deuenisset Sacramentis omnibus Christiano ritu perceptis, sociisque qui morituum circumstantabant vale dicto, oculis in sublime elatis, hæc verba ingenti pietate pronuntiauit. *In manus tuas Pater Deus commendo spiritum meum: in manus tuas Fili Deus commendo spiritum meum. In manus tuas Spiritus Sancte Deus commendo spiritum meum.* Quibus dictis animam Deo reddidit senex ac plenus dierum. Miraculis & viuus & mortuus fuit illustris.

Dum grauis affectos morbus sauiret in artus,

Vitæque iam fugeret victa dolore graui;

Constitit Henricus gaudens: causamque rogatus:

Nam mihi propitium sentio numen, ait.

HERMANNVS AB ALLIS, natione Germanus S. T. Baccalaureus, vir innocētissimæ vitæ, atque integerrimis moribus, cum omne fere tempus sacris
preci-

precibus tribuerit, oratione potius, quàm studio doctrinam à Deo impetrasse creditur. Scripsit *pias quasdam de Christi passione meditationes*. Claruit an. Domini 1550.

HERMANNVS à SCHILDIS natione Germanus, præstanti vir ingenio diuinarum rerum fuit studiosissimus, & in Scripturis apprimè versatus, idemque magnâ in Deum pietate conspicuus. Nominis eius famam hæc Scripta memoriæ prodiderunt,

Super primum Sent. lib. 1.

In Genesin lectura, lib. 1.

Hexameron duplex lib. 2.

In Cant. Cant. lib. 1.

De Materia Canticorum lib. 1.

Super Orat. Domina dupliciter lib. 1.

Super Ave Maria lib. 1.

Breuiiloquium lib. 1.

De quatuor Sensibus script. lib. 1.

Expositionis Missæ lib. 1.

Manuale Sacerdotum lib. 1.

De Vitijs Capitalibus lib. 1.

Clastrum Animæ lib. 1.

De Conceptione S. Mariæ lib. 1.

De Decem Præceptis lib. 1.

De Modo studendi lib. 1.

Introductorium Iuris lib. 1.

De vera, & falsa Amicitia lib. 1.

De Horis Canonicis lib. 1.

De quinque Sensibus lib. 1.

De 42. Mansionibus lib. 1.

Contra Flagellatores lib. 1.

De Comparatione Missæ lib. 1.

De Diuisione Philosophiæ metri lib. 1.

Super

Super Cap. Omnis Vtriusque lib. 1.

Sermones varij lib. 1.

Collationes predicabiles lib. 1.

Questionum diuersarum lib. 1.

In Ethica Aristotelis lib. 10.

In Rhetoricam Aristotelis lib. 3. & alia multa non perfecta. Claruit anno Domini 1340.

*Exercitus, te nomen indiget at Ducem,
Clypeumque cognomen ministrat; quem petis
Hermanne bello? Noxiorum exercitum.*

HIERONYMVS FVLGINAS Vmber, Romæ Ord. sui Procuratoris officio clarè functus, cum diuinarum litterarum scientia, tum morum suauitate incredibili gratissimus omnibus fuit; suæque Religioni magnam apud omnes famam conciliauit. Is in Comitibus quæ celebrata sunt Venetijs anno Domini 1519. doctam ac elegantem dixit Orationem Ægidio Viterbiensi Cardinali & Ordine Amplissimo præsentibus.

Epistolas plures, & Poëmatæ plena ingentis animi euulgauit

Obijt salutis anno 1534.

HIERONYMVS NEAPOLITANVS Nicolai V. Pont. Max. olim Præceptor, atque Episcopus Calabriensis, senio confectus Græcas litteras didicit, ac multa è Græco Latinè transtulit.

Scripsit etiam Centurias Ord. nostri. Claruit anno 1440.

HIERONYMVS NIGER à Fossano oppido, Fossanius cognominatus, tam diuinæ quàm humanæ litteraturæ studiosissimus, & in vtraq; egregiè perpolitus, edidit librum 4. partibus distinctum.

De

*De admirando Myſterio, & Chriſto adorando in Eucha-
riſtia Hieronymo ſcripando tunc Ord. Generali
dicatum.*

Item ſcripſit *contra VValdenſes, & alia multa. Cla-
ruit an. ſalutis 1558.*

*Candidus hic Niger eſt nihil eſt nigroris in illo:
Candorem mentis candida ſcripta probant.*

HIERONYMVS PATAVINVS Epiſc. Argolicenſis,
Vir & Religione, & ſtudijs litterarum in paucis cen-
ſendus *Orationes aliquot & Sermones non vulgares poſte-
ritati dedit.*

HIERONYMVS ROMAN Hispanus, & Ioannes à
ſancto Iosepho Luſitanus, Viri ſpectatis moribus &
Antiquitatis ſciētiffimi indagatores, patrio idioma-
te *Chronica vſque à ſancto Patre Auguſtino, ad hæc tempora
ſcripſerunt.*

Exſtat & Hieronymi Roman *Monarchia. & que-
dam alia.*

HIERONYMVS ROMANVS Theol. & Conciona-
tor celeberrimus, cum per Quadrageſimæ tempus
Neapoli ſacris concionibus operam daret, adeo
commouit vniuerſam ciuitatem, vt nemo multis
ante temporibus maiori aut concurſu, aut ſtudio au-
ditus fuerit. Is *tractatus* nōnullos ſcripſit, & *Conciones*
quaſdam in *Euang. Quadrag.* quæ Romæ in Conuen-
tu S. P. Aug. extare ſolebant. Deceſſit iuuenis non-
dum quintum ſupra trigeſimum agens annum. an.
Domini 1507.

Indigno ſimul ac fato Romane perīſti,

Suada gemens tecum viſa tacere fuit.

HIE

HIERONYMVS à SAONA Hispanus Doctor Theolog. edidit *Hierarchiam cœlestem & terrestrem* suo idiomate impressam Barcinone apud Gabrielem Graiel anno 1598.

HIERONYMVS SENENSIS Italus, Sacræ Theol. Doctor, Conuentus sancti Augustini Romæ olim Prior

Edidit *Tractatum de Matrimonio.*

Eius quoque studio liber *Aegidij Romani de Regimine Principum* nouiter est recusus, & Reginae Franciæ dicatus.

HIERONYMVS SERIPANDVS Neapolitanus, ob singularem doctrinam, prudentiam vitæque integritatem multis honoribus in Ord. perfunctus, atque etiam Augustinianam Religionem vniuersam est moderatus: verum quod vteretur infirmâ valetudine, abdicans se tanta præfectura, dum apud Carolum quintum Cæsarem Augustum pro ciuitate sua Neapolitanâ legationis munere fungitur, Archiepiscopus Salernitanus pronunciatur. Post autem Romam à Pio IV. Pont. Mox. euocatus in Purpuratorum numerum est adscitus, & ad Concilium Tridentinum cum potestate legati à Latere destinatus: quantum ingenio valuerit monumenta librorum eius testantur.

Comment. in omnes Diui Pauli Epistolas.

Item & in septem Canonicas Epistolas.

Exposit. in Euangelia quæ in Quadragesima leguntur.

Quæstiones 67. aduersus hæreses huius temporis.

Lib. tres de hominis Iustificatione.

Tractat. de peccato Orig.

Ad nonnullas quæstiones scripsit ex textu epistola Catholica

H

respon-

responsiones Antuerpiæ 1567. & Venetijs 1566. excusas.

Scripsit quoque Conciones linguâ Italicâ in Symbolum Apostolorum & in Orat. Dominicam.

Sermones Latinè, quos in maioribus festiuitatibus, ad Fr. habebat.

Compendium Chronicorum Ord. nostri.

Orationes complures.

De eodem in hæc verba Posseuinus : Hæc omnia æsseruantur Neapoli in Biblioth. Monasterij S. Ioannis de Carbonaria, quam ipse exstruens, eamque libris optimis omnium scientiarum generum, tum excusis, tum manuscriptis impleuit: Sed & explicationem Symboli Apostolici Italicè ab eo scriptam & quidem sensu vberem, stilo pressam Venetijs euulgatam sumus consecuti.

Obijt Tridenti die 13. Martij ann. 1563. sepultusque est in Templo S. Marci, quod est Ord. nostri hoc Epitaphio.

*Si quis bonos tumuli, quantum sol lampade lustrat,
Terrarum Calique tuum est, Seripande, sepulcrum.*

Hoc tetraſticho Melchior Daelhemius eundem canit.

*Aluum Parthenope felici sidere pandit,
Et nutum à læuo Iupiter axe dedit,
Dum flos ille virum Seripandus seriùs auras
Has subiens sacro sparsit ab ore iubar.*

HONORIUS MARTINI Italus scripsit vitam Christine de S. Cruce, Ord. S. Aug. impressam Senis, à Luca Bonetto an. 1593.

HVGOLINVS VRBEVETANVS, Vir summæ auctoritatis, & virtutis ab Urbano V. Pont. Max. an. 1370. creatur

creatur Episcopus Ariminensis, & Patriarcha Constantinopolitanus. Hic Parisijs ubi primum Cathedram tenuit, summo fuit honore affectus. Erat namque ingenio ad excogitandum celeri & acuto, ad explicandum vberi, ad disputandum acri & vehementi, ad refutandum prompto & irrefragabili: ad hæc in utramque partem de re propositâ more Peripateticorum egregie contendebat: Porro in sententijs pressus, brevis, ac succinctus; quæ animi bona, morum splendor, ac relucens quædam virtus gratiora faciebant. Decessit Aquilæ, cum è Gallia in Italiam reuersus esset; eiusque corpus transuectum est ad urbem veterem, & in D. Augustini templo conditum. Reliquit ingenij sui victura monumenta

Comment. supra 4. lib. Sent. Exemplo veri summiq; magni.

Questiones super lib. Physicorum lib. 8.

Questiones super Prædicamenta, & Perihæmenias lib. 2.

Quodlibeta multa lib. 2.

De Idiomatum differentia lib. 1.

De Deo Trino & Vno.

Sermones de Tempore lib. 1.

Sermones de Sanctis lib. 1.

Comment. in Boëtium de Philosophica Consolatione.

Quod vetus est vinum præstantius esse suæuit,

Item eri floces muste a vina procul.

Carior est veterum virtus, doctrinaque mores:

(Heu ubi prisca fides? ingemere illa solet.)

Virtuti rectæ veteri Vrbeuētānus adhæsit,

Vrbe vetus, studijs, indole, more vetus.

Melchioris Daelhemij.

I

IACOBVS ALBERICVS Italus Bergomensis edidit librum *de Vita & miraculis B. Clara de Monte Falco Ord. nostri.*

IACOBVS, cognomento virtutis, & eruditionis ergo **MAGNVS**, patria Tolosanus, in veterum Theologorum lectione plurimus; præter *annotationes vberes atque doctas in omnes sacros libros*, edidit volumen egregium, *de Sermone & inquisitione Diuina Sapientia*, quod appellauit

Sophologium, Libris decem distinctum.

Quæstiones in lib. Aristotelis de Anima.

Item librum titulo *Vtriusque Philosophiæ Compendium* Michaeli Episcopo Antifidiorensi dicatum.

Hic cum esset à secretis confessionibus Carolo VII. Francorum Regi, electus Archiepiscopus Burdegalensis, dignitatem recusauit. Claruit anno Domini 1415.

Præfulis eximios hic non admisit honores:

Cætera sub Magni nomine magna latent.

IACOBVS MARINES natione Gallus excellenti vir ingenio, & sacrarum litterarum aliarumque artium scientia copiosè instructus, in Lutheranam sectam calamum intrinxit, Libris aliquot, fuitque Gallorum Regi Francisco Primo valdè carus.

IACOBVS NEAPOLITANVS Theol. & Concionator egregius, ingenio acuto & ad disputandas, enodandasq; scripturarum quæstiones idoneo. Scripsit in facultate Theol.

Super

Super I. & 2. Sent.

Quæstiones disputatas.

Sermones quosdam diuersi argumenti. Claruit an. Domi-
di 1375.

IACOBVS PEREZ Hispanus à Valentia Vide Di-
dacus Perez.

IACOBVS PHILIPPVS Bergomensis, in Diuinis,
ac humanis litteris; atque etiam Theologiâ, clarus;
magnitudine ingenij, morumque integritate præ-
ditus singulari, historijs magnoperè delectatus, exa-
rauit

Opus historiarum ab initio Mundi vsque ad annos 1503.
Volumen grande & insigne, quod *supplementum*
Chronicorum Libris sexdecim prænotauit. excusum
est hoc opus primum Venetijs, postea Parisijs emen-
datum prodiit, addita etiam Accessione breui, histo-
riarum nostri temporis. viuebat anno 1494.

Item de *Claris Mulieribus Christianis* lib. I.

Ad Beatricem Aragoniam Hunnorum, &
Bohemorum Reginam. Claruit anno Domini
1490.

Epitaphium.

Ingenio præstans, clarus virtute, disertus

Eloquio, veteris conscius historia,

Quem vixisse libri viuaces secla docebunt,

Hic, quod destruxit Parca, Philippus habet.

IACOBVS PRATENSIS Tuscus Theol. edidit *Ser-*
mones Epistolas Dominicales, inuitatus vt id præstaret à
venerabili viro, F. Andrea Bergomensis. Vnam -

quamque Epistolam tribus admodum concionibus incipiens, à prima Dominica Aduentus complectitur. Claruit an. 1460.

IACOBVS VELDIVS Flander, patriâ Brugenfis, Sacræ Theol. Doctor Louanienfis, Prouinciæ Coloniensis Præses Prouincialis, Concionator disertissimus, omnibusque ijs artibus quæ homine libero dignæ sunt, affatim instructus, primum Parisijs, post Louanij doctrinâ claruit. Vt autem eruditionis & ingenij specimen posteris testatum relinqueret, scripsit ea quæ etiamnum manibus omnium circumferuntur, videlicet

Tabulas compendiosas in Euang. & Epistolas, quæ per totam Quadr. populo in Ecclesia proponi solent, Venetus 1570. exculas.

Eiusdem Paraphrasticam Enarrationem, quæ sacro Quadr. tempore populo solet proponi, Antuerpiæ apud Plantinum an. Dom. 1570.

Paraphrasticam Enarrationem in Passionem Domini nostri Iesu Christi, Antuerpiæ excusam apud Plantinum anno 1570.

Comment. in Epistolas quæ sacro Quadra. tempore fidelibus solent proponi Louanii 1572.

Comment. in Daniele Prophetam pro Concione explicatos, Antuerpiæ apud Ioannem Bellerum anno 1575.

Scripsit præterea *Comment. in Threnos*, sed non excusa sunt Louanii in Bibliotheca nostra S. August. Floruit anno 1570.

*Tu quoque dum Grudijs constabit nomen Athenis,
Flandriaci vines gloria magna soli.*

IACO-

IACOBVS VITERBIENSIS Archiepiscopus Neapolitanus, sacrarum litterarum longè peritissimus, ab acri profundoque ingenio, *speculatiuus Doctor* appellatus, apud omnes mortales, cum propter mentis subtilitatem, tum eloquentiæ splendorem, & quod palmarium est, propter vitæ ac morum candorem, summo loco semper est habitus. Vixisse testantur scripta eius

Ad Clementem V. Pont. Max. *de Regimine Christianitatis* lib. 2.

Super Magistrum Sent. lib. 4.

Sermones diuersarum Rerum lib. 1.

Quæstiones de Prædicamentis in diuinis lib. 1.

Quodlibeta 4. *Parisijs disputata* lib. 1.

Claruit an. 1310.

Vita vapor modicus, stadium commune malorum:

Aeternum virtus viuit & ingenium.

IOANNES AB ANGELIS, natione Lusitanus, edidit varios *Tractatus de triumphis diuini amoris*.

IOANNES AB ANNUNCIATIONE, in Indiæ, quæ solis est occidentis, noua Hispania, Præpositus Pro- uincialis, quique prius Cœnobio Mexicano præfuerat, atque etiam Rector Collegii S. Pauli quod est Ord. nostri; vir, ut in eo cetera prædicanda fileam, linguæ istius peregrinæ scientissimus, *Grammaticam* edidit *Mexicanam*, quam methodo, ab Antonio Nebricensi seruata, composuerat.

Euulgauit etiam *Sermones in totius anni Dominicas, ac festos dies* eodem idiomate Mexicano.

*Barbara sic didici peregrina nomina gentis,
Vt doceam patrio Mexica verba modo.*

IOANNES AVGVSTINVS BASSIANIVS, celebri Vicentiæ oppido vbi natus, cognomen adeptus, sapientiæ studio, reliquarum artium Principem Theologiam sic coniunxit, vt in ore omnium versaretur. Is Romæ Paulo III. Pont. Max. Religioni nostræ, scientiæ & integritatis famâ, plurimum incrementi contulit. scripsit *in Epistolam D. Pauli ad Timot.* illustres comment. Hieronymo Scripando Generali dicatos. Viuebat an. 1550.

IOANNES BAPTISTA AVGVBINVS Vmber, linguæ sacræ fuit peritissimus, & in diuinis scripturis assiduâ lectione reuoluendis meditandisque mirum in modum exercitatus. Hunc eundem propter inculpatores mores eximiamque doctrinam Paulus Aretius ab Itrio S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Neapolitanus, ita est arctè complexus, vt in domesticum institutorem familiæque suæ velut pædagogum allegerit. Multa ac varia scripsisse fertur, quæ (vt inquit ille) tempus edax rerum, tuque inuidiosa vetustas destruxistis; aut sanè in tenebris delitent.

IOANNES BAPTISTA BVRGOS natione Hispanus, Patria Valentinus, iuris Canonici Sacræq; Theologiæ Doctor, Valentia celebri Academia, publicè facultatem vtramque honorificè est professus. Hic magnâ dexteritate & industria Prouinciam Augustinianam rexit: idemque in venerando illo Concilii Tridentini Patrum confessu, sententiam dixit, atque etiam *Oratione* pulcherrimâ ad illos fuit usus, quæ est *de quatuor exstirpandarum Hæresum præcipuis remedijs*, quam illi quidem Orationem summo cum applausu excepisse dicuntur.

Hæc

Hæc Oratio Louanii aliisque in locis typis commissa fuit.

In orationem eandem.

Grande malum toto, nullumque nociuius orbe

Quatuor antidotis hic tibi Sermo fugat.

IOANNES BAPTISTA à GLANO Leodicensis, Doctor Parisiensis, Prouinciæ Coloniensis secundo Præses Prouincialis, vir ingenio ad lucubrandum maximè facto, scripsit Gallico Sermonem

Historiam Pontificalem, seu demonstrationem veræ Ecclesiæ à Christo fundatæ, cui præmittitur directorium ad eandem historiam

Item *Oeconomiam Christianam* diuisam in 8. libros.

Lib. *De officio puellarum* in duas partes distributum. Prior est, de ijs quæ ad nuptias efformantur, Posterior, de ijs quæ ad Virginitatem perpetuam:

Scripsit quoque *Europam*, siue *de primariarum Europæ prouinciarum ritibus, cerimonijs, & vestibus.*

Item transtulit *Historiam Antonij Gouæ, de Progressu Ecclesiæ Catholicæ in India Orient.* ex lingua Hispanica in Gallicam, cui adiunxit *Exhortationem ad Belgiæ Catholicos* vtilissimam. plura dabit, si per valetudinem licebit.

De viri huius laudibus à morte patebit ad dicendum campus: & breui quidem, dum enim hæc scriberem, inaudiui periculosissima valetudine confectum ad extrema deuenisse.

Continet inuitam tua Glane modestia linguam:

Plus tamen interdum qui tacet, insinuat.

IOANNES BAPTISTA GORI Romanus , edidit *Quadragesimales in SS. Euangelia* tomos duos, Venetijs an. Domini 1610. impressos, & an. 1611. reculos, & alia quædam.

IOANNES BERNARDVS Andegauensis , Parisiis Doctoris fuit Laureâ insignitus, & in vniuersâ Gallia Priori Generali vicariam operam præstitit. Hic idem in Lutheri teterrimam sectam, id temporis grassantem, animo toto totisque viribus oppugnando incubuit, disertissimis ad populum habitis concionibus, quibus Hæreticos acerrimè est infectatus, quas etiam conciones scriptis mandauit.

IOANNES BECHOSEN Gallus, librum edidit titulo, *Quadruplex Missalis expositio, litteralis, allegorica, tropologica, anagogica*. Per Michaellem Furter Basileæ 1509. impressum. Floruit eodem tempore.

IOANNES BENEDICTVS MONCETVS è Castellione Aretino, Philosophus & Theol. insignis, Scripsit librum, qui inscribitur, *Tractatus Aureus de distinctione Rationis contra Scotum*. Floruit an. 1500.

IOANNES BASILIENSIS, tam diuinis quam humanis litteris perpolitus, edidit insigne *volumen in quatuor libros Sent.* Fuitque tam in Galliâ quam in omni Germaniâ viri huius fama multò celeberrima, quam sibi doctrinæ & Sanctitatis opinione comparat. solitique fuerunt ipsi Principes, ac Pontifices Ioannis consilium in rebus grauissimis adhibere. Decessit Basileæ septuagenarius die 15. Octobris an. 1378.

Admirérne tuum si Gallia nomen adoret?

Hoc quoque Romani suspicit orbis apex.

IOANNES

IOANNES BERNARDVS, cognomento FORTIS, Sauonenſis, vir multis animi dotibus exornatus, edidit *Vocabuliſtam Eccleſiaſticum* Venetijs impreſſum per Franciſcum Vindonum an. Dom. 1535. Claruit an. Domini 1490.

IOANNES BROME ſiue BRAME Anglus, Theol. (Lelando referente) primæ Theologorum classi: dies atque noctes bonis artibus ſtudio coniuñxit. Scripſit

Quorundam Chronicorum Indices.

Sermones aliquot non vulgares.

Directoria, ſeu tabulas aliorum ſcriptis per totam fere Bibliothecam doctè & laborioſe addidit. Gorleſtanæ demum obiit vir eruditus, ac pius. an. 1449.

*Hunc ſi nocturnus potuiſſet adire Cleanthes,
Clamaſſet, ſeſe iam reperiffe ducem.*

IOANNES BURY natione Anglus, Patria Clarenſis, Angliæ & Hiberniæ Præpoſitus fuit, & Theologicis rebus apprime eruditus: qui, cum per eam tempeſtatem Hæreticus, neſcio quis, Reginaldus Pecok, peſtiferis libellis, de libertate Euangelij, de ſecularium poteſtate, de æqualitate miniſtrorum, de legibus & doctrinis hominum, de vtriuſque ſpeciei communionem, de non dotandis Clericis, vniuerſam Angliam inficere conaretur, Ioannes conſeſtim ſtilum ſtrinxit, & ad Thomam Burcherium Archiepiſcopum Cantuarienſem, & S. R. E. Cardinalem acerrime ſcripſit contra Reginaldum Pecok *lib. duos.* *Sape vobis ouilique veſtro.*

Edidit quoque in Lucam Comment. lib. 1.

Lecturas Scripturarum lib. 1.

Que-

Quaestiones variarum Rerum lib. 1.

Sermones quoque lib. 1. Floruit anno Domini

1460.

Mors PICEI funesta C O C I vitiauerat ollam,

Dira coquebantur fercula Catholicis:

Burius inspexit, virusque effudit, & ollam

Cumque ollâ pariter perdidit ipse coquum.

IOANNES CAPGRAVE Angelus, omnium quos produxit Britannia Theologorum, nobilissimus, diuinarumque scripturarum incomparabili flagrans desiderio, præclarissimi sui ingenij dedit argumenta,

Comment. in Gen. lib. 1. Arduum namque & super vires est.

Super Exodum lib. 1. Quia Historiam.

Super Leuit. lib. 1. Occultissimorum mysteriorum.

Super Num. lib. 1. Ex Nicolao de Sira

Super Deuteron. lib. 1. In hoc ultimo Libro Moysi

In Historiam Iosue lib. 1

In Iudices, & Ruth lib. 2.

In volumina Regum lib. 4.

In Psalterium lib. 1.

In Ecclesiasticum lib. 1.

In Esaiam Proph. lib. 1.

In Daniele lib. 1.

In 12. Prophetas minores lib. 12.

Super quatuor Euang. lib. 1.

Super Epistolas Pauli lib. 14. Domino suo honorabili Hunfrido.

In Acta Apostolorum lib. 1. Reminiscor sancte Antistes.

In Apoc. Ioannis lib. 1. Venerabili Domino suo in Christo.

In Epistolas Canonicas lib. 7.

Manipulum Doctrinae Christianae lib. 1. Inter cetera otii mei secreta.

De Fidei symbolis lib. 3. Quoniam Psalmographus ait.

De Nobilibus Henricis lib. 3. Henrico Dei gratia Regi Angliæ.

De Sequacibus Augustini lib. 1. Testatur ille Græcorum eloquent.

Catalogum sanctorum Angliæ lib. 1. Sancti Patres qui priscis fuere.

Super lib. Sent. lib. 4.

Determinationes Theologiae lib. 1.

Ordinarias Disputationes lib. 1.

Ad Positiones erroneas lib. 1.

Orationes ad Clerum lib. 1.

Sermones per annum lib. 1.

Vitam Hunfridi Ducis lib. 1.

Lecturas scholasticas lib. 1.

Epistolas ac diuersos lib. 1. atque alia plura.

Linnæ tandem Nordouolgiæ oppido decessit die 12. Augusti, anno salutis humanæ 1464. & ibidem in templo nostro est sepultus.

Hunc quoque caelestem felix tulit Anglia factum,

Esse cui Angelico contigit ingenio.

IOANNES DE CARCASONA natione Gallus, patriâ Narbonensis, diuinæ scripturæ scientia in primis nobilis, & in Academiis, ingenii doctrinæque laudem haud vulgarem adeptus, scripsit

In Euangelia lib. 4.

De vita solitariâ lib. 1.

Conciones ad populum lib. 1.

Viuebat anno 1350.

Nicolaus Bertrandus.

IOANNES CLIVOT è Saxoniâ, Theol. illustris.
Scripsit in *Magistrum Sent. Comment.* Vixit anno Domini 1395.

IOANNES CORBICON Gallus, à Carolo V. Gallorum Rege inuitatus *Bartholomaum, de Proprietatibus rerum*, in Gallicam linguam transtulit. Vixit an. 1370.

IOANNES à CRUCE Gallus, Ambianensis, doctrinâ, moribus, ingenio præstans, & in Concionibus sacris eximius. *Scripsit Hom. in Euang.* quæ toto anno Dominicis, & Festis diebus in Ecclesia recitantur.

IOANNES DATHVS Episcopus Imolensis, Vir doctus & in disputando acerrimus, Ægidianæque doctrinæ pressus imitator, ac defensor. *Scripsit*

De Attributis in diuinis lib. 1.

In Priora Aristotelis lib. 2.

In Posteriora Aristotelis lib. 2.

De Potentijs Animæ lib. 1.

Libros D. P. Augustin. contra Faustum Manicheum, Contra Cresconium Donatistam, & de Trinitate, in conclusiones reduxit. Claruit anno Domini 1460.

*Aureli niue m mibi præbent scripta farinam;
a me sed formam, quem fero, panis habet.*

IOAN.

IOANNES MAGIRVS, alias DEN COCK, Saxo, siue Tiringus, ingenio, & doctrinâ, præsertim ea, quæ versatur circa Deum rerumque diuinarum speculationem, præstantissimo, decessit Pragæ, qua in ciuitate præcipuo fuit honore affectus. Pamphilus noster obiisse ait anno 1352. At Tritemius anno 1360. Eius sunt *super sententiarum lib. 4. Comment.*

Quæstiones variarum Positionum Praga disputat. lib. 1.

Sermones de Tempore lib. 1.

Item Sermones de Sanctis lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Claruit anno 1360.

Fercula coxisti tanto meliora Magire,

Ingenium quanto, nobile, ventre prius.

IOANNES DORPEN, siue vt alii scribunt DE DORSTEN, Germanus, in Diuinis litteris exercitissimus, & ad nodosas quæstiones soluendum efficaci; idemque cum ingenti facundiâ pro concione verba facere solitus, in Gymnasio Erfordienfi in quo publicus fuit Professor scripsit

Quæstiones Sent. lib. 1.

De Cognitione Angelorum lib. 1.

De Vitij lingua lib. 1.

Consolatorium in mortis metum lib. 1.

Ingens volumen Sermonum de tempore lib. 1.

Item de Sanctis lib. 1.

Vixit anno 1470.

An sitis est Dorsten tibi nominis huius origo,

Quam tibi cum legeres pagina sacra dedit?

IOANNES ERGON Anglus, patriâ Eboraco, rudimentis litterarum positis Oxonium contendit,
vbi

vbi feuerioribus excultus disciplinis, ad Theologiam publicè profitendum est aggressus. Is, vt, inquit Antonius Posseuinus, conquisitos Auctores, *Methodium, Ioachimum Calabrum, Cyrillum Carmelitam, Ioannem Bridlingtonum, Robertum Vsecium, Ioannem de rupe scissa, Ioannem Barsigneum, Sibyllas*, & alios qui siue prophetias, siue Reuelationes ediderunt, in vnum condens & Herfordæ Comiti dicatos edidit: quod opus inscripsit, *Compilationes vaticiniorum*. Scripsit item in *vaticinia Ioannis Bridlingtoni lib. 3. Calculationes Astrol. lib. 2. Sermones ad populum*. Vixit anno 1490.

*Tristia qua patria censes oracula vatum,
Heu satis, & nimium iam luit illa diu!*

IOANNES EVANGELISTA VERONENSIS, litteris & moribus ornatissimus, Parisijs Doctoris lauream est assequutus, & Veronā rediens, Præses Prouincialis est renuntiatus. Scripsit

Annotationes aliquot in Psal. Davidis.

Item Sermons ad populum.

IOANNES FABRIANENSIS, siue è FABRIANO, Theologus, Euangelia exposuit, in id incumbens, vt Philosophiam præcipuè Platoniam, tanquam ancillam adduceret ad arcem Theologiæ, non nescius in Platone plures fuisse errores. Scripsit autem in *Ethica, & Politica*. Obijt Bononiæ. Viuebat an. 1340. Ambrosius Coriolanus, & Ioseph. Pamph.

IOANNES GOODVVYCK natione Anglus, Theologus doctus, & grauis. Is (vt narrat Thomas Colbius) in Nordouolgiæ comitatu natus, primis adolēscētiae suæ annis Cœnobiticę vitæ præcepta in Lymnensi Augustinianorum loco singularitate quadam obser-

obseruauit, Iactis verò eius instituti fundamentis Cantabrigiam primò, Oxonium postea, flagrans ardore discendi, petijt. Vbi intrapauculos annos doctrinæ insignibus donatus, honorem summum meruit. Vnde post concertationes aliquot, atque prælectiones illic publicè celebratas, Prouincialis demum Angliæ, Hiberniæque Præses effectus, coram Rege, atque alijs Regni proceribus, non sine magnâ sui nominis famâ, solennes edidit conciones. Scripsit autem

Lecturas in Gen. lib. 1.

Lecturas in Psalmos lib. 1.

Comment. in Daniele lib. 1.

De hebdomadis Danielis lib. 1.

In quædam D. Pauli dicta lib. 1.

Questiones disputat. lib. 1.

Sermones per annum lib. 1.

Floruit anno 1340.

Ergo netot Proceres fert Religionis auitæ

Angliæ? tot celebres educat ipsa viros?

Scilicet vt fiant rebus vergentibus olim

Præsidiumque bonis, opprobriumque malis.

IOANNES GONZALES à CRITANA Hispanus, edidit Hispanico sermone librum qui inscribitur *Orationarium Sanctum*

Item *Epitomen Historicam Vitæ Monasticæ Magni Antistitis Augustini, institutionis sacre Eremit. Familiae, Antiquitatis & Continuationis eiusdem*: quam transtulit in linguam Latinam Gregorius Dayneff, editam apud Hieronymum Verduffium Antuerpiæ anno 1612.

Item Siluam Comparationum seu similium.

IOANNES GONZALES à MENDOZA Episcopus

I

Lippa-

Lipparensis. Scripsit *Historiam magni Regni Chinensis* tribus libris in duas partes distinctam. In prima agit de Situ, Antiquitate, Fæcunditate, Religione, Cerimonijs, Moribus, Regibus, Legibus, Magistratibus, alijsque rebus eius Regni memorandis. In secunda de tribus ad id regnum Profectionibus, prima anno 1577. secunda 1579. tertia anno 1581. Quæ quidem historia Latinis, Hispanis, Gallis, Italis & Germanis communis est, vt enim in patrium transfret sermonem, omnes contenderunt. Romæ an. 1585. apud Barthol. Grassum.

IOANNES HOFMEISTERVS natione Sueuus, patriâ Colmariensis, primùm Sueuiæ Prouincialis Præses, dein in vniuersâ Germaniâ Præpositi Generalis vicem agens, singulari vir pietate, ac inculpatissimis moribus, eloquentiaque mirabili præditus fuit, Veritatis adhæc Catholicæ indefessus propugnator, Lutheranos dirum genus Hæreticorum, nusquam passus est consistere, voce & scriptis acerrimè eos infectatus: quam etiam ob rem Carolo Cæsari ac Ferdinando regi omnibusque Catholicis, Germaniæ præsertim acceptissimus fuit.

Scripsit *Expositiones in Euang. secundum Marc. & super Lucam.*

In Matthæum se parasse Comment. ipse in Cap. II. super Marcum enarrat.

In 12. priora Cap. Actuum Apostolorum.

In Tobiam breues & excultas Exegesies.

Comment in Epistolas Pauli ad Corinth.

Comment. super Epistolas Pauli ad Timoth. & Titum vt ipse fatetur in cap. primum Lucæ.

Aduersus Confessionem Augustanam.

Locos communes Doctorum.

Item locos communes rerum Theol. quæ hodie in controversiis agitantur, ad regulam, & consensum verè Catholicaque Ecclesiæ, & Sanctorum Patrum Sententias Ingolstadij 1582.

Canones, siue Claves ad interpretandas sacras scripturas. Moguntia anno 1545.

De Fraudibus Hæreticorum.

Verbum Dei Carnem factum, Ecclesiæ suæ vnicum propitiatorium, ac perpetuum esse Sacrificium, Assertionem.

Precum, & Cerimoniarum, quarum vsus in quotidiano sacro, Expositionem.

Sermones de Sanctis.

Hom. in Euang. Dominicalia & quasdam serias Quadragesimæ.

Dialogorum lib. 2. Hæc omnia excusa sunt Ingolstadij. Ei sæpius insidias struxerunt hæretici, ut tolleretur è medio, sed ab iisdem, licet multa incommoda perpeffus sit, naturali tamen morte decessit.

Claruit an. Dom. 1538.

Viderat Oeconomum tranquille cedere vitæ

Hæresis, & quassans inuidiosa caput:

Non erat hac, inquit, nostræ sententia mentis

Cum tibi multiplici struximus arte dolos.

IOANNES HIKELEY Anglus Theol. Ioannis Wiclefi antea gonista, apud suos honore clarus. Scripsit volumen grande de Ecclesiæ Potestate tribus partibus distinctum. Vixit an. Dom. 1400.

IOANNES LANA BONONIENSIS, vir admodum sinceræ vitæ, multumque demissi animi, Scripsit

Commentaria ad 4. libros Magistri Sent.

Quodlibeta duo.

Quæstiones ad libros Physicorum. & alia quædam, quæ in Biblioth. D. Iacobi apud nostros asseruantur Bononiæ, vbi nonagenarius decessit. De huius viri sanctitate, & quemadmodum doctoris insignia sæpenumero recusauerit, ceterisque eius dotibus, fusè Iordanus scripsit, quæ item attigit Iosephus Pamphilus.

LANA fugit titulos, & vulgi despicit auram:

Virtutem pretium nam putat esse sui.

IOANNES LANGAM Anglus ex humili Nordouolgiæ Pago, non procul à Nigeria natus, Nordouici professus Relig. nostram: scripsit, præter *Philosophica quædam, disputationes scholasticas*, quæ ibidem in Biblioth. eius Cœnobij asseruabantur.

IOANNES LYDGATE natione Anglus, variâ eruditione insignis scripsit

De Genealogia Deorum lib. 15.

De Illustrium Virorum casibus lib. 9.

De capta Troia lib. 6.

De Chorea Machabæi lib. 1.

Parlamen volucrum.

Dial. Auis & Rustici lib. 1.

Vitam Adelstani & Edimundi Anglorum Regum lib. 2.

Acta Guidonis V Varuicensis lib. 1.

De Arcthuri Rotunda tabula.

Eclog seu Bucolica.

Odas, Satyras & alia Poëmata.

Præceptiones Lingua Gallicæ, è qua etiam transtulit multa in patriam linguam. Claruit Buria, vbi tandem decessit an. 1482.

Hic

*Hic tibi dum tetricam cupies differre Minervam
Vrbano fallet tempora longa sale.*

IOANNES LANGHEM VVormaciensis, vir integerrimæ vitæ, scripsit *de institutione, & utilitate fraternitatis Rosarij B. Virginis.*

Speculum Missæ.

Speculum Nouissimorum.

Arrham æternæ salutis.

Vixit anno 1486. Eisingr.

IOANNES LOVVE Anglicus, vir Theologica cognitione clarus, & deinceps Episcopus Roffensis, apud Angliæ Regem Henricum VI. cui erat à Consilijs, celebris, in VVigornienſi Comitatu natus, & Augustinianæ professionis in VVichienſi Cœnobio in quo à teneris fuit educatus, scripsit,

Sermones habitas coram Rege lib. I.

Conciones per annum lib. I.

Lecturas Ordinarias lib. I.

Temporum historias lib. I.

Disputationes Theol lib. I.

Claruit anno Domini 1430.

Tunc Regum fortuna loco non apta moueri,

Doctorum monitis cum sapienter agunt.

IOANNES MAGDALENA Vlyſſiponenſis, Theol. egregius, qui fuit Alphonsi Principis, filij Ioannis secundi Lusitanæ Regis Præceptor, sexque & vigin-
ti annos Vlyſſiponæ publicè Theologiam è prima-
ria Cathedrâ docuit: rogatus ab Ambrosio Corano
Priore Generali Ord. nostri, scripsit *Tractatum de san-
guine miraculoso, qui non semel fluxit ex hostia sanctissimæ
Eucharistia: in quò plura dubia expendit, & soluit.*

Causa fcriptionis huius fuit fanguis, qui ex confe-
crata hoftiâ manauerat, quique Caffiæ quod eft Vm-
briæ in Italiâ oppidum afferuatur in Monafterio
Dominicanorum. Vixit anno 1480.

*Purpureum nigro tinxifti rore cruorem,
Quod non cuncta queant d. tis abena Tyri.*

IOANNES MARQUEZ natione Hispanus, in A-
cademia Salmanticensi S. T. Profeflor Cathedræ
Vesperariæ. Edidit *Commen in librum Iofue.*

Scriptit *Conciones super Psalmum 136. Super flu-
mina.*

Item *super Psalmum 125. In conuertendo Domi-
nus.*

Item *Commentaria in Cornelium Tacitum.*

IOANNES MEDINA Hispanus Segouienfis, Vir
verè Apostolicus & ditiffimæ Paupertatis, Deo ho-
minibusque dilectus: qui ob vitæ fanctitatem, me-
ritorumque vbertatem in Mechoaca Occidenta-
lis Indiæ parte Epifcopus creatus, tanto cœpit diui-
uinæ charitatis & Christianæ Religionis fervore
succendi, vt deferta Infulâ & Epifcopatu diuini ho-
noris zelo poft pofto, totam Regionem percurrēs,
immenfos labores subierit, animas plurimas Verbo
& exemplo in fagenam, horreumque Dominicum
lucrando congregaturus. Scriptit

Pias, doctas, & viiles Conciones.

Item *Collationes varias.*

*Vitam item & miracula B. Ioannis de Moya, aliàs Baptiftæ
vnius illorum Auguftinianorum qui primi in Indiâ
ad fidem propagandum funt miffi.*

Ecquis Apostolicum verè neget effe Medinam,

Illis qui proprium tam benefecit opus?

Ioan-

IOANNES MIRAMANDA Tolosanus, Vir doctrina, & moribus conspicuus. Scripsit

Super primum Sent. lib. 2.

In Euang. Matthæi lib. 1.

De Quatuor Virtutibus lib. 1. & alia quædam. Claruit anno Domini 1340. Nicol. Bertrandus.

IOANNES È PLACA MEDINA, Prouinciæ Michinicanæ nouæ Hispaniæ in Indiâ Occidentali, edidit lingua Tarasca *Sermones in fidei Symbolum, Dominicas, & festa per annum.*

IOANNES RIDEVAL Anglus cum ad humanitatis studia rerum diuinarû scientiam adiunxisset, in Oxoniensi Academiâ eam celebritatem nominis est assequutus ut in ore omnium versaretur. Edidit

Super Psalterium lib. 1.

In Cantica Canticorum lib. 1. Diligenti discretionem cautum.

In Euangelium Ioannis lib. 1.

In Epistolas Pauli lib. 14.

In August. de Ciuit. Dei lib. 12.

In Mythologicon Fulgentij lib. 3. Intentio Venerabilis viri.

In Valerium Max. ad Ruffinum lib. 1. Loqui prohibeor &c.

In Ouidij Metamorph. lib. 1. In huius Expositionis initio.

De non ducenda Vxore lib. 1.

Sermones per annum lib. 1.

Lecturas Scripturarum lib. 1. & alia plura his similia.

Super Fulgentio tractat de Virtutibus & Vitijs, sub Imaginibus Deorum & Dearum quas olim coluit vana superstitio Paganorum. Claruit an. Domini 1330.

Alii Franciscanum, alii, hunc Augustinianum esse dicunt.

Funiculo traheris, corio quoque velleris idem:

De telis etiam, sed pia nata fuit:

At tu (speramus) superâ regione beatus,

Ne fias horum neuter, vitrumque voles.

IOANNES ROCHVS PORTIVS Ticinensis, præter Theologiæ scientiam qua excelluit, concionandi munere præclare functus, Scripsit

Homilias in Euangelia quæ Dominicis diebus Aduentus & Quadragesima recitantur.

In libros quoque Sent.

Item in omnes D. Pauli Epistolas

Volumina quæ doctrinam ac pietatem spirant.

Obiit Mantuæ anno 1471, ætatis 74. sepultusque est in Æde S. Agnetis. Iacobus Bergomas.

IOANNES à TOLOSA Hispanus S. T. Doctor, Prior Conuentus nostri Cæsar-augustani, edidit librum Hispanico sermone, dictum *Agonia anime*

Item Conciones per totum Aduentum vsque ad festum Epiphaniæ diuerso argumento in modum Dialogi.

IOANNES TONNEIS Anglus, patria Nordouicensis, Præfectus in eâ Insula Prouincialis, Philosophus ac Theol. Rhetor etiam ac Poëta per eam ætatem haud vulgaris, famæque illustris apud suos, exarauit

Rudimenta Grammatices lib. 1.

De Quantitate Syllabarum lib. 1.

De Edendis Carminibus lib. I.

Epist. ad diuersos, lib. I.

Orationes ad Clerum lib. I.

Sermones ad Populum lib. 2.

Certamina scholastica lib. I.

Lect. Magistrales Cantabrigiæ habitas lib. I.

Collectanea quædam lib. I.

Facetias, & rythmos ac alia quædam, quæ præuentus morte non absoluit. Excusa fuerunt eius opera Londini à Richardo Pinsono. Viuebat anno Dom. 1490.

Si quoque sit mentis quædam Pandora beata,

Ingenium dicam progenuisse tuum.

BEATVS IOANNES SAGVNINVS, vulgò de SAHAGON, natione Hispans, patriâ Sahagonensis, è Diœcesi Legionensi, nobilem prosapiam, sed parentes steriles habuit, qui eum non citra miraculum, genuere. Huius à teneris vnguiculis indoles apparuit optima: ac tum inde specimen dedit futuræ sanctitatis. Erga pauperes beneuolentissimum fuisse constat; tantæque pietatis & ardoris cum rem diuinam perageret, vt vbertim lacrymæ oranti defluerent, nec mirum; vtpote qui per dies singulos ipsum Seruatorem nostrum in Sacrosancto Missæ sacrificio coram videret, atque adeò non oculis tantum vsurparet præsentem, verum etiam familiarius cum eo vtròque colloqueretur. Eidem Sanctissimo viro Salmanticenses acceptam ferunt pacem, quàm ipse persuasit ciuibus, cum omnia seditione teterrimâ flagrarent. Contigit autem huic eidem Sanctissimo viro cum ex calculo grauitè laboraret, suauissimâ Christi apparitione frui; quem cum centone

vili amictum videret, illicò vestem suam meliorem impertiit, eoque viso redditus animosior, Religioni nostræ dare nomen statuit. In quâ variis muneribus præclarè functus, omnibusque eximix sanctitatis ac innocentix seipsum exemplum statuens, Cœnobii tandem Præfecturam accepit. Dono Prophetix claruisse accepimus, & pluribus eius opem implorantibus à morte paruisse. Eundem cum creberri-
mis fulgeret miraculis ciuitas Salmanticensis atque etiam Academia, itemque Oppidum Saguntinum in patronum sibi tutelarem delegerunt. Eum Clemens VIII. Diuorum numero adscripsit.

Exstat eiusdem *Confessio*, quam ipse, Patrem suum imitatus ad totius vitæ suæ rationem composuit.

Lucidum celi decus, atque stella,

Quæ solo latè rutilans Ibero

Nuper illuxti, face non remotâ

Aspiceterras.

In tuas laudes animosa surgit,

Sed iubar tantum refugit Thalia,

Non potens vitam gracili stupendam

Dicere versu.

Tu voluptates salebrasque carnis

Et strophas seclimale dulcis, ante

Nosse quàm posses, tenerâ beatus

Indole vincis.

Se tibi monstrat niuea figurâ

Frugis abductâ Puer, & lacertos

Explicat gaudens, roseoque nectar

Diuidit ore.

*Quis tuas cantet lacrymas precesque
Atque singultus? neque par es ipse
Gaudio tanto: neque par id ipsum
Musa referre.*

IOANNES STOLEVS, vulgò SIOLEI natione
Anglus, patria Nordouicensis, bonitate præstantiâ-
que ingenii nulli secundus, & in faciendo verba ad
populum efuggesto, facundiâ præditus singulari,
cum ad Doctoris apicem Cantabrigiæ peruenisset,
Ordinem suum Rector Prouincialis, ea in Insula,
strenuè duxit, annosque non paucos religiosis fra-
tribus doctrinâ & vitæ exemplo præluxit. Decessit
Nordouici anno 1479. Scripsit

Sermones per annum.

Questiones varias, & alia multa.

IOANNES SVMARAGA Hispanus, cum Indis
Occidentalibus viginti annis eorum lingua prædi-
casset Euangelium, & Episcopatum Nicaraguensem
recusasset, pleraque dicitur scripsisse, sed excusum
duntaxat se vidisse librum, quo agitur *de Sacramento
Matrimonij*, scribit Ioseph. Pamph. qui & ipsum Epi-
scopum Mexicanensem, siue (vt opinor) Mexica-
num facit.

IOANNES STRINGARIUS Doctor Theol. Scri-
psit *in quatuor libros Sent.* cuius meminit Vincentius
Bandelus è Castronouo Dominicanus, in disputati-
one de Conceptione Virginis his verbis. *Ioñes Strin-
garius Doctor Theol. Ord. Eremit. S. Augustini in 3. Sent.
Dist. 3. dicit, quod Beata &c.*

Vixit anno Domini 1430.

IOAN-

IOANNES SVLMONENSIS Theologus, scripsit in *Cantica Salomonis*, & in *Apocalypsim* D. Ioannis commentaria, quæ Ferrariæ exstant in Biblioth. D. Andreae nostri Ord.

IOANNES VVALDEBY Anglus, patriâ Eboracensis, Theologus Oxoniensis, & vniuersæ Insulæ Rector Prouincialis, vir iuxta pius, ac doctus, & eloquentiâ pollens singulari. Edidit

In Symbolum Apostolorum lib. 1. Cum in loco sacro.

In Orationem Dominicam lib. 1. Septies indie laudem.

In Salutationem Angelicam lib. 1. Vas electionis Paulus.

Contra septem peccata mortalia lib. 1.

Sermones duodecim lib. 1. Credo Domine ad iuuu.

De Sacramento Eucharistia lib. 1. Ratione solemnitat.

Lectura Theolog. lib. 4.

Itinerarium Salutis lib. 1.

Determinationes Oxonienses lib. 1.

Conciones ad vtrumque Statum lib. 2. atque alia plura congeffit.

Magno Regis consilio Stransfordiæ contra VVicleuistas cum alijs Theologis interfuit anno 1392. Obijt Eboraci in templo nostro sepultus.

Nenimis exultes miserè periture Vicleffe,

Præstabunt vallis altera valla tuis,

IOANNES VVILTON Anglus Iuuenis spectatissimâ Indole, cum in Gymnasijs Anglicanis humanis & Latinis litteris operam dedisset, Parisios est

pro-

profectus, atque ibi velut in artium Cyclopædia
versatus, quæcunque sibi visus fuit digna memoriâ
in Scholis audiuisse, digesta per ordinem in com-
mentarios retulit. Exin Doctoris Theologi gradum
adeptus, publice docuit, semēque verbi diuini quod
acceperat, cū fœnore reddidit, insignis Ecclesiastæ
munere functus. Eum Ioannes Baconthorpius (quē
Baconem Tritemius & alij nominant) Carmelita,
in primo & secundo Sententiarum valde collaudat,
illius auctoritate ad plerasque vtens rationes. scripsit
Parisijs, in & Angliâ,

Lecturam Sentent. lib. 4.

Sermones Hyemales lib. 1. Sicut in die honestè.

*Sermones per Quadrag. lib. 1. Memor esto vnde
excideris.*

*Sermones æstiuales lib. 1. Quæ sursum sunt quæ-
rite.*

*Sermones de Sanctis lib. 1. Simili pœna affectus
est.*

In Priora Aristotelis lib. 2.

In Posteriora Aristotelis lib. 2.

In Ethica Aristotelis lib. 10.

Determinationes in Theol. lib. 1.

*Quæstiones & Lecturas & alia dum esset Oxonij Le-
ctor publicus, vbi etiam decessit. Claruit an. Domini
1320.*

Ad hunc Catalogum Scriptorum.

Vt taceas reliquos quibus exstas; atque libellus

Vt dici possis, Anglia sola dabit.

IOANNES ZACHARIAS Erfordiensis Germanus,
præstanti vir ingenio scripsit

In Pentateuchum Moysis

Et in omnes D. Pauli Epistolas, Scholasticè.

In Concilio autem Constantiensi aduersus Vicleffitas, & Hussitas, Ecclesiam Catholicam acriter defendit, bonasque artes ipsamque Theologiam, quibus præpollebat, in ipsos conuertit. Viuebat an. 1430.

IOANNES SVAREZ Lusitanus Episcopus Conimbricensis, Comes de Arganil, vir singulari beneficentiâ ornatus, & apprimè eruditus

Edidit *Comment in Euang. Matthæi multis tractatibus distinctos*, quorum initium est *Beatus Apostolus, & Euangelista.*

Floruit in Conc. Trid.

IORDANVS è SAXONIA, patriâ Quintelingeburgensi, vir eximiæ Sanctitatis, eorum Theologorum, qui in Germaniâ diuinam Sapientiam eâ ætate profitebantur, princeps agnitus, doctrinæ suæ excellentia tenuit non solum suprema in Gymnasijs Germanorum pulpita, sed & per vniuersam Germaniam totius Ord. Augustiniani Præfecturam.

Scripsit autem plures elegantes, & vtilis tractatus, & Libros, quibus nominis sui memoriam posteris reliquit, nempe,

In Apocalypsim D. Ioannis.

Tractatum de Passione Domini qui incipit. *Inspice, & fac secundum Exemplar.*

Sermones de Sanctis, quorum initium, *Dan catulus Leonis*, Parisijs olim excusos apud Damianum Hechman, & illos quidem probè dispositos, ac vberis eruditionis plenos.

Sermo-

Sermones item de tempore, Iordani ripas aluei. impressos Argentinae anno 1483.

Quadragesimale.

Questiones varias.

Vitas fratrum, incipit lib. *Spiritualis pulchritudinis.*

Vitam S. Monicae.

Apologiam Ord. sui.

Sermones autem ipsius Dominicales M.S. se vidisse ait Antonius Posseuinus Patauij, apud Augustinianos.

At & alius omnibus *Euangelica consilia sequentibus* utilissimus liber eiusdem Auctoris exstabat Balneoregij M.S. Quem Augustinus Fiuizanus Apostolici palatii sacrista nostrique Ord. Generalis cum fuisset assequutus, Italicè abs se redditum, Romæ emisit, apud Ioannem Martinellum anno 1586. deinceps autem Latinum item cum notis M. Antonii Maffæ Salernitani V.C. & Abbatis. Agitur autem in eo *De quatuor Communionibus quæ sunt necessariae profitentibus Monasticam vitam. Deque Origine, ac progressu eiusdem Ordinis, diuque Augustini Regula exponitur. Communiones autem illas vocat, Localem, Spiritualem, Temporalem, Proportionalem.*

Graue porrò de B. isto Auctores testimonium reddidère, Ioannes Tritemius, Abrahamus Schedel, Iacobus Bergomas lib. 14. Supplementum Chronicorum. Episcopus Signinus in Chronico Ordinis. Obiit Viennæ Austriae.

Claruit an. 1410.

Saxonia talis si cetera turba fuisset,

Hæresis in nostro iam foret Orbe minor.

IULIANVS SALENTINVS Siculus, Magister
Gene-

Generalis, vigesimus sextus, cum ab Ambrosio Coriolano plures scripsisse Comment. dicatur, quorum omnium Inscriptiones haud memorat, vir autem doctissimus fuerit (ita Possevinus vocat) non dubitandum, quin pleraque ad Theologiam spectantia conscripserit quæ sancti huius Ordinis amantes filij curabunt in lucem proferre.

De Sensu composito lib. 1.

De Medio Demonstrationis lib. 1.

De Sophismatum regulis lib. 1.

Terminorum naturalium lib. 1.

Commentariolos præterea plures. Claruit anno assertæ salutis 1447.

L

LAVRENTIUS TEVTONICUS Colonienfis, de quo non incommode dicere quis posset vetus illud Poëtæ

Ingenio magnus, corpore parvus erat.

Is sua eruditione Gymnasia Parisiensia, in quibus multo tempore docuit, & disputavit, plurimum exornavit. Ambrosius Coranus & Iacobus Bergomensis, quæ Laurentius composuit, aiunt se propterea non referre, quia ea nondum in lucem dederat. Fuit Galliæ Prouincialis Præles, & Monasterij Parisiensis Prior, ubi tandem, obiit ann. Dom. 1493 die 22. Februarij.

LAVRENTIUS à VILLA-VINCENTIO XEREZANVS Hispanus Vir stirpe & eruditione nobilis, inferioris Germaniæ Vicarius Prioris Generalis, & tam libris canonicis & doctrina Patrum, quàm aliis literis

teris & disciplinis eruditissimus, nec non in suggestu celeberrimus, & gratissimus Concionator, Scripsit, ac Posteritati tradidit

De rectè formando Theologiae studio, seu de Ratione studij Theologici lib. 4.

De formandis sacris Concionibus, seu de Interpretatione Scripturarum populari lib. 3.

Antuerpiæ an. 1565. & Colonię an. Dom. 1573. impressos.

Extant eiusdem *collectæ phrasæ Scripturæ Sacrae*, omnibus qui sacras scripturas in publicis scholis profitentur, vel priuatim intelligere optant, vel in Ecclesiis inter concionandum populis eas interpretantur, vtilis & necessaria. Antuerpiæ apud Viduam & hæredes Steeltii 1571.

Scripsit & *tabulas compendiosas in Euang. & Epistolas quæ per totam Quadragesimam populo proponi solent*, concionatoribus omnibus summopere vtilis, & necessaria.

Conciones in Euang. & Epistolas quæ Dominicis Festisque diebus in Ecclesia proponuntur.

Excudit præterea *libros tres de Oeconomia sacra circa pauperum curam à Christo instituta, Apostolis tradita, & in vniuersa Ecclesia, inde ad nostra vsque tempora, perpetuâ Religione observata; cum quarundam propositionum, quæ huic Sacrae Oeconomia aduersantur, Confutatione.* Floruit anno 1570.

Te mea Terpsichore Lauren, si dicere tentans

Obruta materia fertilitate tacet.

LEONARDVS COQVÆVS natione Gallus, patria Aurelianensis S. T. Doctor Parisiensis, iam inde à puero felicitis indolis, atque ingenii argumenta de-

K

dit.

dit. Docuit publicè primum in Galliâ, deinde in Italiâ, non sine ingenti laude ac famâ; quam auxit exacta Græcanicæ, ac Sacræ linguæ scientia. Eum magni Ducis Hetruriæ coniugi à Sacris confessionibus multos iam annos existentem celebrare fama pergit.

*Hostibus eueniat quàm sis animosus in armis
Noscere, & ingenij tela subire tui.*

Edidit *Examen Præfationis monitoriæ Iacobi primi Magnæ Britannia & Hiberniæ Regis, Præmissæ apologiæ suæ pro Iuramento fidelitatis. In quo examine refellitur, & Apologia ipsa Regis, & summi Pontificis Breuia ad Catholicos Anglos defenduntur, impressum Friburgi Brisgogæ apud Ioannem Strafferum.*

Commentaria eius in libros S. Aug. de Ciuitate Dei sunt Parisiis edita.

LIPPVS BRANDOLINVS, Vide AVRELIVS BRANDOLINVS.

LYDOVICVS AB ANGELIS Lusitanus Vir Egregius, Scripsit *De Rebus Ord. S. Patris Augustini.* Et quedam alia habet præ manibus.

LYDOVICVS BERGA Lusitanus, quem Posseninus de Beia, vocat, **PALÆSTRELVS**, Theologiæ partem eam quæ definitè de virtutibus atque vitiis agit, casusque (vt aiunt) conscientia tractat, eruditè propositis sententiis suis est complexus: quæ quidem eius responsa coram Pastoribus & Presbyteris quibus à sacris confessionibus sunt per menses singulos coram Reuer. Cardinale Palæoto Archiepiscopo Bononiensi proponebantur.

Editus

Editus est liber Bononiæ anno 1587. apud Alexandrum Benacium. postremam emisit editionem anno 1591. Venetiis apud Iacobum Cornetum autem duobus breuibus ac perutilibus Tractatibus: *Altero de contractibus Liuellarijs : altero de venditione rerum fructuosarum ad terminum.*

Brixiaë autem anno 1589.

LVDOVICVS HVRTADO È PENALOSA, vir eruditus, & pius, Mexici noua in Hispania, elegantissimè scripsit ad Christophorum Ord. Priorem Generalem librum *de Incremento, & vtilitate Ordinis Augustiniani in India noua Hispania*, incipit. Et si mihi longè. Floruit anno 1568.

LVDOVICVS LEGIONENSIS Hispanus, Regni Bardulorū (vulgò Castellæ) diuino vir ingenio, literis Latinis, Græcis, Hebraicis, doctissimus, ac præter excellentem cuiusuis generis doctrinæ cognitionem, in explanandis Sacræ Scripturæ libris vehementer ab omnibus commendatus, in Salmanticensi Academia, quæ eum doctoris insignibus donauit, sacrorum librorum Interpres primarius, edidit

De vtriusque agni typici, atque veri immolationis tempore.

In Cantica Canticor. triplicem Explanationem, existat Salmanticæ apud Guilielmum Foquel. Anno 1589.

Item D. Dionysij Areopagite exemplo doctè de diuinis nominibus disseruit.

Scripsit quoque Comment. in Abdiam Prophetam.

Item in Epistolam ad Galatas, existant supradicta omnia apud eundem Foquel & eodem anno.

Scriptit quoque in Psalm. 26. *Dominus illuminatio mea* ad Illust. & Reuerendis. Gasparum Quiroga Archiepiscopum Toletanum, & S. R. E. Cardinalem.

Item de *Questionibus Theologicis opus praelibauit*, alium verò perfecisse accepimus. Floruit anno 1560.

*Doctorem legione Primpilus
Fama Iudice Ludouicus audit;
Qui fortis Latiam praeit cohortem,
Qui Graecam vigil exit ante taxin,
Qui ducit simul Ordines Hebraeos,
An stipendia terna non meretur?*

LVDOVICVS MARSILIUS, Vide ALVISIVS MARSILIUS.

LVDOVICVS à MONTOLA Hispanus, Castellanus, vir moribus integerrimis & facundus Concionator, qui multis annis in Lusitania Prioris Generalis vices obiit: Sermone Hispanico scripsit. *Ex quatuor Euang. vitam Christi, in modum Soliloquiorum animae ad Deum*, Et alia opuscula Spiritualia. Vixit anno Dom. 1538.

M

MARCVS ANTONIVS DE CAMOS Hispanus, Prior Barcinonensis, in lucem edidit magnum volumen, in tres partes distributum, quod suo idioma te nuncupauit, *Microcosmia y gobierno vniuersal del hombre Christiano para los todos Estados y qual quiera de ellos*.

Inscriptum Excellentiss. Domino Antonio de Cardo-

Cardona Duci Sessæ &c. Regis Catholici Romæ legato. Barcinone, an. 1592.

MARIANVS È GENASSANO Romanus patriâ Zinizanensis, Theologicis rebus ita doctus fuit, vt qui maximè; idemque de loco superiore ad populum verba faciens, maximo concursu, plausu, fructuque est auditus. De hoc Ven. Patre. I. Bergō. ait in Chron. *Marianus vir erat Theol. præstantissimus suo ævo tanquam Lucifer & Sol quidam præfulgidus, suis exquisitissimis declamationibus, & nouo concionandi genere enituit, ac veluti alterum Electionis Vas Mundo oblatus, tantam ingenij vim & docendi robur ostendit, vt dicere ausim neminem in hoc sæculo inueniri vnquam potuisse, qui cum exquireret comparari. De quo etiam præclare admodum loquuntur Angelus Politianus & Laurentius Medices, Hic tandem Romæ Prior Generalis designatus, & ab Alexandro VI. Pont. Max. ad Fredericum Regem Neapolitanum affinitatis in eundæ gratia missus, reuertens, Sueffæ non sine magna Reipub. Christianæ iactura decessit. Quanta autem in Mariano doctrina, quanta eloquentiæ vis, ac maiestas fuerit, partim sermonibus, partim etiam Epistolis & Orationibus eius eruditissimis facile vnusquisque potest colligere. Eum hoc Epitaphio prosequutus est Pamphilus.*

Qualis Alphei liquidos ad amnes,

Siue Mæandri viridante ripâ

Concinit serum moriens in ipso

Funere Cygnus;

Talis ad plectrum, thyasosque Diuûm

Ludit in Cælo Marianus, ipsa

Morte victurus Marianus, ipso

Funere felix.

MARTINVS à CORBENIS Tolosanus, variâ scientiarum

tiarum supellectile instructissimus fuit: adeoque literis humanis ac diuinis excelluit, ut æuo suo ceteris facile præstiterit, scripsit super arte veteri, lib. 1.

Super Priora Aristotelis lib. 2.

Super Posteriora eiusdem lib. 2.

Super Elenchos lib. 2.

De Medio Demonstrationis lib. 1.

In Physicam Aristotelis lib. 8.

De Generat. & Corrupt. lib. 2.

De Paruis Naturalibus lib. 1.

In Canonem Bibl. lib. 1.

In Cantica Canticorum lib. 1.

In Paulum ad Rom. lib. 1.

Sermones ad Clerum & Populum lib. 2.

Super Sententias lib. 4.

De Summa Trinitate lib. 1.

De Fide Catholica, lib. 1.

In Decretalem de Celebratione Missarum lib. 1. & alia quædam.

Floruit an. Domini 1330.

*Magna præit quantum gracilem corbita phaselum,
Hoc tantum reliquis præstitit ingenium.*

MARTINVS CORDVBENSIS Hispanus, vir in quo dubites pietatem né admireris, an doctrinam: primum in Gallia Tolosanum Gymnasium, deinde Salmanticense in Hispaniâ, summâ auditorum frequentiâ, plurimos annos magna cum laude rexit: qua tempestate Episcopatum Pacensem, qui ei crebrius offerebatur, summâ animi demissione recusauit: cumque totis viribus animi ac corporis in sacras conciones vir pius incumberet, sanctæque vitæ exem-

exemplo plusquam verbis auditorum animos ad virtutem accenderet, adeò rem Christianam promouit, vt multi spretis mundi voluptatibus, ad saccum & cinerem versi, præteritorum scelerum dolorem testarentur: qui tantum se omnium animis insinuauerat, vt eum parentis loco haberent, & sanctissima eius monita non possent non optimè interpretari. Eius viri memoriam viuaciorem scripta reddunt

Expositio in tria prima Cap. Geneseos.

Comment. in omnes D. Pauli Epistolas.

Quæstiones super easdem, omnes Epistolas.

Expositio in Apoc. B. Ioannis.

Hortus nobilium Virginum, Isabella Regina.

De laude Virginitatis, puellis Religiosis dicatus.

Floruit an. 1470. Obijt Vallisoleti, & in Ecclesia Ord. sepultus iacet.

Hic etiam mitræ fuit auersatus honores:

Dignus erat mitris non tamen ille minus.

MARTINVS HERRADIVS, siue de Errada, Hispanus, Pampellone ortus, liberalibus artibus expolitus, ac præsertim Mathematicis valde eruditus, sacræ nostræ Religionis quondam in Insulis Philippinis Prouinciã magnâ laude administrauit. Eum Philippus secundus Rex Hispaniarum ad Chinesem Regem Oratorem misit. Composuit linguâ Chinesensi

Grammaticam Idioma Chinesense discere volentibus.

Item eiusdem linguæ Dictionarium copiosissimum in vsum eorum religiosorum, qui Chinesium conuersioni volunt intendere.

*Grandia quam paruo constant, dum sermo Chinensis
Ad vera fidei dogmata sternit iter!*

MARTINVS NIGER, Gallus, edidit libellum
linguâ Gallicâ, *Le Tableau Racourci de l'homme interieure,
& de l'ame hereticque* impressum Rhotomagi anno
1605.

MARTINVS VLLATE, Estellæ Cantabriæ oppi-
do illustri familiâ Viamontesium mortuus, consilioque
regis Nauarræ præfectus, seculum res suas habere
iubens, Augustinianæ Religionis nomen dedit, in
qua tantum incrementi accepit pietatis & doctri-
næ, ut summo Pontifici à sacris concionibus fuerit.
Scripta eius ne superessent temporum iniuria fe-
cit.

MATTHÆVS PATAVINVS Theologus Parisien-
sis, apud Clementem VI. Pont. Max. Auenione, non
mediocris auctoritatis, *sermones plures ac varios* reli-
quit. Exstabant Veronæ M. SS. in nostra Biblio-
thecâ.

MELCHIOR DAELHEMIUS natione Belga, pa-
tria Eburo, in Oppido Hassellensi natus, bonam æ-
tatis partem erudiendæ Iuuentuti dedit in Gymna-
sio Bruxellensi. Edidit

*Libellos duos Panegyricos carmine conscriptos pro Gym-
nasio Bruxellensi, Alterum ad amplissimum Senatum Bruxel-
lensem, Alterum ad Clarissimum Virum Dominum Folcardum
van Achelen.*

*Si quantum meus vrget amor te carmine laudem,
Ilias est laudis longa futura mea.*

MELIDONIUS CORIOLANVS, & ANTONIVS SI-
CVLVVS ITALI,

Egregijs

Egregijs poematibus exornarunt Donati Marra Augustiniani Enarrationes omnes in Hymnos, qui cantantur in Ecclesia, secundum morem S. R. E. Et religiosorum Ordinum SS. Augustini, Benedicti, Dominici, Francisci, & Carmelitarum.

MICHAEL MANICHES (fortassis MANRIQVES) Valentinus, Hispanus: Ecclesiæ Vsellensis in Sardinia Insulâ Episcopus, qui ius canonicum & Theologiam diu Valentia ac deinceps Iardæ professus, cum vir memoria ad miraculum sic valuisse scribatur, ut vniuersa biblia ipsumque ius Canonicum recitare sine libris posset, ac pleraque scripsisse dicatur, quæ auidè expectabantur, hoc in loco intextitur, ut qui eius scripta, quæ nos latent assequuti fuerint, ea ne velint diutius luce priuare.

*Cæsar, & Euxina valeat Rex barbarus ora,
Hic vnus memori Biblia mente tenet.*

MICHAEL è Massâ Hetruria: Oppido, subtilis vir ingenii, multæ lectionis, ac raræ doctrinæ, idemque Ecclesiastes celeberrimus, qui obiit anno 1336. die 20. Maij, Scripsit, quæ pleraque Antonius Possuinus se vidisse refert apud nostros Patavij M. SS.

Super Sententias lib. 4.

In Esaiam Prophetam lib. 1.

In Euang. Matthæi lib. 1.

In Euang. Marci lib. 1.

In Euang. Lucæ lib. 1.

In Euang. Ioannis lib. 1.

De Vita Christi lib. 1.

De Passione Domini lib. 1.

De quatuor Virtutibus lib. 2.

Sermones varios lib. 1.

De tribus virtutibus diuinis lib. 1.

De Meritis & Efficacia bonorum operum lib. 1.

Parisijs anno 1336. die 20. Maij feliciter obiit & in templo S. Augustini est sepultus.

*Quanta per innumeros meritorum MASSA labores
Sedibus aethereis MASSA parata tibi est!*

MICHAEL SALONIUS Hispanus Theologiae doctus, & morum grauitate venerandus

Scriptit de Iustitia & Iure.

Item Hispano Sermonem Vitam B. Thomae à Nouauilla Archiepiscopi Valentiae sanctimoniam plenam.

N.

NICASIVS BAXIVS natione Belga, domo Antuerpiâ,

Cornelij Valerij Rhetoricam in vsum discipulorum versibus interstinxit.

Grammaticam, Syntaxin, & Prosodiam Graecam è diuersis concinnauit.

Poëmatum suorum siluam breui in lucem dabit.

NICOLAUS AB AQUAPENDENTE, natione Italus, Dirrachij Archiepiscopus, vir exquisitae doctrinae omnibusque mortalibus ingenita quadam animi lenitate, & affabilitate carissimus. Scriptit

De Baptismo, lib. 1.

De Peccato Originali lib. 1.

De Inferno, Limbo & Purgatorio lib. 3.

De Pœnitentia lib. 1.

De Mercatura & Negotiatione lib. 1.

De

De Sortilegijs, & vanis persuasionibus lib. 1.

De Euitanda Ingratitudine lib. 1.

De Festis Sanctorum lib. 1.

Quadragesimale lib. 1.

Sermones quoque lib. 1.

Viuebat anno 1460.

Qui molles aditus, & mores quæris amœnos,

Hæc in Pendenti mista videbis Aquâ.

NICOLAUS BARIANVS Italus, patriâ Placentinus, Theol. & iuris Pontificij consultissimus, nata dubitatione circa præcedendi Ordinem inter nostros, & Fratres Minores, causam primum accuratissimè disputauit: Quare per iuris consultos, ita iudicibus discernentibus, pro Ordine nostro sententia lata fuit. Exin eandem controuersiam scripto diffusè tractauit, librumque euulgauit, quem Raphaeli S. R. E. Cardinali inscripsit, titulo *Causa vitaliana de præcedentia Eremitarum, & Minorum*, Cremonæ ann. 1500. Incipit *Queritur an Ordo noster Eremitarum D. Augustini de communi iuri. &c.*

Scripsit etiam Quadragesimale prænotatum,

Quodlibet a 70. septem Questionum Prædicabilium,

Bononiæ anno 1501.

Causa leuis magnas interdum prodidit artes:

Sic tua monstrauit se Bariane themis.

NICOLAUS ROMACHNANVS è Cariniano Taurinensis, liberaliter doctus fuit, & in habendis ad plebem Sermonibus maximè copiosus, ac disertus:

Alberti Patauini Sermones qui M. SS. in Bibliothecis exstabant, typis subdi curauit, nec non pulcherri-

mâ præfatione doctisque observationibus expoliuit. Obiit Romæ Prior Monasterij Sanctæ Mariæ de Populo an. 1540.

NICOLAUS SCUTELLIVS Tridentinus, trium linguarum Hebrææ, Græcæ, & Latinæ peritissimus, ac vir probè Religiosus, qui primus *Iamblicū philosophum de Mysterijs Aegyptiorum, & Pythagorica Dogmata* in Latinum sermonem transtulit. Scripsit multa quæ à varijs suppilata fuerunt: audio tamen pleraque eius volumina exstare in Arce Tridentina. Ait Posseui- nus se vidisse impressos illius *Sermones egregios, de Passione Domini: & elegantissimam Orationem funebrem in Obi- tum Cardinalis Tridentini.* Decessit Tridenti die 28. Aprilis, an. 1542. in Æde S. Marci sepultus.

Fercula Nicolæus triplici fert condita Lance,

Et triplici profert è regione simul:

Sed (dolor!) Harpyæ nonnullæ turpiter vnæ,

Nil talem Ambrosiam contemere timent.

NICOLAUS VERONENSIS Italus, vir in diuinis litteris insigniter exercitatus, qui primò Bononiens- si, deinde Veronensi monasterio præfuit, ac post- modum in vtroque vices Præpositi Generalis obi- uit, Monasticæ disciplinæ longè obseruantissimus, *vitam S. Nicolai Tollentini scripsit carmine heroico.* Varias item *Cantiones Musicas.* Decessit Fossæ Clodiæ, in Pa- triam rediens, die 28. Nouemb. an. 1514. ætatis suæ an. 46. Sepultus est Veronæ in Templo nostro quod est S. Euphemie sacrum.

O.

OCTAVIVS MANFREDI, Italus S. T. Doctor Con-
cionator celebris, *laudavit Henricum IIII. Francie & Na-*
varra Regem Oratione Funebris Lugduni Italico Sermo-
ne habita, quę postea ob elegantiam Gallico sermo-
ne prælo mandata fuit.

ONVPHRIVS OSTECVTVS natione Italus, Patriā
Florentinus Theologus, & Concionator insignis,
quique ob vitæ probitatem atque doctrinam à po-
pulo Florentino acclamatus Episcopus, ac deinceps
à Bonifacio IX. Pont. Max. approbatus, reliquit com-
mentarios in quatuor Euangelistas,

In acta Apostolorum.

In primum lib. Mag. Sent.

Sermones ad populum. Exstant Perusij in Coenobio
D. Augustini. Sepultus est Florentiæ in Peristylis S.
Spiritus, in marmoreo sepulcro, hac inscriptione.
HIC IACET R. D. M. FRATER, MAGNVS THE-
OLOGVS, EPISCOPVS FLORENTINVS, anno
Domini 1403.

Meminit eiusdem Onuphrij Michael Poëtian-
tius in Catalogo Scriptorum Florentinorum.

Ipse quidem nobis Onuphri Phosphorus esto:

Sic tamen vt Titan sit comes iste tuus.

ONVPHRIVS PANVINIVS, Veronensis Ord. D.
Augustini, superiori vixit ætate, Vir ingentis lectio-
nis, quem Paulus Manutius *Historiarum Helluonem*
appellabat. Hic cum Historiam Ecclesiasticam, &
profa-

profanam indefesso labore penè omnem peruoluisset, rerumq; seriem, ac tempora memoriæ, qua plurimùm valebat, mandasset, magno fuit adiumento Scriptoribus, qui deinceps exstiterè; licet si, qui in flore ætatis decessit, diutius vixisset, pleraque alia absoluisset, ac quæ emiserat, diligentius adhuc, hoc æuo erudito recognouisset. Nos vt litterariæ Reip. consuleremus, perquisiimus dudum, quinam extarent eius labores, atque adeo quinam delitescerēt, vt & suus illi honor constaret, atque si qui inde desumpsisset, legitimum Auctorem aperirent. Hactenus Possuin.

Libri Onuphrij Pannuini, qui prodierunt
è prælis.

Epitome Pontificum Romanorum à Sancto Petro vsque ad Paulum IV. Gestorum, videlicet, Electionisque singulorum, & Conclauium compendiaria narratio.

Cardinalium item nomina, dignitatum tituli, insignia, legationes, patria, & situs. Venetijs anno 1557.

Platina restitutus, de vitis Pontif. cum sexaginta ad eas Adnotationes, & additione Pontif. à Sixto IV. vsque ad Pium IV. Qui tamen labor, vt adhuc recognitione indigebat, Sanctæ Sedis Apostolicæ mandato delata est eius recognitionis cura viris eruditis, quam exspectamus.

De præcipuis vrbs Romæ sanctioribus Basilicis, quas septem Ecclesias vulgo vocant, liber. Colonia an. 1584.

Eiusdem de primatu Petri, & Apostolicæ sedis potestate, libri tres. Venetijs apud Franc. Franciscum an. 1591.

Chronicum Ecclesiasticum à C. Iulij Caesaris Imperio, vsq; ad Imperatorem Casarem Maximilianum II. Colonia apud Maternum Cholinum ann. 1568.

De antiquo ritu baptizandi Catechumenos, & de origine benedicendi imagines cereas, quæ Agnus Dei vocantur, lib. I.
De Sybillis. Chronicon, Ord. Eremitanorum à D. Aug. tempore, usque ad an. 1550.

Interpretatio multarum vocum Ecclesiasticarum, quæ obscura, vel barbara habentur, lib. I.

De ritu sepeliendi mortuos apud veteres Christianos, & eorum Cemeterijs, lib. I.

De Stationibus Urbis Romæ, lib. I.

Fasti & Triumphus Romanorum à Romulo, usque ad Carolum V. Imp. additis Impp. Occidentalium & Orientalium iconibus. Venetijs an. 1557.

Commentarij Reipubl. Romanæ libr. 3. Venetijs anno 1558.

Commentarius de Triumpho. Venetijs anno 1571.

Commentarij in Fastos Consulares. ibidem.

Civitas Romana, Venetijs an. 1558.

Viginti septem Pontif. Rom. elogia, & imagines accuratis, finè ad viuum æneis typis delineatæ.

Libri quatuor de Romanis Impp. Græcis & Latinis: De quibus, qui summum habuere Imperium in Italia, Gothis, Longobardis, Francis, Germanis, Hispanis, & alijs Nationibus, cum eorum Genealogijs, & Arboribus à Cesare, usque ad Ferdinandum Imp. Liber de ludis Circensibus cum æneis iconibus apud Ciottum. Venetijs an. 1602.

Qui libri prodire manuscripti, sed non fuere excusi.

Quinque libri de Comitibus Imperatoribus, quibus expenduntur varij, atque adeo omnes modi eligendorum Impp. à Cesare, usque ad Maximilianum II. cum Institutione septem Electorum Imperij. Extant Monachij in Bauarica Bibliotheca.

De

De Ecclesia, Baptisterio, & Patriarchio Lateranensi.

Historia Familiae Frangipaniae libris quatuor.

Historia Familiae Sabellae libris quatuor.

Historia Familiae Maximorum, libro vno.

Historia Familiae Cenciorum, libris duobus.

Historia Familiae Matthæorum.

Qui Libri absoluti, sed non emissi.

De origine septem Sacrorum Ordinum liber vnus.

Collecta è viginti libris spiritualibus, siue Cerimonialibus de Sacrificio missæ, à Christi Domini tempore vsque ad millesimum, & trecentesium annum: vnà cum plerisque declarationibus rerum Ecclesiasticarum, Stationum, Indulgentiarum, siue Condonationum, Interpretatione quoque rerum, seu verborum à Scriptoribus Ecclesiasticis vsurpatorum.

De Dignitate Sedis Apostolicæ, & de Potestate Summi Pontificis contra Centuriatores hæreticos. Quæ & inscripta est Historia Ecclesiastica.

Quinque libri de Creationibus Summorum Pontif. Deque morte ipsorum, interregno, legibus eâ de re sancitis à D. Petro, vsque ad Pium IV.

De Origine Cardinalatus.

Chronicon Ecclesiasticum Summorum Pontif. Impp. Patriarcharum, Conciliorum, Virorum sanctitate ac doctrina illustrum.

Vitæ Patriarcharum quatuor primarum sedium.

Libri decem de antiquis, & recentioribus Ecclesijs, Monasterijs, Oratorijs, Cæmeterijs, & alijs pijs locis Urbis Romæ.

Breue Iudicium de Historicis antiquis Latinis, & Grecis.

De antiquis Urbis Romæ edificijs.

De Antiquorum superstitione, sacrificijs, augurijs, Haruspicijs, sortibus, sacris Epulis.

De Porticibus vnà cum tribus millibus inscriptionis Romanis,

Libri decem de Antiquitate, & Historia Virorum illustrium Verona suæ Patriæ.

Libri partim delineati, partim semiabsoluti, partim absoluti, sed non recogniti.

De antiquis institutis, ritibus, ceremonijs, & vsibus Ecclesiæ Romanæ.

De Antiquis Officijs, & Magistratibus vrbis Romæ.

Breuis collectio Conciliorum Generalium, & Prouincialium.

Vitæ Archiepiscoporum, & Primatum primariarum Ecclesiarum occidentis, Aquileæ, Gradus, Rauennæ, Mediolani, Moguntia, Treuiris, Colonia Toleti, Canturberij, Senonensis, Lugduni, Carthaginis, & eiusmodi aliarum.

Historia Ordinis Eremitanorum, & de Origine aliorum Ordinum Religiosorum qui sunt apud Christianos.

Historia Ecclesiastica Vniuersalis.

Breuiarium Imperij Romani, cum ijs, quæ Pace bellonũ gesta sunt Romæ, & foris à Romulo vsque ad Iustinianum Imp.

Volumen quo vniuersus mundi status describitur, tam ijs quæ ad Religionem, quàm ad Politiam spectant. Itaque & de sectis, hæresibus, Ethnica Impietate de vera autem Religione in primis, Mox de falsis, siue aboletis, Iudaica, Mahometana, & alijs. Deinde & de Imperijs, Regnis, Rebus publicis, Prouincijs, Bellis inter eas opibus, dependentijs, vt vocant, origine vniuscuiusque Principatus.

Decessit autem anno 1568. Pridie octa-

uo Aprilis, anno ætatis suæ 39. Panormi, cum Alexandrum Farnesium Cardin. S. R. E. Procancellarium, eò in Siciliam fuisset profectus, cui erat acceptissimus. Extat eius effigies ad viuum expressa ex ære in Ecclesia S. Augustini, cum Epitaphio inciso in nigro marmore ab eius amicis exstructo.

*Vidit ut ONVPHRI iam lumina morte natave
Musa cui historica nomina laude fluunt:
At tibi fatalis clamat tristisque Panorme
Historiæ tollis quæ mihi grande iubar;
Ipsa memor quoties fueris morientis ONVPHRI
Ex oculis lacryma fluminis instar eant.*

P

PAVLVS BERNRIEDTENSIS Germanus, vitam Gregorij Papæ VII. duobus libris complexus est, citatur à Nicolao Sanderò lib. 7. de visibili Monarchia.

Auentinus Annalium Boiorum lib. 5. se librum eiusdem Apologeticum legisse fatetur.

PAVLVS GENAZENSIS Italus, vir linguarum peritia, & multiiuga scientia clarus, Pauli Veneti summam Philosophiæ naturalis librorum incuriâ deprauatam restituit.

PAVLVS è SANCTO GENESIO Picenus Theol. & Episcopus Heleneapolitenensis, Abbas Cauarum, Placentiæ Diocæses, edidit

Tractatus duos, vnum de perfectione Iustitiæ, alterum de excellentia Charitatis. Obijt Mediolani sepultusque est in Diuæ Mariæ coronatæ, quod est Ord. nostri, iuxta maius altare.

PAVLVS

PAVLVS LVMIVS natione Italus, patriâ Bergomensis, antiquorum Patrum apprime gnarus, vnaque regulis iuris Pontificij eruditissimus, opimum Canonicatum Cathedralis Ecclesiæ Bergomensis, cum humili veste S. Augustini permutare satius ratus, ad animæ salutem expedite procurandam, ipsam etiam Canonum Professionem quam faciebat insimul reliquit. Cōposuit libellos quosdam diuino sale conditos, ad Christophorum Maurum Venetorum ducem.

De Spirituali Ascensu in Deum lib. i.

De Laudibus præsentis vitæ lib. i.

De Norma & Regula Pœnitentium lib. i.

De Spirituali Viridario Sponsarum Christi lib. i.

De Floribus Eremiticis lib. i.

De Apologia Ordinis, Guiljelmo Rothomagensi Cardinali dicata lib. i.

De Vita S. Monicæ, Ioanni Senensi Episcopo Massano, & Sixti Papæ Sacristæ dicata lib. i.

De Vita, & Miraculis B. Mariæ de Genua lib. i.

De Vita, & Miraculis B. Mariæ de Albericis è Como lib. i.

De Vita, & Miraculis B. Helenæ de Vtino lib. i.

Sermones quoque varios lib. i.

Item Romæ ubi erat Prior sanctæ Mariæ de Populo, Doctoris Augustini Anconitani librum de *Potestate Ecclesiastica*, librariorum incuriâ corruptum, restituit.

Decessit Cremonæ septuagenario maior, cum præfectus esset nostro Monasterio. anno salutis 1494.

Inuitant tituli suaves vt odoribus horti:

Sic cortex; quid non ipsa medulla dabit?

PAVLVS ROMANVS, in Basilicâ S. Petri à Sacris Confessionibus, Theol. venerabilis, ac vtriusque iuris Doctor egregius, præter *librum confessionum* à se editum scripsit

De vsu Clauium.

Orationes coram Pont. Max. habitas.

Plures item *Sermones. De Ecclesiastica pensione.* Vide *Tractatus iuris.* Tom. 15. p. 1, fol. 309. reclusos ante non multos annos, nouissimè Venetijs. Sed Romæ editus est anno 1539. Obiit Romæ senex, in Templo S. Augustini sepultus.

Viuebat anno 1474.

PAVLVS VENETVS Italus, quem alii CRETENSEM vocant Theol. ac Philosophus celeberrimus, Præses Prouincialis, ac in Gymnasio Patauino humanarum diuinarumque litterarum publicus professor, edidit

Contra Iudeos lib. 1.

Summam de Naturalibus lib. 1.

Sermones de Tempore lib. 1.

Sermones de Sanctis lib. 1.

Sermones in Quadragesimam lib. 1.

De Conceptione Virginis lib. 1.

De Incarnatione Dei lib. 1.

De Excellentia Verbi Dei lib. 1.

Super Sententijs lib. 4.

Super libros Physicorum lib. 8.

Super libros de Generat. & Corrupt. lib. 2.

Super libros de Anima lib. 3.

Super Metaphysicam lib. 13. Tecum sapientissime.

Summam Philosophiæ Naturalis lib. 6. Plurimorum.

De Compositione Mundi, qui Astronomia Ianua nuncupari potest lib. 1. De Circulis componentibus.

Super

Super lib. Porphyrij lib. 1.

Super prædicamenta lib. 1.

Super libros Posteriorum lib. 2.

Logica parua.

Logica magna.

Quadraturam circuli.

Super Consequentijs Strodi.

Ad compendium retulit doctas Ioannis de Ripa Doctoris in primum Sentent. librum explicationes.

Iacobus Bergomensis, vbi meminit huius viri, inter cetera narrat, nominatissimum in vniuersâ Italiâ fuisse habitum, cunctosque, Dialecticos, Philosophos, ac suæ ætatis Theologos sine controuersia superasse. Huic eidem Paulo Veneto attribuit Posseuinus lib. de Notitia Dei, & de Condendo Christiano Testamento, de Ortu & Progressu sui Ordinis.

Explicationem Dantis Aligerij Poëtæ Florentini. Citat hunc Franciscus Sansouinus. Obijt Patauij. Eius Epitaphium in Sacrario Templi nostri exstat

HIC IACET S. T. DOCTOR CLARISSIMVS, ET THEOLOGORVM MONARCHA, MAGISTER FR. PAVLVS DE VENETIIS, ORD. EREMITARVM S. AVGVSTINI, QVI OBIIT ANNO DOMINI 1429 DIE 15. IVNII.

Dum rogo quem tecum valeam componere Paule,

En mox attonito sic mihi fama refert:

Desine scrutari nec temet in omnia verte:

Cur ita? respondit: non habet ille parem.

PAVLVS VENETVS Neotericus scripsit librum
de Pontificiâ potestate

PAVLVS à VERONA Theologus, & Concionator,

tor, edidit *Sermones de Festis diebus, & Sermones per Aduentum Domini*. incipiunt. Felix hic dies, addit autem Eisingr. eum scripsisse quoque *volumen contra Iudeos*:

Vixisse verò an. 1395.

PAVLVS ZABARELLA Patauinus, cognomento BONVS, in Patauina Ecclesia suffraganeus Cardinalis Cornelij, scripsit ad Clementem VII. Pont. Max. *de reformatione Ecclesiae*. Liber M. S. Exstabat in Bibliothecâ Vaticanâ. Scripsit etiam in 7. *Psalmos Pœnitentiales, & Orationes aliquot*. Obijt Patauij anno 1525. die 27. Iulij.

Epitaphium quod composuit Franciscus Sauonarola, Poëta Patauinus.

Doctus adit Cælum facundo carmine Flaccus

Et Stella, Euganei lumen vterque soli.

Nomen ad æthereum Patau lux mittit olympum

Romanæ Princeps Liuius historia.

Quantum alijs igitur numeris, aut ore soluto

Antenor debet, tam Zabarella tibi.

PEREGRINVS NASELLVS Patauinus, Theologus insignis, viginti sex assertiones, & dubia quædam obscura, & implexa sacra Scriptura explicuit, & respondit aduersus 40. & vnum impios Lutheri articulos. Scripsit item de fide implicita & de informi & formata, & de eius Origine causaque efficiente, & quomodo fideles exaltat & reddit eos sapientes ac iuuat, & roborat. Insuper de operibus exterioribus breuiter octo conclusionibus quædam complexus est, in quibus Hereticorum nodos apud eos obscuros, & insolubiles soluit & in lucem promittit. De legibus humanis, quantum & quomodo obligent. De potestate Summi Pont. & Concilij comparatione ad inuicem. Quæ omnia egomet mihi adlegi, & propterea hic in nostris

nostris hisce lucubrationibus, non censui omnino tacenda. Obijt Nasellus Patauij nonagenario maior anno 1556. Hæc Ioseph. Pamph.

*Iste licet Patauî Peregrinus in Vrbe Nasellus
Perfricuit nasum Saxo Luthere tuum.*

PETRVS ARAGONIVS Hispanus, Vir magnanimus, qui pro Ecclesia Catholica nō paucos labores exantlauit. Scripsit

*In secundam secundæ D. Thomæ de fide,
Spe. & Charitate.*

Item de Iustitia, & Iure.

Posterior opus dedicauit Illustrissimo, ac Excellentissimo Principi Francisco à Stunica Domino Verarenfi &c. Venetijs impressum anno 1595. Exstat apud Societatem minimam. In suo ad Lectorem prologo promittit super cæteras huius secundæ partis quæstiones Commentaria.

PETRVS AVRELIANVS Venetus, & nobili Sanctorum prosapiâ trahens originem, præstante vir ingenio, quique Philosophiæ & litteris sacris multum temporis tribuit. Edidit librum in primis vtilem contra teterrimam Lutheranam Hæresim. Cui titulus est, *Soli Deo; siue oppugnatio Lutheranae doctrinae*. Parisijs apud Ioannem Focherium anno 1550. Viuebat anno 1555.

*Euganeas etiam celebres hic reddidit oras,
Dum stolidam docto conficit ore feram.*

PETRVS AVILA, Prior Conuentus nostri Tolerani, scripsit *Conciones plures de SS. Eucharistiæ Sacramento.*

PETRVS è BALNEO Theologus insignis scripsit
L 4 tracta.

tractatum de Virtutibus. Item & alium qui *Summa de Planctu Ecclesiæ* prænotatur. Qui tractatus existant Romæ in Bibliotheca Canonicoꝝ Sancti Petri.

PETRVS ITALVS ex oppido Bruniquello, Ciuitatis nouæ in Latio Episcopus, vir diuinis scripturis eruditissimus, & secularium litterarum minimè rudis, ingenio præstans, eloquio clarus. Edidit magnæ utilitatis plura opuscula, quibus memoriam sui posteris reliquit Equibus feruntur. In gratiam Cardinalis de Rengaxio, opus quoddam insigne, in quo omnes noui & veteris testamenti Historias ad alphabeti ordinem redegit, & in singulas materias disposuit. Cuius initium: *Abstinentes Deus voluit esse primos parentes.* Exstat Romæ, & Florentiæ in Bibliothecis nostri Ordinis, & Viennæ in Biblioth. Imperatoris.

Item Super Sententias, lib. 4.

Item in Prouerbia, in Ecclesiasten, in Cantica Cant. Salomonis egregia Commentaria. quin & vniuersa fermè Biblia eximijis expositionibus illustrasse aiunt, Tritemius, atque Jacob. Bergomas.

*Ordo facem præfert, res qualibet ordine constat;
Hoc ut claret Pagina Sacra, dedi.*

PETRVS DONATVS AB ARETIO, Theologus & Concionator egregius, edidit opus eruditum in *Euangelia, quæ à die Cinerum vsque ad Pascha in Ecclesia recitantur. Quadragesimale nominatum.* Concinnauit quoque *Sermones Funebres*, in quibus multa, & piè, & doctè de arte bene moriendi, ac de cælesti vita tractat. Quæ Romæ custodiuntur manu scripta in Monasterio sancti Augustini. Vixit anno Domini 1320.

*Tu Donate quidem non infima dona dedisti,
Si nobis eadem lux redimua daret.*

PETRVS MAINANVS Mediolanensis, Theologus
& Concionator egregius, Composuit *Sermones de
temporibus*, qui hodie asservantur Mediolani in bibli-
otheca S. Marci pulcherrimis characteribus manu-
scripti.

*Exprimat insignis quantumvis scripta character,
Præstabit melius pluribus illa typus.*

PETRVS MALON Hispanus S.T.D.

Scriptit librum Hispanico sermone de Maria Magda-
lena, complectentem, eius Statum peccati, Statum Pœnitentie,
& Gratie.

Scriptit quoque duos tractatus, alterum de S. Petro, Al-
terum de S. Ioanne Apostolis, quorum in Magdalena prologo
mentionem facit.

PETRVS PATERSHVL (non is qui in Indice li-
brorum prohibitorum continetur) Vir omni litte-
raturâ instructus, Fide Catholicus, & sacris Scriptu-
ris eruditus

Quatuor libros Sentent. P. Lombardi exposuit.

Postillas de tempore, & SS. per annum, scripsit.

*Sermones quoque plures cum elegantes, tum doctos edi-
dit. Claruit an. 1360.*

PETRVS ROBINI Episcopus Hipponensis, fuit &
doctrinâ & sanctitate in Gallia celebris, cuius *sermo-
nes ad populum* exstant Tolosæ in bibliotheca ordi-
nis.

*E tenebris profer quæ fallunt scripta Tolosa,
Non vni Petrus credidit illa loco.*

PETRVS RVBEVS Senensis, Philosophus, & Theologus insignis atque Academiarum ordinis rector & Magister. Scripsit

Annotationes multas super libros Logicae & Philosophiae Aristotelis.

Item in Magistrum Sentent.

Item Super libros D. Augustini de Ciuitate Dei, quae in Bibliothecis Ordinis habentur.

Petre rubes: credo manifesta est causa pudoris,

Digna polo, tenebris quod tua scripta latent.

PETRVS SPIRA, natione Germanus, vir in diuinarum Scripturarum studium (vt Auctor est Tritemius) propensissimus; etiam liberalium artium valde peritus, ingenio praestans, & disertus eloquio, ac in habendis ad populum sermonibus praecipuae famae. Scripsit

Sermones de tempore, lib. I..

Sermones de Sanctis lib. I.

Super libros Ethicorum lib. 8.

& alia multa.

Mens alta Spirat motibus SPIRAE sacris,

Supraque sese fertur, ac solum premens

Ducit caducum quidquid est terrae satum.

PETRVS VEGA Lusitanus S. T. Doctor Scripsit Hispanico sermone opus prolixum, & egregium in septem Psalmos poenitentiales: in vnumquemque versum habet tractatus quinque vel sex, quandoque septem & octo, diuisitque in tres tomos. addidit & quartam partem, quae complectitur ea, quae in tribus Tomis dicta sunt, applicatque hac Euangelys festisque diebus in Ecclesia celebrari solitis, ad usum Concionatorum. Secundum Tomum dedicauit Petro Manriquez Episcopo Tortosano Ord. nostri Religioso.

*Fundentem lacrymas dum scribis Vega Dauidem,
Credo tuas lacrymis immauisse genas.*

PETRVS È VENÂ Tololanus , XXII. Magister Ord. nostri Generalis , Theologicis disciplinis eruditissimus , Concilio Oecumenico Constantiensi interfuit , in eoque doctrinæ & pietatis specimen maximique ingenij reliquit. Vnà cum ipso interfuerè præstantissimi Theologi , Nicolaus Saracenus Episcopus Recanatensis, Ioannes Foroliuiensis, Ioannes è Pratis Augustiniani, & alij.

Scripsit Super Ethica Aristotelis lib. 10.

Quodlibeta Tolosana lib. 2.

Vitas Sanctorum lib. 1.

De Perfectione hominis lib. 4.

Expositionem Decretalis lib. 1.

De quadruplici instinctu lib. 1.

De Origine sui Ordinis lib. 1. atque alia.

*Huius ab ore viri mellita flumina linguae
Cum biberet, nunquam est Gallia visa satur.*

PETRVS DE VZEDA Guerrero , in Salamanticensi Academia sacrarum litterarum interpres, appositissimè digessit , præclarum sacrarum concionum volumen Thomæ à Villanoua Augustiniani, & Archiepiscopi Valentia duobus tomis distinctum, videlicet

De Tempore.

Et de Sanctis.

Præmisit operi, *Vitam eiusdem Thomæ à Villanoua, à Ioanne Magnatouio Segobiensi Episcopo conscriptam.* Quod quidem volumen Excellentissimo Principi Gonfalo Ferdinando Cordubæ , ac Sefæ Duci est inscriptum, & Compluti apud Ferdinandum Ramires anno

no 1581. excusum Postea Brixia, recusum anno Domini 1603.

PETRVS VVALDERAMA Hispanus S. T. Docto
Prouinciæ Beticæ Præses Prouincialis, Conciona
tor disertissimus, Edidit

Conciones in Dominicas anni.

Item & in Festa totius anni Tomos. 2.

Item in totam Quadragesimam Tomos 2.

In octauam S. Sacramenti volumen vnicum.

Item Mariale duobus Tomis comprehensum.

Habuit Orationē in Beatificatione B. Ignacij Loiola. Idio
mate Hispanico omnia ista in lucem emisit: sed eo
rum recondita elegantia mouit primò G. Chappuy
Regis Christianissimi Interpretem, vt eadem Gallicâ phra
si redderet: Quod cum moliretur, A. Simeon Theologi
Doctor Parisiensis, Ordinis Prædicatorum, etiam eidem ver
sioni manum feliciter admouit, & perfecit. Neque
idcirco ipse Chappuy ab inceptis destitit, sed suam
etiam profecutus versionem in lucem ire pariter
curauit.

Et præes, & scriptis excellis, & ore deserto

Verba facis, viuum posthuma fama canet.

PHILIBERTVS, quem alij cognomento HARES
SE, Iosephus autem Pamphilus, HARESCH vocat
Origine, Cœnobio, & facultate Parisiensis Theolo
gus, edidit *Commentarios breues ac dilucidos in Epistolam D.*
Pauli ad Rom. in qua

Post exactam expositionem Apostolicæ mentis, definitione
quoque vocum difficiliorum, & diuersarum significationum ac
ceptiones, Authoritates item ex veteri testamento, siue 70. in
terpretum, siue Hebraica Veritatis, quas interdum sequitur A
postolus lucidissimis annotationibus explicauit. Parisijs ann.

1536. apud Ioannem Paruum. Obijt Parisijs Prior
Cœnobij. 1545. die 21. Augusti.

*Quâ sitis vrbe, satus, voui, laurumque recepi,
Et lucem Paullo per mea scripta dedi.*

PHILIPPVS GROPPANTES Florentinus Theo-
logus, *concionum suarum volumen* sat grande reliquit.
Exstabat Pisis in Hetruria in Ord. nostri Cœnobio.
Viuebat annno 1486.

PHILIPPVS cognomento LOMBARDVS, patriâ
Mantuanus, Doctor Parisiensis, *Commentarium scripsit*
in Apocalypsim. Viuebat anno 1510.

PHILIPPVS VENETVS, Theol. Venerandus, li-
brum scripsit in primis vtilem, quem prænотauit
Estote parati. Exstabat Ferrarię M. S. in Biblioth. S. An-
drææ. Viuebat anno 1460.

R.

RADCLIFFVS ANGLVS, quem Posseuinus vocat
RADELYFF, Theol. ac deinceps Leicestriensis in
cuius comitatu natus fuerat, Episcopus, vir ingenio
admodum fæcundo, & amplo, rebusque magnis i-
doneo, composuit

Lecturas Scholasticas lib. 1.

Pro Introitu Sententiarum lib. 1.

Conciones ad vulgum lib. 1.

*Anglia Doctorum si scriberet ipsa cohortem,
In primâ posses fronte tenere locum.*

RA DVLPHVVS MARHAM Anglus, Nordouolgas,
in Cantabrigiensi Academia Doctorum albo ad-
scri-

scriptus, habitus est inter Theologos per eam tempestatem illustres, in omni namque scientiarum genere excellebat, ac præsertim Historiarum erat scientissimus. scripsit, *manipulum chronicorum libris septem.*

Indices amplos in eadem Chronica libr. 2. est complexus.

Scripsit Concionum lib. 1.

In prædicto Chronicorum manipulo videre licet omnium rerum Origines atque incrementa, Regnorumque initia & mutationes, gentium mores, & successus varios. Claruit anno Domini 1360.

*Sume nouam lucem, prior est lux reddita: namque
Quisquis in historiâ, degere luce solet.*

RAYMVNDVS AB ALTOPONTE Gallus, publicus Sacræ Scripturæ Professor in Academiâ Parisiensi, scripsit in omnes D. Pauli Epistolas *Commentaria*, quæ Parisiis exstabant in Bibliot. Ord. nostri. Viuebat anno 1402.

REINARDVS è LAVDENBURCH Germanus Theol. eruditione insignis, & Vir admodum religiosus, ac in concionibus ad populum disertus, edidit *Sermones de Passione Domini diebus quadragesimæ aptatos.* Norimbergæ an. 1501.

RICHARDVS CHEFER Anglus, è Comitatu Nordouolgiæ, qui vt Ioannes Lelandus refert, Iuuenis eximiae spei, Monasticæ vitæ exempla studiosè obseruabat; quare Nordouicum petiit Ciuitatem nobilem, in qua societati nostræ est aggregatus; adeoque religiosi hominis partes adamussim egit, vt
nec

nec curiosus obseruator quispiā in eo potuisset aliquid desiderare: deinde Cātabrigiam studēdi gratiā adiuit, ac postmodum concionandi munere excelluit, cui rei testimonium perhibent eiusdem

Sermones elegantes lib. 1. *Buccinate in Neometria tuba.*

De Natiuitate Christi lib. 1. *Paruulus natus est nobis.*

De quatuor Nouissimis lib. 1. *Fili memorare nouissima tua.*

Collationes plures lib. 1.

Claruit anno Domini 1400.

*Pauper es: at censu, tamen est si nominis onus,
Diuitis ingenij te probat esse virum.*

RICHARDVS PAMPOLITANVS Anglo saxo, vir sinceræ pietatis, & eruditionis, Scripsit *In Psalterium compendiosam expositionem.* Magna spiritualis iucunditas.

Scripsit etiam libellum peculiarem in psalmum 20. *Domine in virtute.*

Item in lectiones quæ in suffragiis mortuorum ex 7. & 10. capite Iob Leguntur lib. 2.

In Threnos Hieremiæ lib. 1.

Claruit anno 1420.

ROBERTVS VVALDEBY, vir raræ scientiæ, ex Angliâ, in qua lucem primū accepit, cum Eduardo Nigello Principe Fortunato Gallias petiit. Dein Tolosæ, quæ vrbs est Galliæ Narbonensis, Philosophiæ vacauit, postmodum in Theologiæ studium incubuit, quo facile palmam reliquis præripuit, eoque deuenit excellentiæ, vti Doctorum Princeps eâ tempestate censeretur, linguarum quoque peritiâ atque elo.

eloquentiâ multis præstitit. Ad hæc Theologiam professus cum esset, primò quidem Episcopus Cadurcensis in Aquitaniâ, deinde Dublinensis Archiepiscopus est creatus anno 1395. Denique Eboracensis Archiepiscopus, anno exacto renunciatus est. Diuini sui ingenij monumenta reliquit

Lecturas Sententiarum lib. 4.

Quæstiones Ordinarias lib. 1.

Quodlibeta varia lib. 1.

Contra VVicleuistas lib. 1.

Sermones per annum lib. 1.

& alia plura.

Cum tua Pierios lassent encomia curtus,

Discipulum fieri me sine Pythagoræ.

ROBERTVS VVORSOP Anglus, Is (vt narrat Ioannes Lelandus) in Eboracensi Comitatu natus, inque Augustinianorum Ticullensis pagi Cœnobio, quod non ita distat à Doncastrio, educatus, post Theologici Doctoratus insignia ad Episcopatus apicem euectus, animabus sibi creditis indefessè concionatus fuit. Composuit

Introitum Sententiarum lib. 1.

Scholast. quæstiones lib. 1.

Sermones vulgares lib. 1. & alia. Claruit an. Dom.

1360.

ROBERTICVS S. CRVCIS Lusitanus, vir omni doctrina expolitus, summâque Religione præditus, quem Emanuel Lusitaniæ Rex plurimū est veneratus, Vlyssipone vbi litteras humanas & diuinas docuit, *lectiones in Aristotelem & Magistrum* sententiarum scripsit, quæ in bibliotheca Vlyssipon. custodiantur,

*Non fugient, tenebris modò docta volumina profer,
Non fugient, luci bibliotheca dato.*

RODERICVS DE SOLIS Hispanus, è Regno Bardulorum, vir egreg è religiosus & sacris litteris non vulgariter doctus, à Pio V. Pont. Max in Regno Valentix, Aragonix, & Cantabriæ Corrector, & vicarius Generalis constitutus, præclaram Ordini famam conciliauit. Scripsit *Tractatum de arte Seruendi Domino Deo in duas partes distributum.*

ROGERVS GLASTON in Angliæ Mediterraneæ Hungtyngtonensi Comitatu natus Cantabrigensis Academiae Scholasticus Doctor, Prouincialis in Angliâ Præses, cuius per sepe meminit honoris causa Robertus Sarisburiensis Episcopus, eumque sæpenumero de maximis Ecclesiæ negotijs interpel-
lat, cuique idem Rogerus vicissim acutè grauitèrque respondet; cum esset ætate iam maturâ, nostræ Religionis nomen dedit. Scripsit Robertus Epistolarum suarum lib. 1.

Sermones per annum lib. 1.

Lectiones & Quaestiones, lib. 1. Obiit Hungtyngtonæ, vbi & sepultus.

Viuebat anno 1349.

Ingenij monumenta tui iugesque labores

Effugient auidos magne Rogere rogos.

ROGERIVS TVVIFORDE, alias GOODLOVEKE Anglus vir spectatæ Religionis, cum discendi studio impensè flagraret, Anglicanas plerasque Academies perlustrauit, ac Magistrorum S. Theologiæ numero postmodum adscriptus, non ex ea tantum facultate, verùm etiam ex concionandi munere, quo

M

sanè

fanè excelluit, laudem est eximiam consequutus: aiunt nonnulli Scripturas insigniter eum tenuisse, & Antiquorum Patrum lectioni identidem multum temporis impendisse, scripsit

Itinerarium mentis in Deum lib. 1. Cum omnis scientia.

Sermones eruditos lib. 1. Veniet desideratus.

Claruit anno 1388.

S.

SEBASTIANVS BROILVS Fanensis, vir innocentissimæ vitæ, & variarum artum notitiâ clarus, librum elaboravit Venetijs, & alibi impressum, cui titulus est:

Conclusiones Catholicae ex D. Augustini dictis, quibus ostenduntur Lutheranorum mendacia.

Item Christianam institutionem Virtutum & vitiorum, quam Hieronymo Seripando Cardinali dedicavit.

Scribebat etiam *de Antiquitatibus Urbis Romæ*, sed librum non absoluit morte præventus.

O nisi parua forent mortalis tempora vitæ!

Quò non humanum scanderet ingenium?

SEBASTIANVS TVSCANVS Lusitanus, Vir disciplinæ Cœnobiticæ studiosissimus, diuinis & humanis litteris eruditus, ac concionandi munere nulli secundus, Edidit *In Ioëlem Prophetam Comment.* quæ præter pietatem, & verum Prophetæ sensum, etiam ad Hæreticorum dogmata extirpanda, & ad pietatem promouendam, omnibus Concionatoribus plurimum conferunt.

Ecquid

*Ecquid in humanis res est pulcherrima rebus
Doctrina insigni quæ pietate nitet?*

SIMON BARINGVEDVS Tolofanus, Parisiis, quâ in
vrbe Doctoris lauream est adeptus, probitatis ergo,
& doctrinæ fuit ab omnibus obseruatus. Is ratus id
genus doctrinæ, quod Ioannes Apostolus Ecclesiæ
post Christum proposuit, Christianæ Theologiæ
compendium esse, magno labore est interpretatus,
ediditque in *Apocalypsin diuinam Comment* lib. 1.

Item de Trinitate, lib. 1.

De viribus animæ, lib. 1.

De Attributis lib. 1.

De Priori & Posteriori lib. 2.

Et opera quædam D. P. Aug. in conclusiones reduxit.

Claruit an. Dom. 1390.

*Ingenij penna liquidum super æthera fertur,
Ipsum par aquila lumen habere liquet.*

SIMON BONONIENSIS Theol. librum edidit cu-
ius titulus est *De Nono Mundo in tractatus decem diuisum*,
Gerraimo Archiepiscopo Capuano & Regni Sici-
liæ Archicancellario dicatum, cuius initium est, *Di-
xit qui sedebat in throno, ecce noua*: afferuatur Romæ in
Archiuo Ordinis.

SIMON CAMERINO Concionator excellens
fuit nostræque Congregationis montis Ortoni fun-
dator, cuius operâ anno Domini 1454. inter Vene-
tos & Mediolanensem ducem pax inita est. De hoc
Simone Egnatius lib. 2. de Exemplis illustrium vi-
rorum ita scribit. *Decertarant longo difficilique inter se bel-
lo Veneti, & Franciscus Sfortia Mediolanensium dux: quos ad
inuendam pacem, neque Pont. Max. auctoritas, neque regum*

Principumque Italia preces flectere vnquam potuere, cum Simonetus Camerinas ex Eremitica familia Sfortie Ducis familiaris & notus, & Venetijs quandoque commoratus, negotium hoc suscepit. Erat autem hic propter vitæ sanctitatem in summo cultu & veneratione. Venetijs igitur soluens Mediolanumque profectus, tentato prius Sfortie Ducis animo, cui ille negare nihil est ausus, statim Venetias redit: Principe igitur & Patribus ipsis facile persuasis, pax inter eos inita est, Vnde hodie cœnobium in stagnis Marianum petentibus exstat, D. Christophoro dicatum, perpetuoque Pacis nomine dicatum: tantum recta religio veraque pietatis cultus in mortalium animis sæpe valet. Hæc Egnatius. Obijt in Conuentu nostro S. Mariæ Montis Ortoni extra mœnia ciuitatis Patauinae die 9. Martij 1478. ætatis suæ anno 86. & in Ecclesia sepultus iacet vbi legitur

OSSA REVERENDI PATRIS FR. SIMONIS DE CAMERINO ORD. EREM. S. AVGVST. QUI TEMPORIBVS SVIS FVIT CORONA PRAEDICATORVM.

Templum sanè magnificum S. Mariæ Campi sancti in oppido Citadella à Patauino milliaribus sexdecim distante construitur, Vbi tabula Marmorea literis aureis ob signata, in qua de eodem Simone, deque eius nobili & ante commemorato facinore, ita legitur.

BELLO GRAVI MAXIMEQVE OMNIUM MEMORABILI, DIVINTE VENETOS AC FRANCISCVM SFORTIAM MEDIOLANENSIVM PRINCIPEM GESTO, MVLTIS VTRIVSQUE ACCEPTIS CLADIBVS, VNIVS OPERA SIMO-

NIS CAMERTIS AUGUSTINIANI EREMIT.
EFFECTVM EST, VT PACE VTERQVE POPV-
LVSDENIQVE FRVERETVR, PATRES GRA-
VI AVCTORITATE PACIS, hac æde cum duo-
bus præterea locis adictis, datâque tributorum
omnium immunitate, donarunt.

Aureus eloquio Camartinus sustulit enses:

Quod vis non potuit Martia, lingua dedit.

Mutua commissis inierunt fœdera dextris

Insubrum Proceres, Euganeique duces.

Neutri bellatiment: æterna symbola Pacis

Structa triumphali marmore templa ferunt.

SIMON è CASSIA Hernicorum oppido, quem
Raphael Volaterranus dicit *Carfulanum*, Iosephus
autem Pamphilus cognomento FIDATVM nomi-
nat, spectabili eruditione ac Sanctitate fuit. Eum
perhibent Spiritu Prophetico claruisse, vt præter a-
lios habet Sixtus Senensis. Scripsit Opus insigne quin-
decim libris distinctum, quibus vniuersam Euangelistarum bi-
storiâ, sub narrationis vnius ordinem disputatam, iuxta Hi-
storicam & Mysticam intelligentiam exposuit, eius initium
est *A bono & super bono*. Coloniae apud Ceruicorum
anno 1540. & alibi.

Item de doctrina Christiana lib. 1.

Item de Vita Christiana ex sententijs Patrum lib. 2.

De Patientia lib. 1.

De Disciplina Spiritualium lib. 1.

De Speculo Crucis lib. 1.

De Conflictu Christiano lib. 1.

Expositiones Symboli lib. 1.

De Vita Eremitica lib. 1.

Epistolarum ad diuersos lib. 1.

Aliosque Tractatus Latinè atque Italicè, & horationes ad Florentinos, ad Bononienses, ad Senenses, atque ad alias Ciuitates. Decessit Florentiæ, an. 1348. die 2. Feb.

Sunt qui te Casiam grato cognomine dicant:

Ex scriptis equidem carpitur illa tuis.

SIMON CREMONENSIS, siue de CREMONA, cum diu Venetijs concionibus, magno cum fructu operam dedisset; vt alijs etiam absens prodesset, scripsit librum *vnam Sermonum Festorum totius anni* ad Antonium Presbyterum suum Germanum, incipit: *Leuate capita.*

Alterum super Epistolas. incipit: Abijciamus opera tenebrarum, quæ asseruantur Romæ atque Pataui in Bibliothecis Ord.

Edidit quoque Quæstiones, & Expositiones Sententiarum.

Item quæstionem de Sanguine Christi & de Indulg. Portiunculæ. Obijt Patauij, & in Ecclesia ordinis est sepultus.

Id demum est opera pretium fecisse disertis,

Si verbis, animos ad meliora trahant.

SIMON TORNAQVITIVS natione Italus, patriâ Florentinus, ab ineunte ætate piè educatus, nostraque familiæ Augustinianæ cum admodum puer esset commendatus, vitæ probitati, bonarum artium studia coniunxit. Scripsit: *Sermones Quadragesimales*, quorum initium est: *Ego Simon Frater*, quos eximia doctrina refertos esse testatur Michael Pocciantius Ord. Seruorum, in Catalogo scriptorum Florentinorum:

norum: *Vitam item S. Monicae Matris D. Augustini, ex huius
libris Confessionum collectam*, quæ ante line auctoris no-
mine in Tomo decimo operum ipsius D. Augustini
inserta erat. Sermones eiusdem Tornaquitij, cum
vita S. Monicae M.S. seruantur Florentiæ in Bibliot.
S. Spiritus.

SIMON SOTHRATI Anglus Theologus insignis
Scripsit

De Ecclesiæ auctoritate lib. 1.

De Sacramento Corporis Dominici lib. 1.

Contra VVicleuistas lib. 1.

Floruit anno Domini 1382.

SPIRITVS ANGOSCIOLVS Vicentinus, Vir pru-
dens & probus & Theologia, Philosophiaque Aca-
demica, ceterisque liberalibus disciplinis perpolitus
Romæ dum coram Pio V. Pont. Max. & Cardinali-
bus, Sermones aliquot haberet electissimis verbis,
grauissimisque sententijs ornatos atque refertos, in
eruditione & dicendi arte non tam specie & opini-
one vulgi, quàm re & iudicio prudentium, summa
cum sui & Ordinis laude primatum obtinuit. Scri-
psit præter *Orationes plurimas, ac sacrorum aliquot poëma-
rum explicationes*, nonnullos etiam Theologicarum
rerum tractatus. Ait Possennus se Patavij vidisse
apud nostros plures eiusdem *Orationes habitas coram
Summo Pont. & in Tridentina Synodo M. S. S.*

STEPHANVS RECANATENSIS, à teneris Religio-
nem nostram amplexus, & liberalibus disciplinis
efformatus; cum bonis artibus teneretur, tum præ-
sertim Musica, raro exemplo, delectatus fuit. Eam
perfectissimè se affecutum testatus est, libro de vo-
cum Symmetria, ac inductione composito, quem in-

scripsit *Recanetum musices* lib. 2. multa præterea ad
musicum concentum utpote *Introit. Miss. Vesper. An-*
phor. &c. composuit.

Gratior in fulvo radians carbunculus auro,

Sic in doctorum musica blanda choro.

STEPHANVS EX HUNGARIA Patriarcha Hieroso-
lymitanus, doctrinâ & vitæ integritate celebris, Edi-
dit doctissimas *Conciones*. Scripsit quoque *Super 4. librum*
Sententiarum.

SILVESTER MEVCCIUS è Castiliano Aretino,
doctor clarissimus, quique Venetijs populo inter
concionandum vehementer acceptus, iucundusque
fuit, edidit

Admirandam Abbatis Ioachimi Expositionem in lib. Apoc.
Ioannis Apostoli, additâ Epistola nuncupatoria ad Cardinalem
Aegidium Augustinianum. Opus hoc Venetijs existat im-
pressum, & alia quædam. Decessit Venetiis in insula
D. Christophori à Pace. an. 1535.

T.

THADDÆVS PERVSINVS, Philosophus & The-
ologus in primis excellens, Vir summâ auctoritate,
& doctrina, qui multos annos in Academijs Ordinis
& publicè in Gymnasio Perusino S. Theologiam
est professus, nostræque Religionis Præpositus Ge-
neralis fuit: quique Tridenti in publico Ven. Pa-
trum confessu suffragia tulit, & ad ipsos *Oratione docta*
Christi ascendentis in calum die usus fuit, quæ & Louanij
est edita, Scripsit

Duos Tomos explanationum in Isaiam Prophetam, quos
& Perusii emisit apud Vincentium Columbarium
anno 1598.

Quà

*Quà subit exoriens, & quà sol vergit in vndas,
 Quo fugit & medium quà rapit axe diem,
 Stabit, & aeternis committet nomina fastis
 Et vacuus nunquam laude Thadæus erit.*

THEOBALDVS VERONENSIVM Episcopus, summa vir innocentia fuit, ac in pauperes liberalitate: idemque peregrinos, maxime Religiosos humanissime solitus hospitio excipere. Hic quantumvis totos fere dies negotiis Ecclesiasticis vrgeretur, diuinarum tamen rerum studio si quid suffurari temporis poterat impendebat: tamque ardenti motu & efficacibus sententiis in concionando utebatur, eamque, quæ regina rerum est omnium, ita Flexanimam ad arbitrium habebat, vt obstinatis etiam faxeoque corde præditis hominibus, lacrymas eius sermo excuteret. Exstant Ven. huiusce viri pietate referti sermones ad Clerum, & populum Veronæ in Biblioth. Canonorum. Episcopatu functus est annos 34. Obiitque nonagenarius, lenta febri absumptus, anno salutis 1331.

*Saxa pluuunt lacrymas THEORALDI rore rigata:
 Quid mirum? linguâ fortiùs acta mouent.*

THEODORICVS PRIAS Hispanus Theologus, composuit librum titulo.

De Consolatione Ecclesiæ. Argentinae impressum. Vixit an. 1400.

THEOPHILVS LONGOBARDVS patriâ, oppido Triuiliensi, quod non admodum distat Mediolano, vir in diuinis litteris haud vulgariter exercitatus, quique dum ad populum verba faceret, mirificis omnium studiis est auditus,

Scriptit Sermorum lib. 2.

*Vnum super Euangelia Quadragesima cuius initium est
Cum fides Catholica fateatur.*

*Alterum in Euangelia à 1. Dominica Aduentus vsque ad E-
piphaniam, incipit. Erant filii Israel.*

THEOPHILVS à VAIRANO Theol. & Philoso-
phus præstantissimus, Romam, vbi disputando iam
ante sibi famam collegerat, accitus est, vt publicè
Philosophiam profiteretur, ad quod studium magno
audientium fauore est aggressus, ac deinceps perfe-
cit. Postea verò in Siciliam nauigauit, inuitatus ab
excellentissimo Principe M. Antonio Columnio, vt
filio eius Philosophiæ partem eam edissereret, quæ
circa naturæ obscuritatem & disputandi subtilita-
tem occupatur, ibidemque morte quasi repentinâ
decessit, & Panormi in templo nostro est humatus.
Multa quidem in Theologiam & Philosophiam
eaque copiosè scripsit, quæ tamen hucusque tene-
bris premi videntur.

In mortem ipsius.

Concidit, vt gracili telo cum desit ædon,

Exstinxit pueri quam violenta manus:

Et canit, & medio finit sua carmina cantu,

Et moriens, ipsam nescit adesse necem.

THOMAS AB ARGENTINA natione Germanus,
post Gregorium Ariminensem vniuersæ nostræ
Religionis curam gessit: qui postquam per omnes
disciplinarum gradus ad sapientiæ fastigium con-
tendisset, cum propter summam eruditionem, tum
etiam ob insignem pietatem, mirum quam acceptus
omni-

omnibus fuerit. Multis hic quidem publicis in Aca-
demiis, maximeque Parisiensi, magna sapientiæ lau-
de floruit, publiceque Theologiam est interpreta-
tus. Edidit *Commentarios in Magistrum Sentent. iuxta bre-
ues atque perspicuos*, qui primo Vicini in Italiâ, sed de-
inceps recogniti prodierunt Venetiis anno 1565. ex
Officina Iordani Ziletti, Genuæ verò apud Anto-
nium Orerium anno 1585. Scripsit item *Questionum
è sacris scripturis solutiones. Sermones autem* qui Tritemio
teste, reliquis huius generis scriptis sint præferendi.
Librum Meditationum. Epistolas. Ord. sui Constitutiones. Vi-
uebat an. Dom. 1357. Eisingr. ait vixisse ann. salutis
1342.

*Omnetulit punctum THOMAS, cum grande Magistro
Et decus, & lumen cum breuitate dedit.*

THOMAS ASCHEBORNE Staffordiensis, Theol.
Oxonienfis. Scripsit *librum Aduersus Trialogum VVi-
cleffi.*

De Identitate in Sacramento lib. 1.

Extractiones ex Augustino lib. 1.

Questiones Ordinarias lib. 1.

Replicationum suarum lib. 1.

Lecturas Bibliorum lib. plur.

Sermones lib. 1.

Claruit eo loco, in quo damnatus est VViclef-
fus.

Hoc bene fecisti tantum vesane VVicleffe

Doctorum ut posset stringere turba stilum.

THOMAS BORSTALE Anglus patriâ Nordouol-
giensis, vir si quis alius immortalis laude fama-
que dignus. Is, Thoma Colbio teste, cum in Florentissi-
mis

mis Insulæ Academijs , copiosam eruditionem sibi peperisset, Parisios iter intendit, ibique ad rerum naturalium cognitionem, tam absolutam rerum diuinarum scientiam adiunxit, vt inter Principes Theologos istius Academiæ recensitus sit , publicamque deinceps Cathedram Professoris obtinuerit. Diuini ingenii reliquit argumenta

Lecturam Sententiarum lib. 4.

Ordinarias disceptationes lib. 1.

Quodlibeta Scholastica lib. 1.

& alia plura.

Obiit tandem Nordouici in Augustiniano cœnobio sepultus. Claruit an. 1290.

*Hic varijs Thomas Sophiâ de fontibus haustâ
Vt fluuijs iunctis in mare fertur aquis.*

THOMAS EDVNARSTON Clariensis monasterij alumnus, Oxonijs Theologorum est in album relatus. fuit hoc in viro, ad flectendum populum sacris concionibus, energia quædam, & vis singularis. Habuit eundem Florentiæ dux Leonellus à Sacris confessionibus, effecitque vt Archiepiscopatus dignitas ei offerretur. Ingenii partus dedit

Determinationes Theologia lib. 1.

Sermones solennes lib. 1.

Lecturas Scholasticas lib. 1.

Obiisse fertur anno salutis 1396. die 20. Maii, atque in Clarensi cœnobio solenniter sepultus.

THOMAS à IESV Lusitanus, anno 1581. Maroci in Africa, præda Barbaris effectus, cum vinculis teneretur, scripsit ad Lusitanos *Epistolam* pari pulchritudine, & vtilitate. Elucubrauit item *Opus de laboribus,*

etym.

erumnis, & anxietatibus Domini nostri Iesu Christi duobus Tomis distinctum. Vlyssipone. 1602.

THOMAS PENCKETH Anglus, Varingtonensis Monasterii Alumnus, rarâ Theologiæ scientiâ instructus, acerrimusque disputator, non solum dumtaxat paternum, verumetiam Italiam, pæneque vniuersam Europam celebritate nominis est peruasgatus, de quo Ambrosii Corani verba subiicio: *Hic Doctor subtilissimus sic Ioannis Scoti opera mente habet soluta & trita, vt si perdita essent, ea posset facillimè reficere, quæ quidem opera hic elucidauit, emendauit, ac in publicum dedit. Multos in Philosoph. Dialect. ac Theolog. edidit Tractatus subtilissimos.*

Iacobus verò Bergomensis *eam*, inquit, ob doctrinæ magnitudinem ex Anglia in Italiam vocatus Patavij publico stipendio, diu Sacram Theol. docuit, & vt alter Esdras Hebraeus, incredibili memoria præditus, Scoti opera tam exactè retinebat, vt exemplaribus extinctis reuocare omnia sciret. In Patriam tandem reuersus, fit Angliæ & Hiberniæ Prouincialis Præses, edidit

Summam Dialectices lib. 1.

Elucidationes Naturalium lib. 1.

Philosophantium præceptiones lib. 1.

Annotationes in Augustinum lib. 1.

De arte Sermocinandi lib. 1.

Actus Magistrales lib. 1.

Lecturam Sententiarum lib. 4.

In Metaphysicam Aristotelis lib. 12.

Placita Theologica lib. 1.

Ordinarias Disputationes lib. 1.

Conciones ad vtramque statum lib. 1.

Lectiones ad Scotum lib. 1.

& id genus alia. Lōdini tandē obiit, an. à Christi incarnatione-

carnatione 1487. & in Ecclesia Ordinis sepultus est.

*Si Scoti rapiant congesta volumina flammæ,
Hic, qui mox eadem proferat, vnus erit.
Queritis id quam fieri ratione docemus?
Perfecte Thomas omnia mente tenet.*

THOMAS RADCLYFF Leycestriensis. Scripsit *Lecturas Scholasticas* lib. 1. & *Conciones vulgares*.

THOMAS STVREA, alijs STVREI, Theologiæ laude Claruit, ac inter ætatis suæ viros illustres est habitus. Huic in more positum fuit, quoscumque non ineptos sciebat ad optimarum artium studia vehementer inflammare: quod in eis thesauri (vt ipse aiebat) incomparabiles delitescerent: Addebatque sibi non videri dignos appellatione hominum, qui ventri, ac inertia dediti, rem omnium pulcherri-
mam scientiam despiciatui habent. Felicis ingenii sui dedit argumenta

De Sacramentis lib. 1. Inter opera nostræ salutis &c.

Moralitates in Apoc. lib. 1. Vidi Angelum Dei.

● *Exceptiones Philosophorum* lib. 1.

● *De viroque sæculo Prognosticon* lib. 1.

● *Declamationes quasdam* lib. 1.

*Ad doctas, reliquos, Thomæ rapit impetus, artes,
Vna velut plures nexibus ansa trahit.*

B. THOMAS VILLANOVANVS, omnis virtutis, & eruditionis viuum exemplar, natione Hispanus, professione S. T. D. Religione Augustinianus fuit, dignitate verò Archiepiscopus Valentinus, & Caroli V. fel. rec. Imperatoris illustris Concionator.

In

In huius S. Viri laudes, si non esset hoc præter institutum, procurrerem equidem liberius: pauca tamen hæc in præsens duxi commemorare. Fuerat in Academia Complutensi Sacram Theologiam ante professus, quàm nostræ Societati Augustiniane nomen daret: sed cum ad amplissima natus videretur, Archiepiscopus Valentinus est creatus; Qua in dignitate, mirum quam sui per omnia similis, id est, Religiosæ consuetudinis memor vixerit, in Orationibus ad Deum, lectione diuinarum litterarum, piisque meditationibus assiduus, nisi quando necessaria proximorum utilitas interpellabat. in Pauperes, & aduersa oppressos fortunâ beneuolentissimus, mireque beneficus, etiam suos met illis cibos impertiebat, non semel ipse ieiunus persistens: ac si mendicum quempiam inter eundem offendisset, continuò quoad id poterat, & victu, & vestitu liberaliter prosequeretur. Adhæc consuetudo agendi loquendique gratissimum etiam infimis hominibus efficiebat. Procul ab omni fastu, grauis incessu, aditu facilis, sermone tranquillo, & blando utebatur. Eadem illi vestis cum instituti sui fratribus: etiam in ipso vultu, qui index animi est, manifestè sese virtutes explicabant. Qui cum salutis anno 1555. ipso die qui B. Virgini nascenti sacer est, feliciter decessisset, sepultus est incredibili luctu omnium Pauperum, quorum octo millia & quingenti, quasi alterum parentem lacrymis funus eius prosequerentur.

Collegia duo instituit, ac dotauit, vnum Compluti Fratibus Ordinis. Alterum Valentis Sacerdotibus.

Vitam eius sanctimonis plenam memoriæ, sed
Hispano

Hispano Sermone mandavit Michael Salon Doctor
Valentiæ Theologus eiusdem Ordinis.

Epitaphium eiusdem B. Thomæ.

CONDITVR HOC TVMVLO DO.FR.THOMAS A VILLA NOVA, ARCHIEPISCOPVS VALENTINVS, DIVINI VERBI PRÆDICATOR EXIMIVS, QVI CHRISTI PAUPERES BENIGNA QVIDEM MANV NON SOLVM VIVENS FOVIT, SED AD EXTREMVM VSQVE SPIRITVM AMPLISSIMIS ELEEMOSYNIS EST PROSECVTVS. OBIIT DIE NATIVIT. VIRG. MARIE ANNO 1555.

De Pauperibus mortem eius lugentibus.

*Ibat vt ad superos Thomas (mirabile dictu!)
Res eadem iuuit, distinuitque Virum.
Namque trahebatur sursum plus millibus octo,
Et tamen hunc eadem vis retinebat humi.
Mirabar tacitus, cum vox ita fertur ad aures:
Quam spectas, inopum est tam numerosa cohors:
Hi plenum meritis tollunt, retrahuntque vicissim,
Et mens in partes scinditur ipsa duas.
Propensis animis gaudent super astra leuari:
Attamen hunc terris non superesse dolent.*

THOMAS VVINTERTON natione Anglus, patriâ Lincolnienfis S. T. D. ex illis Theologis Oxoniensibus, qui in Scholis Quæstiones subtilius agitabant.

bant. Vir magna subtilitate ingenii, & Theologiæ scientia præditus, nulli per eam ætatem cessisse dicitur. Prouinciæ nostræ Augustinianæ fuit in insula præfectus: vixitque Ioannis V Vicleffi ætate, cui à puero in omni studiorum genere perquam familiaris fuit: verum cum animaduertisset V Vicleffum peruersa doctrinâ vniuersalis Ecclesiæ ritus velle labefactare, eoque Hæreticum hominem procedere impudentiæ, vt & conuersionem panis in Christi corpus inficiaretur, censuit posthabita veteri amicitia, fortissimis rationibus statim esse cum Sectarario congregiendum. Arrepto igitur calamo contra Ioannem V Vicleffum

Scripsit super Eucharistiæ assertionem lib. i.

Contra Confessionem V Vicleffi lib. i.

Disputationes Theologicas lib. i.

Sermones per annum lib. i.

Ne nimium ringi pergas insane V Vicleffe

Quòd te nunc odio pristus amicus habet.

Non tanti hoc Thomæ est, vni tibi velle placere,

Vt simul infestum Numen habere velit.

V.

VALERIUS BONONIENSIS Theol. & Concionator egregius multa quidem scripsit: Edidit autem *unicam elegantem Epistolam ad Laurentium Capedum S. R. E. Presbyterum Cardinalem*, semel & iterum excusam.

VALERIUS GENVENSIS Ligur, Philosophiâ, & omni liberali disciplina expolitus, ac præsertim medicinæ peritissimus, ætate iam deuexa, in religionis nostræ verba iurauit, in quâ tantum eruditione valuit, vt non solis corporibus, verum etiam animis in-

N

dustrie

dustriè mederetur. Scripsisse eum perhibent, verum à morte suppilata eius scripta fuisse.

Corpora qui primum solitus curare medendo,

Nunc animis etiam pharmaca sana fero.

VINCENTIUS MONTAIGNESIVS Valentinus omnibus humanis artibus, præcipuè Grammatica, Rhetoricâ, Dialecticâ, Musicâ quoque doctissimus, quas omnes fere Valentie ciuitate nobili, publico in Gymnasio est professus, elegantis ingenii reliquit ideam, vberissima in Aristotelis Logicam Commentaria. Deceffit Barcinonæ an. 1573.

Dignus eras prima Vincenti fronte locari,

Sed te postremum littera prima facit.

Vis tamen hic & honor; milesque triarius esse,

Et non exigua laude sedere potes.

F I N I S.

APPEN-

APPENDIX
SCRIPTORVM,
QVOS, DVM EXCVDERETVR
HIC LIBER, CONSE-
CVTI SVMVS.

ANGELI ROCCHENSIS initio quidem libri men-
tionem fecimus : sed quia ipsummet Indicem
librorum eius Româ accepimus, placuit ad verbum
hîc eum proponere.

INDEX LIBRORVM
QVOS F. ANGELVS
ROCCHA EPISCOPVS
TAGASTÆ
ET APOSTOLICI SACRARIJ
PRÆFECTVS
elucubrauit, & imprimendos curauit.

i. **B**ibliotheca Vaticana, quæ omnes Bibliothec-
as insigniores tam antiquas, quàm recen-
tes; Conciliorum item generalium præcipua, & po-
tiora, linguarumque ferè omnium Alphabeta, &

in ea commentarios: cunctasque Sixti Quinti res gestas, dum varia in parietibus Bibliothecae Vaticanae per Pictores representata declarantur; multoque tandem plura scitu digna comprehendit. Romae Anno Domini 1591.

2. Bibliotheca Theologica, & Scripturalis ordine Alphabetico digesta ad promptius inueniendam, & facilius intelligendam, quae in Scripturam sacram à Doctoribus Sanctis, & à praecipuis aliquot Theologis elucubrata sunt, additis cuiuscumque Doctoris operum Censuris, Scripturarumque Regulis, adiectoque tandem Catalogo, qui alphabetico item ordine concinnatus, Scriptores omnes, qui in Biblia aliquid unquam ediderant, comprehendit. Romae Anno Domini 1594.

3. Commentarius de Sacrosancto Christi corpore, Summis Pontificibus iter conficientibus praefereundo; antiquissimi Ritus causam, & originem, variasque Summorum Pontificum sacratissimam secum Hostiam in itinere deferentium, processiones; Itinerarium etiam Societatis sanctissimi Sacramenti, Clemente Octavo Pont. Maximo Ferrariam proficiscente, eiusdemque Pontificis solemnem in eam Civitatem ingressum, & ibidem res gestas, atque in Urbem Romam reditum, nec non breuissimas Civitatum, & Oppidorum, per quae transeundum erat, descriptiones complectens. Romae Anno Domini 1599.

4 Com.

4 *Commentarius de Canonizatione Sancto-
rum, hoc est, de Definitione, Auctoritate, & An-
tiquitate, deque causis, & ordine iudiciario Canoni-
zandi Sanctos. De Miraculis item, ac de rebus, quæ
veram declarant Sanctitatem, necnon de honori-
bus, qui Sanctis Canonizatis, & nondum Canoniza-
tis debentur; Deque infallibili Catholica Ecclesie
certitudine, ad Canonizationem pertinente, addi-
tis Ceremonijs in ea observari consuetis, ac declara-
tis; Sanctorumque omnium Canonizatorum Cata-
logo accedente. Ad Frontem denique Commenta-
rij extat Catalogus Auctorum ferè omnium, qui
aliquid umquam de Canonizatione scripserunt.
Romæ An. Dom. 1601. Et 1610. Commentarius mul-
tis rebus auctus, & illustratus.*

5 *Scholia in S. Gregorij Magni, eiusque Paren-
tum Imagines ære incisas, & à Ioanne Diacono di-
ligentissimè descriptas; atque in eorumdem vesti-
menta, & calceamenta, præsertim verò in Sanda-
lia sancti Gregorij, hoc est in Calceos Pontificios Cru-
ce insignitos, ad Summi Pontificis pedes osculandos;
necnon in Pallium Pontificium, ac denique in Tabu-
lam quadratam ad occiput eiusdem Sancti effictam.
Hæc autem omnia, à Ioanne Diacono ad amussim
conscripta, Scholijs explicantur ad pleniorẽ in-
telligentiam rerum antiquarum, quæ ab eodem Io-
anne describuntur. Scholia quoque in Sacramen-
torum Librum, necnon in Tabulas Donariorum, hoc*

est, Prædia, vel Possessiones per multas, Oliuetis refertas, Beatissimus Apostolis Petro, & Paulo pro Lampadibus eorundem Sanctorum accendendis ab eodem Gregorio dicatas; Commentario addito de Ferraria à Clemente Octavo Pontifice Maximo Apostolica Sedi recuperata, quam olim Comitissa Mathilda Basilica sancti Petri ex testamento pro Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli lampadibus accendendis donauit. Index denique in vitam eiusdem sancti à Ioanne Diacono conscriptam. Quæ sanè omnia uno libro in folio sunt impressa Roma Anno Dom. 1595. Deinde Parisijs cum Operibus S. Gregorij An. Dom. 1605.

6 Oraculum heroico versu Latino de auspiciata salute, Vrbi Vcneta diuinitus reddita tempore pestis, aduentante aurea Rosa à Summis Pontificibus tempore quadagesimali sollemniter benedici cõsuetæ, ad Venetos à Gregorio XIII. missa conscriptum Venetijs An. Dom. 1577.

7 Commentariolus de Nuce ad Innocentium IX. Stemma eiusdem Gentilitium mysticè representante. Roma An. Dom. 1591.

8 Expositio in Orationem Dominicam Italico & Latino sermone conscripta. Romæ Anno Domini 1594.

9 Altera item breuior, in qua multarum rerum Septenarij conceptus, iuxta septem Petitiones

in Oratione Dominica comprehensas, explicantur.
Rome An. Dom. 1594.

10. *Commentarius de Tribulationibus Italica lingua, Le Visite del Signore, inscriptus, in quo diuersae tribulationum cause, necnon diuersi earundem effectus, immò contrarij, & admirandi pro tribulatis, & afflictis consolandis, vel deperditis erigendis. Rome An. Dom. 1591.*

11 *Commentarius item de Patientia Italicè, ac Latinè conscriptus, in quo Patientia diuersis Hieroglyphicis representatur, & Patientes ad veram Patientiam possidendam multis modis, multisque rationibus instruuntur, necnon bona enarrantur, quibus vera Patientia insigniti remunerantur. Rome Anno Domini 1588. in quarto, & in duodecimo.*

12 *Commentarius Philosophicus, ac Theologicus de Cometis, Italica lingua conscriptus, in quo tres Cometarum species, Comata scilicet, vel Crinita, Caudata, & Barbata explicantur, multaque Naturæ arcana, necnon Portenta, & admiranda non pauca, immò & quedam miracula, quæ in mundo euenerunt, explicantur, ad differentiam eorum cognoscendam, quæ miracula verè non sunt, sed admiranda. Venetijs Anno Domini 1577.*

13 *Opusculum de Presentationis Deiparae Mariae semper Virginis in Templo, Historia, & Fe-*

stuitate tam Sanctorum Patrum, quam aliorum
Scriptorum veterum, ac recentiorum monumentis
comprobata; deque Indulgentijs, ac Decretis Roma-
norum Pontificum in eadem festiuitate celebranda
concessis, ac praestitis; Necnon diuinum ac proprium
Officium duplex in eiusdem Praesentationis festo die
recitandum. Romae An. Dom. 1597.

14 Chronohistoria de Apostolico Sacrario No-
menclaturam, Institutionem, & Instructionem,
Munia item & seriem Sacristarum in Augusti-
niana familia Tercentum & amplius ab hinc annis
conseruatam, & numquam interruptam compre-
hendens. Rom. An. Dom. 1605.

15 De Particula ex pretioso & viuifico Ligno
sacratissima Crucis Saluatoris Iesu Christi desum-
pta, sacris Imaginibus, & Elogijs Graecis ac Ruthe-
nicis eodem Ligno incisis mille ab hinc, & amplius
annis insignita, & in Apostolico Sacrario asserva-
ta Commentarius, in quo multa scitu digna expli-
cantur, praesertim verò quanam ex Arbore fuerit
sanctissima Crucis Lignum, opinionibus diuersis
confutatis: Et Christi Domini Crucifixionem qua-
tuor Clauis praestitam fuisse, rationibus, auctori-
tibus, & Antiquorum factis omnino comprobatur.
Romae An. Dom. 1609.

16 Commentarius de Sacra Romani Pontificis
Communione Missam solemniter celebrantis. Romae
Anno Domini 1610.

*Quaesita in Commentario explicata
sunt haec:*

Cur sacrosanctae Eucharistiae, Corporis videlicet, ac Sanguinis Christi Domini perceptio, Communio nuncupetur.

Cur Summus Pontifex quando solemniter celebrat, ad Altare consecret, & ad Solium communice.

Cur in solemnii Communione summus Pontifex e sinistro Solij latere sacratissima Hostiae allatae sibi partem; pretiosissimi vero Sanguinis partem e latere dextro sibi porrecti assumat.

Cur sacrosanctae Eucharistiae medietas, hoc est, Christi Corporis, & Sanguinis pars à Summo Pontifice, altera vero eorumdem pars inter Diaconum Cardinalem, & Subdiaconum Apostolicum dispertita in solemnii Communione ab iisdem sumantur.

Cur summus denique Pontifex Calamum in sumendo Christi Sanguine adhibere soleat; Nec non Ministri, Cardinalis videlicet Diaconus, & Subdiaconus Apostolicus inter solemniter communicandum Calamo eodem utantur.

17 *Observationes Latina lingua conscriptae in sex libros Elegantiarum Laurentij Vallae, cum Apologia contra Laurentium Vallam, in defensionem*

*Boëthij de Personis Diuinis. Venetijs Anno Domini
1576.*

18 *Observationes item Italicè ac Latinè con-
scriptæ de lingua Latina, in quibus habetur sermo
de Imitatione, de conficiendis Epistolis, ac de
locis Latina lingua occultis. Venetijs Anno Do-
mini 1576. in 8. Romæ Anno Domini 1589.
in 12.*

19 *Bibliotheca Angelica omnium Artium, ac
Scientiarum generibus refertissima, quæcumque
sit illa typis mandata, Litteratorum, litterarumque
amatorum commoditati dicata Romæ in Aedibus
Augustinianis, ad Bibliothecas item construendas,
& erigendas Idonea. Romæ Anno Domini
1608.*

*Multa denique alia ab eodem Auctore trigin-
ta & amplius ab hinc annis elucubrata fuerunt, ac
typis mandata, dum plurima diuersorum Auctorum
monimenta è tenebris ad lucem reuocauit, præsertim
verò Librum secundum Sententiarum Ægidij Co-
lumnij Romani Archiepiscopi Bitunicensis, & S.
R. E. Cardinalis; necnon Summam de Ecclesiastica
Potestate ab Augustino Triumpho Anconitano
iam ante Annos trecentos editam. Manuscriptos
quoque Commentarios eiusdem Doctoris in Canti-
cum*

*cum Deiparae Mariae semper Virginis ; In Oratio-
nem Dominicam; Et in Salutationem, atque An-
nuntiationem Angelicam : Vniuersa item opera
sancti Bonaventurae, in cuius Commentario ad Li-
brum quartum Sententiarum explicatum fuit,
quomodo omnia Sacramenta fuerunt à Christo Do-
mino instituta : hoc autem praestitum fuit in defen-
sionem, ac a declarationem doctrinae ipsius Doctoris
hac in re conscripta. Quae sanè omnia Summis, Ci-
tationibus locorum Scripturae sacrae, Sanctorum Pa-
trum, ac Doctorum, & Philosophorum, Scholijs et-
iam, Notationibus, Conclusionibus, Resolutionibus,
Correctionibus, & Indicibus illustrauit, imprimen-
dosque curauit.*

*Complura item alia olim elucubrata, & non-
nulla quoque praesens in tempus elucubrantur,
quae Deo fauente, annuatim in lucem eden-
tur.*

I M P R I M E N D A.

*1 Commentarius de Campanis propediem impri-
mendus, in quo multa non minus admiratione,
quàm lectu, ac scitu digna iuxta viginti, & unum
Quaesita explicantur.*

*2 Interpretatio obscurarum vocum, quae apud
Sanctum Gregorium Magnum, praesertim verò in
Registro Epistolarum leguntur.*

3 Opus.

3 Opusculum de mendacijs , ac deliramentis Poëtarum , & Philosophorum per Scripturam sacram patefactis.

4 De sacris aliquot Ritibus , ad superstitiones Ethnorum extirpandas magna cum pietate institutis ; Necnon variarum Lectionum Ecclesiasticarum Opusculum.

5 Speculum humane Vitæ Climactericum, Philosophicum, Historicum, ac Theologicum, in quo explicatur, quinam sint Anni Climacterici, & cur ita dicti; Quinam item in dictis Annis, & Natali suo die obierint, ex varijs Sepulcrorum Epitaphijs, Virorumque Vitis, & Historijs iuxta longam seculorum seriem collecti, Non sine consilijs tam ad Animæ, quam ad Corporis cautiones pertinentibus; Addita longitudine vitæ humane post Diluvium à Deo præscripta, brevitatisque Vitæ causis explicatis.

6 Commentarius de Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli prælatione, siue Imaginibus eorundem, utra scilicet inter eas collocandas, aut pingendas præferenda sit, cum in antiquissimis præsertim musivis, & alijs in locis Imago sancti Pauli ad sancti Petri dextram collocata inveniatur.

7 Commentarius de Romanæ Summi Pontificis Nominibus, ac muneribus, necnon de Ministris, vel obsequijs eidem præstandis.

8 Commentarius de Summæ Romanæ Pontificis

ficis Potestate Spirituali, ac Temporalis iuxta Conciliorum Generalium, necnon sanctorum Patrum, & Veterum, ac recentiorum Theologorum, Canonistarum, & Iuristarum doctrinas, ac sententias, atque item iuxta Historica exempla, praeiis Scripturae sacrae locis; Donatione insuper Constantini Magni, tam Sanctorum Patrum, & insigniorum Doctorum, quàm infensissimorum Ecclesiae sanctae Hostium, ceterorumque Scriptorum monumentis unde quaque comprobata; Additis denique cunctis Ecclesiae Patrimonijs, tam ad Orientalem, quàm Occidentalem plagam locatis.

9 Opusculum de Confessione sacramentali, quã vocalem, vel auricularem appellant, non præstanda per litteras ad Confessarium absentem missas, nec per Internuntium Confessario item absenti delegatum, cum etiam Absolutio à Sacerdote absente dari non queat. Istuc ipsum concluditur de Aegroto, qui postquam pro facienda Confessione Confessarium accersiri mandavit, loquelam, vel sensus omnes, antequam Confessarius ad eum accederet, amisit, vel in phrenesim incidit, ita quòd neque signa, neque nutus, peccatum aliquod significantes, possit præbere.

10 Nota siue Sholia in utrumque Testamentum, ad ea comprobanda, quæ ex Concilij Tridentini Decreto in sacris Biblijs vulgata editionis corrigendis à sacris Congregationibus tam Linguarum varietate.

*rietate, ac manuscriptorum antiquitate, quàm au-
thoritate ac lectione sanctorum Patrum, atque rati-
onibus ipsis præstita fuerunt.*

BALTHASAR DE SALAS scripsit de Rosario Bea-
atiff. Virginis.

CHRISTOPHORVS FONSECA, de quo supra, scri-
psit *Conciones in Dominicas & festas dies per annum*. Pari-
sijs exstant versæ in Gallicum sermonem. anno
1610.

EMANVEL à CONCEPTIONE Lusitanus, Expro-
uincialis, ac Concionator Regius, edidit in lucem
restitutos operâ suâ *Tres Tomos Concionum Didaci Payna*
auunculi sui. Elucubratas ab se *Conciones de Passione Do-
mini* propediem in lucem dabit.

ANTONIUS IANVENSIS scripsit librum quem
prænotauit *Compendium figurarum moralium*. Interfuit
Constantiensi Concilio Sigismundo Imp. 1418. ita
Possevinus.

ALPHONSVS HISPALENSIS EPISCOPVS 4. libros
sent. Petri Lombardi exposuit.

ALVARVS MONTERVS LVSTITANVS Vlisiponen-
sis, cum Christianæ pietati & sacrarum litterarum
studiis totum se addixisset, insignibus suæ sanctitatis
indicijs ex hac vita decessit. Eius vita exstat sermo-
ne Hispanico scripta. hæc Possevinus.

GEORGIVS MAIGRETIVS, de quo supra, S. T.
D. Louaniensis, Monasterij Bullionæi primus alum-
nus, cuius laudibus, quia viuit, parco, librum compo-
suit, quem inscripsit,

Lacrymæ,

*Lacryma, seu gemitus Heracliti Christiani ab inferis di-
uinitus suscitati, & baptizati, ut omnes, & singulos homines
doceat artem deflendi suam miseriam secundum utrumque ho-
minem. Vtilis erit hic liber in primis Concionatoris
bus, iuuabitque index qui in calce copiosus adijci-
tur. Hunc breui sequetur, lucemque aspiciet volu-
men grande*

*Theatra Tragicomica, & Anatomica Belgicarum miseri-
arum, quibus exponuntur erumnae principales, quas Prouinciae
Belgica bello ciuili passa sunt, annorum quadraginta, vel circi-
ter spatio.*

HENRICVS AB VRIMARIA, de quo supra, scri-
psit *librum de nocturnis illusionibus*. Item *lib. de mortifica-
tione propriae voluntatis*.

IOANNES BAPTISTA à GLANO Leodius S. T. D.
Parisiensis, secundum Exprovincialis, de quo supra, vir
sanè in paucis memorandus, in quo dubites, humilita-
tè mne animi, an omnigenam doctrinam admirere,
scripsit in *Pentateuchum Moysis*. Item in *Exod. & lib. Re-
gum Comment.* quæ lucem, quam diu meruere, aspi-
cient. Obiit Pater religiosissimus apud Eburones, in
Monasterio Augustiniano, in quo est sepultus, ma-
gno suorum, & totius urbis luctu. an. 1613.

IOANNES CARCASSONA, de quo ante diximus,
scripsit *Epistolarum ad diuersos lib. 1.*

IOANNES SVAREZ, STEPHANVS SALAZAR,
DIDACVS TAPIA, LVDOVICVS AZENEDO natione
Hispani, patriâ Salmanticenses, quædam scripsisse
dicuntur, quæ nondum sum consecutus.

IORDANVS QVADELINBURGENSIS ANGLVS S.
T. D. scripsit. *Postillas in Euangelia totius anni.*

MELO, qui MAGISTER MELO nominatur, scri-
psisse fertur in *D. Mattheum*. Posseuin.

ARNOL-

ARNOLDVS DE BVSCO scripsit *de Viris illustribus Ordinis sui & monasterij VVindeſthimēſis*, Epistolam quoq; *prolixā de modo proficiendi in Religione*, ac *de origine deuotionis Moderna & reformatione ordinis ſui librum*. Vixit an. 1470. Frederico III. Imp.

LVDOVICVS LEGIONENSIS, de quo ſupra dictum eſt, *Vitam B. Teresæ in vnum congeſſit*.

NICOLA VS TINCHESPVEL Ord. D. Auguſtini, tractatum reliquit *de decem præceptis*. Alterum *de pœnitentiâ*. *Sermones de Timore*, ac *de ſanctiſſima Eucharistiâ*. *Commentarium in quartum Sentent*. Quæ in Biblioth. Patauinâ Eremitanorum ſunt M. S. Ex Poſſeuino.

PETRVS VALDERAMA, de quo ſupra, elegantiffimum Hispanico Sermone opus composuit, quod *Theatrum Religionum* appellauit.

SILVESTER C BALNEOREGIO, ſcripſit *de potentia generandi in diuinis*. *De ſubiecto Theologia*. *de nobilitate intellectus & voluntatis*. Item *quaſtiones Theologicas*, quas apud Eremitanos Patauii ſe vidiffe refert Poſſeuinus.

NOMINA

NOMINA PROVINCiarVM

in quibus est Ordo Augustinianus.

QVando prolixum, & longum nimis est, Monasteriorum omnium quæ sunt in orbe toto nomina recensere (sunt enim, vt hinc pæne lector intelligat, in sola Italia Monasteria Augustiniana numero quingenta & quadraginta) placuit ipsas dumtaxat Prouincias, quasi genera pro formis, enumerare: sunt autem hæ,

Prouincia S. Augustini, aliàs Lombardiæ.

Prouincia S. Monicæ, alias Romana.

Prouincia S. Nicolai Tolentinatis, aliàs Marchiæ Anconitanæ.

Prouincia Franciæ.

Prouincia Castellæ & Beticæ, aliàs Hispaniæ.

Prouincia Coronæ Aragoniæ, aliàs Aragoniæ & Cathalonæ.

Prouincia Portugalliæ, siue Lusitaniæ, cum vicariatu Indiæ Orientalis.

Prouincia Marchiæ Taruifinæ, alias Venetiarum.

Prouincia Tolosæ & Aquitaniæ.

Prouincia Colonia.

Prouincia Romandiolæ.

Prouincia Vmbriæ.

Prouincia Prouinciæ.

Prouincia Bauariæ.

Prouincia Terræ laboris, siue Neapolitana.

Prouincia Narbonæ & Burgundiæ.

Prouincia Siciliæ.

Prouincia Pisana.

Prouincia Senarum.

○

Prouincia

Prouincia Terræ sanctæ.
Prouincia Apuliæ.
Prouincia Aprutij.
Prouincia Calabria.
Prouincia Polonia.
Prouincia Rheni & Sueuiæ.
Prouincia Vngariæ.
Prouincia Angliæ.
Prouincia Hybernæ.
Prouincia Saxonæ & Thuringiæ.
Prouincia Sardinia.
Prouincia Mexicana, aliàs nouæ Hispaniæ siue no-
minis Iesu.
Prouincia del Peru.
Prouincia Insularum Philippinarum.
Congregatio Lombardiæ.
Congregatio Illicetana siue sancti Saluatoris.
Congregatio S. Ioannis Carbonara.
Congregatio Perusina, aliàs sanctæ Mariæ de populo.
Congregatio Ianuensis, aliàs Baptistinorum.
Congregatio Montis Orthoni.
Congregatio Apuliæ siue Dulceti.
Congregatio Calabria siue Zampanorum.
Congregatio Dalmatiæ.

Conuentus Generalis immediatè Patri Re-
uerendiss. Generali subiecti.

Conuentus S. Augustini Papiensis.
S. Augustini Romanus.
S. Augustini Neapolitanus.
S. Iacobi Bononiensis.
S. Marci Mediolanensis.

Eremitarum Patauinus.

S. Stephani Venetus.

S. Spiritus Florentinus.

S. Augustini Florentinus.

S. Augustini Perusinus.

S. Augustini Senensis.

S. Augustini Genuensis.

S. Nicolai Pisanus.

S. Augustini Anconitatus.

S. Ioannis Euangelistæ Ariminensis.

S. Augustini Pisaurenensis.

S. Margaritæ Tarvisinus.

S. Euphemie Veronensis.

S. Augustini Panormitanus.

S. Augustini Messinensis.

S. Augustini Parisiensis.

S. Augustini Viennensis.

S. Augustini Tolosanus.

S. Augustini Montispefulanus.

O 2

CATA

CATALOGVS SCRIPTORVM

- S.** Pater Augustinus. pag. 1.
Ægidius Columnius, aliàs Romanus 2.
Adamus Montalius. 8.
Adamas Florentinus. 8.
Adeodatus. 8.
Ægidius Grauatius. 9.
Ægidius à Præsentatione. 9.
Ægidius Viterbienfis. 9.
Albertinus à Mantua. 10.
Albertus Bostetenus. 10.
Albertus Patauinus. 10.
Albertus Patauinus Nouellus. 12.
Albertus è Saxonia. 12.
Aldebrandinus Caualcantes. 13.
Alexander Oliua. 13.
Alexander è S. Elpidio. 15.
Alexius Menezius. 15.
Alexius Stradella. 19.
Aliphatus Anglus. 19.
Alipius Carmaniola. 20.
Alphonfus à Corduba. 20.
Alphonfus Gonzales Mendoza. 20.
Alphonfus ab Oroasco. 20.
Alphonfus Guiterrez à vera Cruce. 22.
Alphonfus Vargas. 23.
Aluyfius Marfilius. 23.
Ambrosius Beltramus. 23.
Ambrosius Calepinus. 23.
Ambrosius Coranus seu Coriolanus. 24.
Ambrosius Florentinus. 25.

Ambro

Ambrosius Figerius. 25.
Ambrosius Neapolitanus. 25.
Ambrosius Quistellus. 26.
Ambrosius Taibanus. 27.
Andreas Bilius. 27.
Andreas Nunnez ab Andrada. 30.
Angelus Ferus. 31.
Angelus Mediolanensis Bellabuccus. 31.
Angelus Rocca à Camerino. 31.
Angelus Senensis. 33.
Aniellmus Hetruscus. 33.
Anselmus Vincentinus. 33.
Antonius Astensis 33.
Antonius ab Azenedo. 34.
Antonius Dulciatus. 34.
Antonius Gouea. 34.
Antonius Kerbechius. 34.
Antonius Melius. 35.
Antonius de Nomis. 35.
Antonius Oforius. 36.
Antonius Padillanus. 36.
Antonius à Rampegolis. 37.
Arnoldus Rufus. 37.
Arnoldus Saucius. 37.
Augustinus Triumphus. 48.
Augustinus Antolinez 40.
Augustinus Asculanus. 40.
Augustinus è Biella. 41.
Augustinus Cauallucus. 41.
Augustinus Fiuizanius. 41.
Augustinus Fiuizanensis. 41.
Augustinus Fogiadenus. 42.
Augustinus Leo. 42.

Augustinus Moreschinius.42.
Augustinus Musæus.42.
Augustinus Romanus.43.
Augustinus Saturnius.43.
Augustinus à Trinitate.44.
Aurelius Brandolinus Lippus.44.
Aurelius Filuccus.45.

B.

Basilus Poncedeleon.46.
Banchinus Londinensis.46.
Baptista Allouifianus.46.
Baptista Pogius.46.
Bartholomæus Vrbinas.47.
Bartholomæus Vlingen.48.
Basilus e Ripa.49.
Bellinus Patauinus 50.
Benedictus Icenus.50.
Benedictus Lusitanus.51.
Bernardus Angeolerius.51.
Bernardus Andreas.51.
Bernardus e Martelinis.52.
Bernardus Oliuerius.52.
Bernardus Pugalis 52.
Bernardus Sauonenfis.53.
Bertoldus Ratisponensis.53.
Bertrandus Parayte.53.
Bonauentura Peraginus.53.
Bonusblans siue Bonsemlantes.55.
Bonus Stupa.55.

C.

Carolus Viardot.55.
Christophorus Fonseca.55.
Christophorus Patauinus.56.

Christophorus Pifaurensis. 57.
Christophorus Sanctotitius. 57.
Clemens Mercatoris. 58.
Conradus e Monte puellarum. 58.
Conradus Tregarius 59.
Constantinus a Monte S. Sauini. 60.
Cornelius Lancelotus 60.

D.

Desiderius Parodius. 60.
Didacus à Stunica 61.
Didacus siue Iacobus Peres. 61.
Dimaldutus Foroliuiensis. 62.
Dionysius è Burgo S. Sepulchri. 62.
Dionysius Collensis. 63.
Dionysius Florentinus. 63.
Dionysius è Murcia. 64.
Dionysius à Sigillo. 64.
Dionysius Vasquez. 64.
Donatus Marra. 66.

E.

Euangelista Bossius. 66.
Euangelista Quattranus. 66.
Eugenius Pifaurensis. 66.

F.

Fabianus Clauarius. 67.
Facinus Astensis Longobardus. 67.
Felix Pratenfis. 67.
Ferdinandus Zarapte. 68.
Franciscus à Christo. 68.
Franciscus è Nerli. 68.
Franciscus Pisanus. 69.
Franciscus Richardotus. 69.
Sanctus Fulgentius. 70.

G.

Gabriel Duratellus. 73.
Gabriel Garofolus 73.
Galfridus Grandefelt. 74.
Galfridus Hardebus. 74.
Gaspar Ammonius. 75.
Gaspar Casalius. 76.
Gaspar Melius. 77.
Georgius Maigretius. 77.
Gerardus Bergomenfis. 78.
Gerardus Senenfis. 79.
Gregorius Alexandrinus. 80.
Godtschalculus Hollem. 80.
Gregorius Ariminenfis. 80.
Gregorius Nunnus Coronel. 81.
Gregorius Patauinus. 81.
Gregorius Dainefus. 82.
Gualterus Anglus Inklusus. 82.
Guichardus Aleffart. 82.
Guilielmus Alatzhen. 83.
Guilielmus Anglus. 83.
Guilielmus Anconitanus. 83.
Guilielmus Becchius. 83.
Guilielmus Cremonenfis. 84.
Guilielmus Egumende. 85.
Guilielmus Flete. 85.
Guilielmus Galion. 85.
Guilielmus Fontanus. 86.
Guilielmus Ionconus. 86.
Guilielmus Sauontius. 86.
Guilielmus Senghamus. 87.
Guilielmus Vercellenfis. 87.
Guilielmus Vincentinus. 87.

Guili-

Guilielmus V Vellis, aliàs Fontanus. 87.

H.

Henricus Bituricensis. 88.

Henricus Budericus siue de Burij. 88.

Henricus Gaudanus. 89.

Henricus Lancelotus. 89.

Henricus Hiuaus. 90.

Henricus laupenus. 90.

Henricus Langensteyn, aliàs de Hassia. 90.

Henricus de Vrimaria. 91.

Hermannus ab Allis. 93.

Hermannus à Schildis. 94.

Hieronimus Fulginas. 95.

Hieronimus Neapolitanus. 95.

Hieronimus Niger. 95.

Hieronimus Patauinus. 96.

Hieronimus Roman. 96.

Hieronimus Romanus. 96.

Hieronimus à Saona. 97.

Hieronimus Senensis. 97.

Hieronimus Seripandus. 97.

Honorius Martini. 98.

Hugolinus Vrbeuetanus. 98.

I.

Iacobus Albericus. 100.

Iacobus Magnus. 100.

Iacobus Marines. 100.

Iacobus Neapolitanus. 100.

Iacobus Perez. 101.

Iacobus Philippus Bergomensis. 101.

Iacobus Pratenfis. 101.

Iacobus Veldius. 102.

Iacobus Viterbienfis. 103.

O 5

Ioan.

Ioannes ab Angelis. 103.
Ioannes ab annunciatione. 103.
Ioannes Augustinus Bassianinus. 104.
Ioannes Baptista Augubinus. 104.
Ioannes Baptista Burgos. 104.
Ioannes Baptista à Glano. 105.
Ioannes Baptista Gori. 106.
Ioannes Bernardi. 106.
Ioannes Bechosfen. 106.
Ioannes Benedictus. Moncetus. 106.
Ioannes Basiliensis. 106.
Ioannes Bernardus Fortis. 107.
Ioannes Brome siue Brame. 107.
Ioannes Burey. 107.
Ioannes Capgraue. 108.
Ioannes de Carcasona. 109.
Ioannes Cliuot. 110.
Ioannes Corbicon. 110.
Ioannes à Cruce. 110.
Ioannes Dathus. 110.
Ioannes Dorpen siue de Dorsten. 111.
Ioannes Ergon. 111.
Ioannes Euangelista Veronensis. 112.
Ioannes Fabrianensis siue à Fabriano. 112.
Ioannes Goodtwyck. 112.
Ioannes Gonzales à Critana. 113.
Ioannes Gonzales à Mendoza. 113.
Ioannes Hooftmeisterus. 114.
Ioannes Hikelai. 115.
Ioannes Lana. 115.
Ioannes Langam. 116.
Ioannes Lydgate. 116.
Ioannes Lanschem. 117.

Ioannes Louue. 117.
Ioannes Magdalena. 117.
Ioannes Magirus Senior, alias den cock. 111.
Ioannes Marquez. 118.
Ioannes Medina. 118.
Ioannes Miramanda. 119.
Ioannes e Placa Medina. 119.
Ioannes Rideual. 119.
Ioannes Rochus Portius. 120.
Ioannes à Tholosa. 120.
Ioannes Tonneis. 120.
Beatus Ioannes Saguntinus vulgo de Sahagon. 121.
Ioannes Stoleus, aliàs Stoly. 123.
Ioannes e Sumaraga. 123.
Ioannes Stringarius. 123.
Ioannes Sulmonensis. 124.
Ioannes V Valdeby. 124.
Ioannes V Vilton. 124.
Ioannes Zacharias. 125.
Ioanne Zuarez. 126.
Iordanus e Saxonia. 126.
Iulianus Salentinus. 127.

L.

Laurentius Teutonicus. 128.
Laurentius à Villa-uincencio Xerezanus. 128.
Leonardus Coquæus. 129.
Lippus Brandolinus. 130.
Ludouicus ab Angelis. 130.
Ludouicus Berga, alias de Beia. 130.
Ludouicus Hurtado. 131.
Ludouicus Legionensis. 131.
Ludouicus Marsilius. 132.
Ludouicus à Montoia. 132.

M.

M.

Marcus Antonius de Camos. 132.
Marianus è Genaffano. 133.
Martinus à Corbenis. 133.
Martinus Cordubensis. 134.
Martinus Herradius. 135.
Martinus Niger. 136.
Martinus Vllate. 136.
Matthæus Patauinus. 136.
Melchior Daelhemius. 136.
Melidonius Coriolanus, & Antonius Si-
culus Itali. 136.
Michael Maniches. 137.
Michael è Mafsâ. 137.
Michael Salonius. 138.

N.

Nicasius Baxius. 138.
Nicolaus ab Aquapendente. 138.
Nicolaus Barianus. 139.
Nicolaus Romachnanus. 139.
Nicolaus Scutellius. 140.
Nicolaus Veronenfis. 140.

O.

Octavius Manfredi. 141.
Onuphrius Oftecutus. 141.
Onuphrius Panuinius. 141.

P.

Paulus Bernriedtenfis. 146.
Paulus Genafenfis. 146.
Paulus è S. Genesio. 146.
Paulus Lumius. 147.
Paulus Romanus. 148.
Paulus Venetus fiue Cretenfis. 148.

Paulus

Paulus Venetus Neotericus. 149.
Paulus è Veronâ. 149.
Paulus Zabarella. 150.
Peregrinus Nasellus. 150.
Petrus Aragonius. 151.
Petrus Aurelianus. 151.
Petrus Auila. 151.
Petrus è Balneo. 151.
Petrus Italus Bruniquellus. 152.
Petrus Donatus. 152.
Petrus Mainanus. 153.
Petrus Malon. 153.
Petrus Paterſhul Senior. 153.
Petrus Rabini. 153.
Petrus Rubeus. 154.
Petrus Spira. 154.
Petrus Vega. 154.
Petrus è Venâ. 155.
Petrus de Vzeda Guerrero. 155.
Petrus V Valderama. 156.
Philibertus Hareſſe. 156.
Philippus Groppantes. 157.
Philippus Lombardus. 157.
Philippus Venetus. 157.

R.

Radcliffus ſiue Radelyff Anglus. 157.
Radulphus Marrham. 157.
Raymundus ab Altoponte. 158.
Reinardus è Landenburch. 158.
Richardus Chefer. 158.
Richardus Pampolitanus. 159.
Robertus V Valdeby. 159.
Robertus V Vorſop. 160.

Rode-

Rodericus de Solis. 161.

Rogerus Glaſton. 161.

Rogerus Twiforde, alias Goodloueke. 161.

S.

Sebaſtianus Broilus. 162.

Sebaſtianus Tuſcanus. 162.

Simon Baringuedus. 163.

Simon Bononiensis. 163.

Simon è Camerino. 163.

Simon è Caſſia. 165.

Simon Cremonenſis. 166.

Simon Tornaquitius. 166.

Simon Sothraij. 167.

Spiritus Angoſciolus. 167.

Stephanus Recanatenſis. 167.

Stephanus ex Hungaria. 168.

Silueſter Meucciſus. 168.

T.

Thaddæus Peruſinus. 168.

Theobaldus Veronenſis. 169.

Theodoricus Vrias. 169.

Theophilus Longobardus. 169.

Theophilus à Vairano. 170.

Thomas ab Argentina. 170.

Thomas Aſcheborne. 170.

Thomas Borſtale. 170.

Thomas Edunarſton. 171.

Thomas à Ielu. 171.

Thomas Penckerh. 173.

Thomas Radclyff. 174.

Thomas Sturea. 174.

Beatus Thomas Villanouanus. 174.

Thomas

Thomas VVinterton. 1740

V.

Valerius Bononiensis. 177.

Valerius Genuensis. 177.

Vincentius Montaignefius. 178.

APPROBATIO.

HÆc Anastasis Augustiniana continens nomina & scripta Auctorum Ordinum Erem. D. Augustini Auctore R. Patr. Thoma Gratiano eiusdem Ord. Prouinciali, nihil habet quod nostram religionem Catholicam offendat. Poterit igitur in publicum prodire, vt optimi oblitterati auctores in hominum cognitionem redeant. Quod testor 16. Febr. an. 1613.

*Egbertus Spitholdius S. T. L. Canonie.
Plebanus Antuerpiensis.*

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Thomas VVinton

V.

Venerabilis

Venerabilis

Venerabilis

APPENDIX

Hic Annotatus Augustinus continens no-
mina scripta auctoribus Ordinibus Ecclie.
D. Augustinus Augustinus P. Paulus Thomas Gratiano
cunctis Ord. Provisis, nihil habet quod no-
stris religionem Catholicam offendat. Potent
ignem phibitum prode, ut optime oblectant
auctores in hominum cognitionem redeant.
Quod testor 16. Febr. an. 1613.

Episcopus S. T. L. Canonice.
P. Episcopus S. T. L. Canonice.



ered 1974

1974

Gratianus, Thomas,

Anastasis Augustiniana

Antwerpen 1613

H.lit.p. 157

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10732758-2